

BARNEVOLDSSAKER

Hvorfor har vi ikke mer måloppnåelse til barns beste innenfor barnevoldssaker?

Barnevoldssaker blir etterforsket av politiet på bakgrunn av bekymring om vold i nære relasjoner.

Barnevoldssaker som er oppdaget i barnehagealder og med barn som går i barnehagen.

KJERSTI MARIE LOTHE

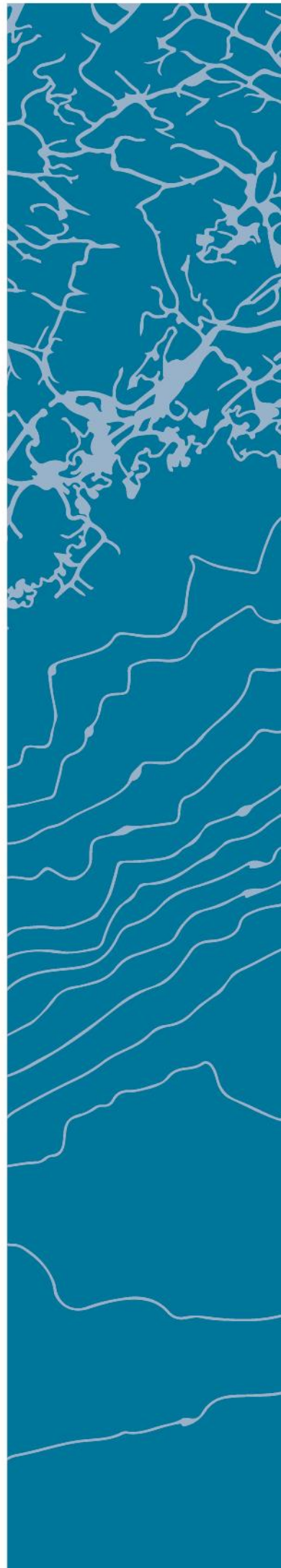
VEILEDER

Morten Øgård

Universitetet i Agder, 2019

Fakultet for samfunnsvitenskap

Institutt for statsvitenskap og ledelsesfag

Forord:

Masteroppgaven min er avslutningen på en fantastisk reise som startet ved Universitetet i Agder gjennom nasjonal lederutdanning for styrere. Takk til utdanningsdirektoratet for den første delen. Inspirasjonen fra et fantastisk team ved Nichole E. Silva, Linda Hye og Morten Øgård gjorde det mulig å fullføre master i ledelse for barnehagestyrer.

Arbeidet med oppgaven har vært lærerikt og utviklende for meg som leder. Å fullføre en masteroppgave ved siden av jobb har vært krevende, men med de beste kollegaene og ansatte en kan ønske seg er det mulig. Takk til dere alle!

Tusen takk til Morten Øgård. Du har vært en god lærer og til stor inspirasjon gjennom hele studiet ved Universitetet i Agder. Takk for fantastisk veiledning på masteroppgaven. Det har vært lærerikt, veldig krevende og motiverende. Takk for alt! Dette var virkelig gøy!

Takk til mine respondenter. Dere stilte forberedt og gav så mye til min oppgave. Takk for deres innspill og tid. Denne oppgaven hadde ikke vært mulig uten dere!

En spesiell takk til barna jeg er blitt inspirert av til å skrive en masteroppgave om barnevold.

Jeg vil til slutt takk alle dere som heiet meg frem. Dere som har støttet meg. En spesiell takk til dere som har lest oppgaven og gitt konstruktiv tilbakemelding og korrektur. Jeg er dere evig takknemlig!

Stavanger 13.06.2019

Kjersti Marie Lothe

Masterstudent ved Universitetet i Agder

Sammendrag:

I denne oppgaven har jeg sett på barnevoldssaker med hovedfokus på fire ulike profesjoner; barnehage, barnevern, statens barnehus og politi. Jeg har med utgangspunkt i Bolman og Deal, (2018) sine fire ulike fortolkningsrammer sett på etterforskningsfasen av barnevoldssaker.

Empirien er innsamlet gjennom intervju med fire respondenter som har vært med på barnevoldssaker og har erfaring fra feltet. Hver respondent var gjennom et kvalitativt intervju, som var styrt gjennom spørsmålsguide og case. Intervjuene danner grunnlaget for analyse materialet som videre danner grunnlaget for drøftingen i oppgaven.

Jeg avdekket et behov for mer forskning innenfor barnevoldssaker i etterforskningsfasen. Det å se de ulike profesjonens kjernekompetanse og tverrfaglig kompetanse i en utvidet studie. Masteroppgaven gir et innblikk i mangler innenfor barnevoldssaker. Barnevoldssaker fremstår uten en klar leder utfra min empiri. Oppgaven gir et innblikk i profesjonens vanntette skott.

Summary:

In this thesis, my main focus has been to view cases of child abuse from four different perspectives; child care, child protective services, the children's house and the police. I have looked at the investigative phase of child abuse cases from the four perspectives of Bolman and Deal, (2018).

The empirical data has been gathered through interviews with four respondents. These four respondents have been involved in child abuse cases, and have experience in this field. Each respondent was part of a qualitative interview based on a question guide and a case. The interviews forms the foundation for the research material used in the discuss of this thesis.

I found a need for more research when it comes to the investigative phase of child abuse cases. Especially regarding the professions core competence and inter disciplinary competence. The master thesis provides details of weaknesses in handling child abuse cases. These cases seems without clear leadership from my empirical reasoning. The thesis gives an insight into the lack of effective sharing of knowledge and information across the respective professions.

INNHOLDSFORTEGNELSE

I.	Forord	2
II.	Sammendrag/ summary	3
Kapittel 1: Introduksjon og beskrivelse av oppgaven		6
1.1	Tema	6
1.2	Problemstilling	8
1.3	Relevans	9
1.4	Oversikt over innhold og kapitlene i oppgaven	10
Kapittel 2: Illustrerende case som base for intervju		11
2.1	Innledning	11
2.2	Case 1 Christoffer Kihle Gjerstad	12
2.3	Case 2 Mona Anita Espevik	12
2.4	Case fra egen profesjonshverdag	13
Kapittel 3: Begrepsavklaring og juridisk forankring av feltet		14
3.1	Begrepsavklaring	14
3.2	Lover innen for feltet	14
3.3	Stavanger kommune sine retningslinjer	18
3.4	Wicked problem	19
3.5	Yrkesetikk	21
3.6	Smittet av volden	22
Kapittel 3: Teoretiske perspektiv på å forstå organisasjoner innen barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi		26
4.1	Teoretisk perspektiv på å forstå organisasjoner	26
4.2	Den strukturelle rammen	27
4.3	Human Resource – rammen	28
4.4	Politiske rammen	32
4.5	Den symbolske fortolkningsrammen	34
4.6	Oppsummering av det teoretiske rammeverket med tabell	36

Kapittel 5: Metode	38
5.1 Valg av metode for datainnsamling	38
5.2 Valg av informanter	39
5.3 Strategi for gjennomføring av intervju	40
5.4 Skjult eller åpent intervju	41
5.5 Nærhet og forforståelse	41
5.6 Læringsløyfe tilbake til problemstillingen	42
5.7 Transkribering av intervju	43
5.8 Analyse	44
Kapittel 6: Presentasjon av funn	46
6.1 Barnehage	46
6.2 Barnevern	54
6.3 Statens Barnehus	62
6.4 Politi	
6.5 Oppsummering og analysetabell av funn	80
Kapittel 7: Drøfting av funn	82
7.1 Den strukturelle rammen	82
7.2 Human Resource rammen	87
7.3 Politiske rammen	91
7.4 Den symbolske rammen	94
Kapittel 8: Oppsummering og veien videre	100
Vedlegg: Intervjuguide	102
Litteraturliste	103
Bøker	
Artikler	
Internett	

KAP. 1 Tema og problemstilling

1.1 Tema

«Ved alle handlinger som berører barn, enten de foretas av offentlige eller private organisasjoner, domstoler, administrative myndigheter eller lovgivende organer, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn».

Barnekonvensjonen artikkel 3.1

I mediebildet kommer det stadig flere saker som omhandler vold og seksuelt misbruk av barn i nære relasjoner. Det er omfattende saker der foresatte, nære slektninger eller barnehagepersonell har utsatt eller utsetter barn for overgrep. Dette er barnas nærmeste tillitspersoner. Overgrepene skjer på en tid i livet barnet ikke vet hvordan verden skal være å vokse opp i. En tid der barnet mangler ord og uttrykk for det som er vanskelig. I de fleste saker kommer det frem at barnet blir truet til å holde på «hemmeligheten» ovenfor andre. I henhold til Kripas sin rapport om seksuelle overgrep mot barn under 14 år, (2016) trekkes det frem fra rettsaker at frasen «dette er vår hemmelighet» blir mye brukt av overgriperen. De bruker belønning og straff. Barn opplever å bli utsatt for vold for å dekke over seksuelle overgrep.

Barn som lever med vold i nære relasjoner er helt avhengig av at noen oppdager dette. Dette krever personer med kompetanse, vilje og mot til å starte saker som omhandler barn som lever i voldelige oppvekstmiljø. Barn er unike og velger ulike strategier for å få frem sine «hemmeligheter». Barnet vil finne en person som det har tillit til. Skal saken bli en suksess må denne personen våge å høre, se og fordype seg i barns fortelling. Det trengs gode prosedyrer, struktur, eierskap og organisering for at saken ikke skal bli et «Wicked Problem» der barnet taper sin gode barndom. «Wicked Problem» kommer jeg tilbake til senere i oppgaven, men det er valgt for å legge trykk på det håpløse og umulige i slike saker.

VG har over tid laget en reportasje om barn som blir drept av sine nærmeste. Den første jeg finner er fra 03.05.10 og den siste reportasjen er gjort i 2017. I henhold til den siste rapporten som er hentet ut er det 33 barn som har mistet livet i saker der de nærmeste har valgt å drepe

dem, eller mishandle dem med døden som følge. I 2010 uttalte Marianne Borgen, som på det tidspunktet var leder for Redd barna, til VG at en trenger en kommisjon som skal sikre kunnskap, forebygge grove voldshandlinger og barnedrap. Hun sier videre at kommisjonen ikke skal ta stilling til skyld, men sørge for et bedre sikkerhetsnett som kan hjelpe barn ut av voldelige hjem. Det er et større omfang av dette enn de aller fleste av oss orker å ta innover seg, sier Marianne Borgen til VG Nett. (<https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/1L27G/33-barn-drept-og-doedelig-mishandlet-av-sine-foreldre>)

I Norge er det gjennom forskning og tall laget en oversikt over svik og sviktende saksoppygning. Dette har blitt dokumentert i alle media etter store saker som Christoffer Kihle Gjerstad sin død. En liten gutt som bare ble 8 år. Etter hans død ble vi alle kjent med det voldshelvete den lille gutten hadde blitt utsatt for i sitt eget hjem. Hans stefar ble dømt for å ha pådratt Christoffer så mye vold at hans liv ikke sto til å redde. Moren ble funnet skyldig i å passivt ha medvirket i sønnens død.

Historien huskes like mye for alle fagfolk som har feilvurdert i forkant av den tragiske bortgangen av en liten gutt. Ingen evnet å se ham, og ingen hjalp ham. Dette var i 2005. Vi er nå i 2019. I 2017 kom rapporten som var bestilt av departementet NOU 2017: 12 *Svikt og svik*. Det som kommer frem gjennom kartlegging er de gjentatt feilene som blir gjort innen fagfeltet. Her vises det til at vi svikter de barna som er mest sårbare i det norske samfunnet.

Til tross for de nedslående funnen blir stemmer fra barn som har levd med vold i sin egen barndom hørt! Forandringsfabrikken er en ideell stiftelse der samspill mellom unge proffer, faglige nettverk og administrativt styre avdekker svakheter med hjelpesystemene for utsatte barn. Her jobbes det med mer kunnskap i fagfeltet skole, psykisk helsetjeneste og barnevernet. Enkelte av disse forsømte barna, våger å stå opp for sin sak som unge voksne.

Tema i denne oppgaven omhandler barnevoldssaker under etterforskningsperioden. Det vil si når fire ulike organisasjoner er involvert i dette tilfelle politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage. Dette fordi i Norge går 91,3% av barn innenfor barnehagealder i barnehage i 2018, (SSB). Ifølge NOU 2017: 12 *Svik og svikt*: skjer vold og overgrep allerede fra barnehagealder. Den første volden kan være utløsende og bli forverret gjennom oppveksten. Lykkes en å hjelpe familier på et tidligere tidspunkt vil det være en suksess for barnet, familien og samfunnet.

Jeg forholder meg videre i oppgaven til den tverrfaglige kjernekompetanse som blir delt av de tre organisasjonen barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi. Her tar jeg for meg saker som vekker bekymring om hvorvidt barn lever med vold i nære relasjoner, i tidsrommet en bekymringsmelding er under etterforskning av politi.

I min egen opplevelse av tverrfaglige samarbeid i barnevernssaker har jeg savnet et startpunkt, en satt struktur med ansatte fra hver organisasjon, en tidslinje og en avslutning. Hvordan blir vi bedre? Hvem holder blikk på saken i et fugleperspektiv? Hvordan oppnår vi best mulig måloppnåelse til barns beste i voldssaker?

For å gi intervjuobjektene mine et felles utgangspunkt legges det frem tre caser for å illustrere samfunnets manglende evne til å håndtere denne type saker. To caser er kjent gjennom media, og den siste er hentet fra egen organisasjon. Det som kjennetegner de tre casene er fraværet av tverrfaglig kjernekompetanse og samarbeid. En utnytter ikke hverandres kjernekompetanse til det beste for barna. En av casene er fra egen virkelighet ble mitt utgangspunkt for å sette spørsmålstegn ved hvorfor vi ikke har mer måloppnåelse til det beste for barnet i barnevoldssaker? Dette har vært motivasjon for å skrive masteroppgaven om tverrfaglig kjernekompetanse i barnevoldssaker. De menneskene jeg har møtt i politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage har alle samme brennende engasjement for å lykkes i slike saker. Så kan det være noe med organisasjonsforståelsen? Dette kommer jeg nærmere inn på i kapittel 4. Denne oppgaven er et bidrag for å se på tverrfaglig kompetanse og samarbeid. Ønsket er å se på systemet som skal bidra til mer måloppnåelse i saker der barn lever med vold i nære relasjoner.

1.2 Problemstilling

I forskningsdelen skal jeg gå i dybden på en del av saksoppbygningen og etterforskningen innenfor barnevoldssaker, som omhandler vold i nære relasjoner. Det er saker der offentlige etater skal bevise eller motbevise at barnet/ barna lever i et voldelig oppvekstmiljø. Denne oppgaven tar for seg tidsrommet når saken er til etterforskning hos politiet. Det vil i dette forskningsspørsmålet omhandle politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage. Gjennom kvalitativ studie med intervju fra ulike vinklinger vil jeg prøve å avdekke problemstillingen min:

*Hvorfor har vi ikke mer måloppnåelse til barns beste innenfor barnevoldssaker?
Barnevoldssaker blir etterforsket av politiet på bakgrunn av bekymring om vold i nære relasjoner. Barnevoldssaker som er oppdaget i barnehagealder og med barn som går i barnehage.*

1.3 Relevans

Oppgaven sin relevans er i tiden ettersom fagfeltet har åpnet opp om sine svik ovenfor barn som lever med vold i nære relasjoner. Media sin vinkling av saker og informasjon vekker både samfunn, politikere og fagfeltet til å etterse egen praksis. Det er nok ikke blitt flere saker, men vi har blitt mer observante på dem. Kan synes som vi ikke er i stand til å håndtere sakene på en god måte. Vi oppnår ikke resultater til barns beste. Det regjeringsoppnevnte Barnevoldsutvalget leverte rapporten «Svikt og Svik» gjennom (NOU 2017: 12 svikt og svik). De valgte å kalle den «Svikt og Svik» på grunn av alvorret av systemsvikt de fant i Norges system for behandling av barn som lever med vold i nære relasjoner. Mange av funnene som ble avdekket viste til brudd på lover, forskrifter, retningslinjer og krav til forsvarlige tjenester. Som oftest var alarmsignalene mange nok til at man burde forstått og grepet inn. I de fleste sakene mottok barna eller familiene oppfølging fra flere offentlige tjenester, uten at det ble fanget opp hva som foregikk (NOU2017:12, s.11).

Min oppgave går inn på profesjonen som jobber i første linje i barnevoldssaker. Jeg vil likevel tillate meg å ta med et utdrag fra politiets avslørte chatrom i overgrepssaker gjort på internett. Dette for å gi et bilde av personer bak overgrep mot barn: Dark Room saken 2015, og den nylige saken Infinity. Dark Room er politiets sin egen spesialgruppe som har jobbet hemmelig med å avdekke pedofile nettverk på internett. I 2016 gikk de ut med 51 menn som var involvert i saken. Det omhandler overgrepsmaterialer av barn, avtaler om overgrep mot barn og chatteforum om hvordan en begår overgrep. Saken førte til flere tiltaler og ytterlig opprulling etterhvert som politiet avdekket flere ulike chattekanaler på nettet. Infinity var hemmelig fra politiet sin side. Politiets E- sporgruppe etterforsket elektroniske spor også i seksuelle overgrepssaker, der hovedmålet var å avdekke og stoppe pågående seksuelle overgrep mot barn. Jeg tillater meg å ta med en chattdialog mellom to pedofili hentet fra VG for å gi ansikt til menneskene bak slike saker. Barn i alle samfunnsklasser kan leve i vold. En kan ikke se det på

mennesket hvem som er voldelig eller ei. Derfor må man avdekke faktiske funn og fakta for å bedre barns måloppnåelser i saker som omhandler vold i nære relasjoner.

I Infinity-saken får en frem at pedofili eksisterer i alle samfunnsklasser og arbeidsteder. Chatten mellom advokaten og sykehuslegen gir et innblikk i hemmeligheten vårt samfunn står ovenfor, men som er tabubelagt:

«Så fett med ordentlige folk som er drøye innerst inne. Lege og advokat paret som er pedoer. Se det for deg»

«Hehe. Ganske sprøtt, men også jævla digg da. Bare vi to vet selvsagt.» svarer legen.

«Selvsagt. Helt hemmelig. Vår lille hemmelighet»

I samme chat skildrer de grove fantasier om seksuelt misbruk av barn og avtaler om å møtes for å se på overgrepsmateriale sammen;

«Dele fantasier. Se porno. Ha sex til pedoporn» Skriver legen.

(<https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/5Va0db/advokat-og-sykehuslege-chattet-om-overgrep-mot-barn-vaar-lille-hemmelighet>)

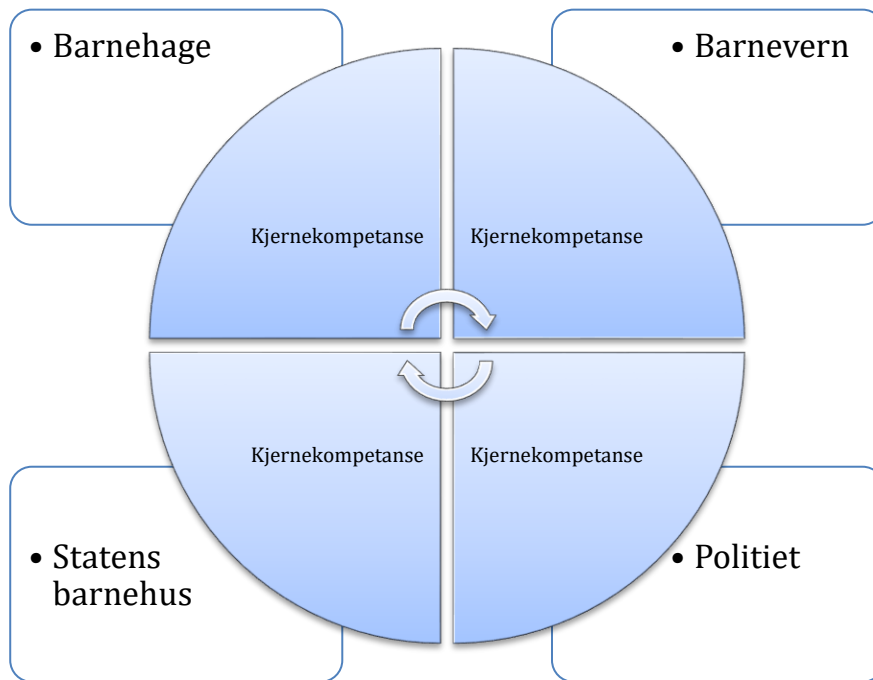
1.4 Oversikt over innhold og kapitlene i oppgaven

Denne oppgaven er oppbygd med et teoretisk og empirisk nivå. Det er laget et eget kapittel for den tenkte profesjonsstruktur rundt kjernekompetanse og tverrfaglig kompetanse, og caser som blir benyttet i intervjusammenheng. Det er lagt til kapittel 2. Videre omhandler kapittel 3 ulike begrepsavklaringer og juridiske forankringen trekkes inn i oppgaven. Kapittel 4 relevant teori om organisasjonslitteratur med utgangspunkt i Bolman og Deal, (2018). Kapittel 5 omhandler valg av metode. I kapittel 6 presenteres funn fra barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi. Funnene ender opp i en analysetabell. I kapittel 7 brukes det utvidede intervjumaterialet med analysetabellen som utgangspunkt for å drøfte det empiriske materiale i forhold til de utviklede hypotesene. Oppgaven avsluttes i kapittel 8 der jeg oppsummerer mine funn og sier noe om veien videre sett fra mitt perspektiv.

KAP. 2: Illustrerende case med tanke på intervju

2.1 Innledning

Masteroppgaven min går i dybden på tverrfaglig kompetanse som krysser fire ulike profesjoner. Det er fire ulike organisasjoner med ulik oppbygning, struktur, kultur og lovverk. Den tverrfaglige kompetansen innen denne studien handler om måloppnåelse til barns beste innen barnevoldssaker. Jeg vil illustrere fenomenet med utgangspunkt i en klassisk modell. Se figur.1.

Figur.1.

Modellen illustrere hvordan ulike profesjonsgrupper innehar ulike kjernekompetanse som er satt til å håndtere barnevoldssaker. I det indre treffpunktet (illustrert med pilene) fremkommer den tverrfaglige kompetansen. Faguttrykk er hentet fra Børhaug 6 Moen 2014. Denne kompetansen ser ut til å mangle i sakene vi kan lese om i media.

Problemstillingen som skal belyses er følgende:

Hvorfor har vi ikke mer måloppnåelse til barns beste innenfor barnevoldssaker?

For å belyse problemstillingen opp mot virkeligheten har jeg sett på to kjente saker fra media og en tredje sak som barnehagen jeg er ansatt i har hatt befatning med. Formålet med en slik casebasert tilnærming er å få dere som respondenter til å reflektere rundt spørsmålet hvorfor det ofte ikke eksisterer retningslinjer for hvordan håndtere tverrfaglig problemløsning?

2.2 Case 1

Christoffer Kihle Gjerstad døde 8 år gammel i 2005. Hans sak ble henlagt av politiet to ganger. Saken til Christoffer kunne ha stoppet her, men mormor og morfar til Christoffer jobbet videre med å finne sannheten. De fikk god hjelp av Stine Sofie Stiftelsen. Christoffer sin historie var ikke et barn som døde av uheldige omstendigheter, men grov vold utøvet av stefaren. Stefaren hadde over lengre tid utsatt Christoffer for vold innenfor husets fire vegger. Christoffer var innom flere profesjoner. Han hadde diagnose ADHD, og legen hans skrev ut mer og mer medikamenter til mor og stefar uten å møte Christoffer. Skolen lurte på alle skadene til Christoffer. Christoffer forklarte disse bort med at han gikk på et skap på rommet sitt eller falt. Dette var en gutt som ble beskrevet av morfar som veldig god motorisk, som klatret i trær hjemme på gården fra han var liten. Den nærmeste familien gjennom mormor, morfar og onkel lurte, men de klarte ikke se at Christoffer var i stor fare i eget hjem med mor og stefar tilstede. Han prøvde å komme vekk og ville gjerne være hos besteforeldrene.

2.3 Case 2

Det andre case et omhandler den såkalte Mona Anita Espevik-saken. Den har blitt kjent nasjonalt gjennom brennpunkt (Brennpunkt 06.11.2018). Mona Anita sin barndom i lag med broren var i et hjem med omsorgssvikt og vold. De bodde med far, stemor og stemorens barn.

Det var flere bekymringer knyttet til dem, men ingen gikk helt i dybden for å finne ut av problemene i familien. Barnevernet initierte flere tiltak, men det gikk likevel flere år før barna ble flyttet permanent til besteforeldre. Da Mona Anita fikk komme til morens hus ble hun møtt av flere små stesøsken. Mona Anita forstod på tross av ung alder, at her var det ikke godt å være barn. Hennes stesøsken ble utsatt for fysisk og psykisk vold av sin far. Faren til stesøskene hadde et grønt balltre hengende på veggen. Dette ble brukt på barna. Barna i dette hjemmet ble flyttet til andre hjem etter flere år i voldelig omsorg. Mona Anita har fått erstatning, men hun kjemper videre for nasjonale føringer og rettferdighet for andre som har opplevd å leve sin barndom i vold.

2.3 Case 3

Det tredje case starter fra barnehagen sin side ved innhenting av opplysninger fra barnevernet. Det er da sett på som en usikkerhet rundt omsorgsnivået i hjemmet. Familien følges opp, og når mor tar ut barna i ferie fremstår det meste som normalt. Det viser seg at hun har forlatt sin mann og tatt med seg barna ut av Norge. Far er meget opprørt og tvilende til om han får se barna igjen. Barnehageplassen sies opp. Når familien plutselig gjenoppstår som samlet og tilbake i Norge får barna plass i samme barnehage. Det kommer flere bekymringer knyttet til barnas hjemmesituasjon. En skade på et av barnas rygg blir meldt inn til barnevernet. Saken går videre til politietterforskning. I dette tidsrommet har et av barna begynt på skolen. Barnet i barnehagen viser mer og forteller om slag fra faren. Ved to anledninger søker barnet trygghet i form av at han fysisk stenger seg inne på trygge rom med tillitspersoner i barnehagen. Han vil holde faren unna. Det blir tetter mellom telefoner og meldinger til barnevernet. Barnehagen ønsker at barna skal få komme i et beredskapshjem i en periode for avlastning. Det er lite kontakt mellom de tre profesjonene. Barnehagen ønsker mer tiltak, mer etterforskning og flere barneavhør. Barna har vært til ett tilrettelagt barneavhør. Saken ender med at innen barnevern og politi er kommet til enighet om å hente barna er det for sent. De er tatt ut av landet og lever videre i samme familie. Debrifing i etterkant viser at en skulle gjort mer og handlet på et tidligere tidspunkt.

KAP. 3 Begrepsavklaring og juridisk forandring av feltet

3.1 Begrepsavklaring

World Health Organization definerer vold utfra fire hovedgrupper: Fysisk, seksuell og psykisk vold. De tar også med omsorgssvikt i sin definisjon som den fjerde hovedgruppen.

Fysiske vold: «Enhver form for fysisk makt som gjennom at den smerter, skader, skremmer og krenker, påvirker et annet menneske til å slutte å gjøre noe det vil eller gjøre noe mot sin vilje» (Isdal, 2000, s. 43)

Seksuell vold: «Alle handlinger rettet inn mot en annen persons seksualitet som gjennom at de smerter, skader, skremmer eller krenker, får denne personen til å gjøre noe mot sin vilje eller slutte å gjøre noe den vil» (Isdal, 2000, s. 45).

Psykisk vold: «Alle måter å skade, skremme eller krenke på som ikke er direkte fysiske i sin natur, eller måter å styre eller dominere andre på ved hjelp av en bakenforliggende makt eller trussel» (Isdal, 2000, s. 49)

Omsorgssvikt: WHO definerer omsorgssvikt inn under vold. Dette fordi personer som utsettes for omsorgssvikt er avhengig av andre i sin livssituasjon. Dette innebærer at også fravær av handling blir kategorisert som vold.

3.2 Lover innen for feltet

Jeg vil være innovert i yrkesetikk i forlengelse av grad av sensitivitet og taushetsplikt som ligger til problemstillingen. Emnet i oppgaven er regulert av både lover og plikter i norsk samfunn.

Barnevernsloven

§ 1-1 Lovens formål.

Loven skal sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse til rett tid. Loven skal bidra til at barn

og unge møtes med trygghet, kjærlyghet og forståelse og at alle barn og unge får gode og trygge oppvekstsvilkår.

§ 3-2 Samarbeid med andre deler av forvaltningen.

Barnevernstjenesten skal medvirke til at barns interesser ivaretas også av andre offentlige organer.

Barnevernstjenesten skal samarbeide med andre sektorer og forvaltningsnivå når dette kan bidra til å løse oppgaver som den er pålagt etter denne loven. Som ledd i disse oppgavene skal barnevernstjenesten gi uttalelser og råd, og delta i kommunale og fylkeskommunale planleggingsvirksomhet og i den samarbeidsorganer som blir opprettet.

(Barnevernsloven, 2005)

Barnehageloven

§ 20 Taushetsplikt

For virksomheter etter denne lov gjelder reglene om taushetsplikt i forvaltningsloven §§13 til 13f tilsvarende.

§ 22 Opplysningsplikt til barnevernet

Enhver som utfører tjenester eller arbeid etter denne loven, skal i sitt arbeid være oppmerksom på forhold som kan føre til tiltak fra barnevernstjenesten.

Enhver som utfører tjenester eller arbeid etter denne loven, skal uten hinder av taushetsplikten melde fra til barnevernstjenesten uten ugrunnet opphold

- a. Når det er grunn til å tro at et barn blir eller vil bli mishandlet, utsatt for alvorlige mangler ved den daglige omsorgen eller annen alvorlig omsorgssvikt,
- b. Når det er grunn til å tro at et barn har en livstruende eller annen alvorlig sykdom eller skade og ikke kommer til undersøkelse eller behandling, eller at et barn med nedsatt funksjonsevne eller et spesielt hjelpetrengende barn ikke får dekket sitt særlige behov for behandling eller opplæring,
- c. Når det er grunn til å tro at et barn blir eller vil bli utnyttet til menneskehandel.

Enhver som utfører tjenester eller arbeid etter denne loven, plikter også å gi opplysninger etter pålegg i samsvar med barnevernsloven § 6- 4.

(Barnehageloven, 2006)

§196 plikt til å avverge et straffbart forhold

Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes den som unnlater å anmelde til politiet eller på annen måte å søke å avverge en straffbar handling eller følgene av den på et tidspunkt da dette fortsatt er mulig og det fremstår som sikkert eller mest sannsynlig at handlingen vil bli eller er begått. Avvergingsplikten gjelder uten hensyn til taushetsplikt.

(Straffeloven, 2005)

§ 5 barnehusets rolle

Tas avhøret på barnehus, jf. Straffeprosessloven §239f, skal ansatte ved barnehuset møte og ivareta vitnet når det kommer til barnehuset. Ansatte ved barnehuset skal også delta i samarbeidsmøter, formøter og ettermøter og gis anledning til å følge avhøret via videooverføring sammen med de andre som skal følge avhøret på barnehuset.

Tas avhøret et annet sted, avgjør avhørslederen om ansatte fra barnehuset skal gis anledning til å være til stede.

Barnehusets ansatte skal ha barnefaglig kompetanse og kompetanse om psykisk utviklingshemmede og andre med funksjonsnedsettelse. De skal bidra til å gi vitner som avhøres på barnehuset god oppfølging og behandling og til at avhørsleder får et godt grunnlag for sine beslutninger.

§ 239 e. Tilrettelagt avhør skal gjennomføres snarest mulig og innen en uke når det skal tas avhør etter § 239 første ledd, andre ledd andre punktum eller tredje ledd og

- a. Fornærmede skal avhøres om en handling som skjedde for mindre enn to uker siden,
- b. Fornærmede som skal avhøres har gitt en umiddelbar og fullstendig beretning om forholdet eller
- c. Det er grunn til å tro at forklaringen er nødvendig for beskytte fornærmede eller vitnet.

Tilrettelagt avhør skal gjennomføres innen to uker når det skal tas avhør etter § 239 første ledd, andre ledd andre punktum eller tredje ledd og

- a. Vitne er under seks år eller
- b. Vitnet er fornærmet i saken.

Ellers skal tilrettelagte avhør gjennomføres innen tre uker.

Har politiet før fristen gikk ut foretatt tidkrevende etterforskingsskritt eller forberedelser som var nødvendige av hensyn til vitnet eller avhørets kvalitet, forlenges fristen etter første, andre og tredje ledd med en uke. Det samme gjelder dersom avhørsleder og barnehuset er enige om at det klart er til vitnets beste at avhøret utsettes.

Fristene regnes fra tidspunktet for anmeldelse eller når politiet av andre grunner har rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold. Når politiet først på et senere stadium i etterforskningen blir klar over at det aktuelle vitnet bør avhøres, regnes fristen fra det tidspunktet politiet hadde rimelig grunn til å anta at vitnet burde avhøres.

Ved supplerende avhør skal avhøret gjennomføres så raskt som mulig og ikke senere enn en uke etter forrige avhør, med mindre det er nødvendig av hensyn til etterforskningen eller siktede og det ikke vil være en uforholdsmessig belastning for vitnet. Er avhørsleder og barnehuset enige om at det klart er til vitnets beste at det supplerende avhøret utsettes og dette ikke svekker siktetes rett til kontradiksjon, kan fristen også forlenges.

(Straffeprosessloven, 2015)

Arbeidsmiljøloven

§ 1-1. Lovens formål

Lovens formål er:

- a) Å sikre et arbeidsmiljø som gir grunnlag for en helsefremmende og meningsfylt arbeidssituasjon, som gir full trygghet mot fysiske og psykiske skadevirkninger, og med en velferdsmessig standard som til enhver tid er i samsvar med den teknologiske og sosiale utviklingen i samfunnet.

(Arbeidsmiljøloven, 2005)

I denne masteroppgaven er problemstillingen lagt til barnehageloven, barnevernsloven, straffeprosessloven og straffeloven. Jeg avslutter med arbeidsmiljøloven for å få frem ivaretagelsen av personell i barnevoldssaker. Det refereres til i underavsnitt 3.6 «smittet av volden».

En skal være trygg på når taushetsplikten skal opprettholdes, og når en skal brytes. Det skal være stor kompetanse for å oppnå suksess for parten som er skadelidende. Dette vil her si barnet som lever med vold i nære relasjoner.

Innenfor samarbeidet som må være på plass for måloppnåelse går flere profesjoner som barnevern og politi med samme balansegang. De skal igangsette, etterforske og avslutte. Dette er saker som følger straffeloven og rettsikkerhet for berørt part og siktet. Det vil si at det ikke må være feil i saksgangen.

3.3 Stavanger kommune sine retningslinjer

TRYGG – FRI FRA VOLD!

Visjonen blir støttet opp av Stavanger Kommune sine tre verdier.

Er til stede – Stavanger kommune er til stede for innbyggerne fra vugge til grav. I møte med kommunen skal innbyggerne oppleve tilstedeværelse og dialog, åpenhet, respekt og verdighet.

Ville gå foran – Stavanger kommune vil gå foran i utviklingen. Vi har kunnskap og søker stadig ny kunnskap. Vi samarbeider på tvers, utnytter vårt potensial og bidrar til at andre får utnytte sine.

Skape fremtiden – I Stavanger kommune skaper vi øyeblikk og varige verdier. Ressursene nytter vi på en slik måte at våre produkter og tjenester holder høyest mulig nivå.

Barn og unge, kvinner og menn i Stavanger som står i fare for eller er utsatt for vold i nære relasjoner skal oppleve å få støtte og hjelp til å få en trygg livssituasjon uten vold. Personer som utøver vold mot andre skal få en rettferdig behandling og hjelp til å endre atferd. (Handlingsplan mot vold i nære relasjoner 2014 -2018 s.3 & 4). Stavanger kommune har handlingsplan for vold i nære relasjoner og veileder for å oppdage, håndtere og følge opp vold i nære relasjoner. Stavanger kommune ønsker å være en foregangskommune i arbeidet mot vold i nære relasjoner. Det er jevnlig kurs for ulike enheter i kommune hvordan en skal håndtere vold i nære relasjoner. «Alle ansatte i Stavanger kommune er personlig ansvarlige for at bekymringsmelding blir sendt barnevernet (jfr. Barnevernloven § 6-4) (Veileder for å oppdage, håndtere og følge opp vold i nære relasjoner s. 3). Stavanger kommune gjør med det alle sine ansatte ansvarlige til å melde fra til barnevernet om det oppstår en mistanke rundt et barn. Stavanger kommune har eget tverrfaglig team som bistår barnehage som trenger veiledning i saker der en mistenker vold eller seksuelle overgrep.

Vold i nære relasjoner er **ingen privatsak**,
men et **samfunnsansvar**.

(veileder for å oppdage, håndtere og følge opp vold i nære relasjoner. S 8).

Stavanger kommune ser på vold i nære relasjoner som et ansvar for samfunnet. En er som ansatt i Stavanger kommune ansvarliggjort.

3.3 Wicked Problem

Det er gjennom de siste ti årene gitt ut flere NOU og Stortingsmeldinger som tar tak i problematikken rundt barn som lever med vold i nære relasjoner. Det blir gjentatte ganger avdekket store svik i tjenestetilbudet for barna som lever under slike forhold. Det kan sies å være et «Wicked Problem».

Wicked Problem defineres av H. Rittel for å beskrive store samfunnsutfordringer som er vanskelige eller tilsynelatende uløselige på grunn av motsetninger, ufullstendigheter og spilleregler som hele tiden forandrer seg. Jeg tar dette med i teoridelen fordi en kan se på barnevold som et wicked problem i vårt samfunn. Vi avdekker store nettverk med barneovergriper, bestilling av overgrep på nett og vold i familien. De fleste som hører om det sier: Det må du ikke snakke om det er så fælt. Det er ikke et alternativ innen barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi. Det er et problem profesjonen er satt til å løse for samfunnet.

Ifølge handlingsplanen i Stavanger Kommune skal det tas hensyn til og hjelpe foreldre som utøver vold i nære relasjoner. Det er ikke enkelt å stå frem som overgriper. For vanlige personer i samfunnet vil det være umulig å sette seg inn i en overgriperes uforståelige behov. Profesjonen i denne oppgaven er satt til å løse disse komplekse og forferdelige problemene i familien og samfunnet. Norsk lov krever handling og det er straffbart å ikke melder fra gjennom avvergeplikten.

I barnehagefelter har det over flere år blitt trukket frem underrapportering av barnevoldssaker. Barn som lever med vold i nære relasjoner blir ikke sett. Vi kan se på barnevoldssaker som en del av samfunnet «Wicked Problem». Dette kan illustreres som «Vike mfl. (2003) beskriver; *ta ubegrenset ansvar- med begrensede ressurser*. Ansvar er det de som befinner seg i

«første linje» som erfarer på kropp og sjel, og det kan ikke overlates til andre. Samtidig er det disse personene som til daglig mest konkret opplever hvordan deres egen profesjonsetikk er forankret i møtet med andre mennesker som trenger dem» (Henriksen & Vetlesen, 2006, s. 22). Profesjonen innenfor barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi vet om deres ansvar og deres mulighet for å avdekke barnevoldssaker. Det er opp til arbeidet i «første linje» fra første mistanke, bekymringsmelding, til saksoppbygning og avslutning. Det skal være til det beste for barn og barnets familie.

«Barn som utsettes for vold eller overgrep i sine første leveår kan få forstyrrelser i utviklingen av grunnleggende funksjoner, som aktivering (hyperaktivering), affektregulering, kognitiv utvikling, motorisk og kroppslig utvikling og utrygg tilknytning. Barn er mest sårbare for vold og overgrep i sine første leveår (første 1000 dager). Dette betyr at den potensielle skaden er størst dersom volden inntreffer i løpet av barnets tre første leveår. Barn er også sårbare for ytre belastninger etter dette, men sårbarheten reduserer etter hvert som de blir eldre. Dersom utviklingen i disse grunnleggende funksjonene blir forstyrret, kan det få konsekvenser på flere områder senere i livet» (stinesofiestiftelsen.no).

Et barn som blir oppdaget allerede i barnehagealder vil som voksen oppleve mindre funksjonsforstyrrelser. Avdekkes vold i nære relasjoner tidlig, vil suksess senere i livet for barnet være mer sannsynlig, gitt at rett prosess og prosedyrer blir gjennomført. Dette gir ansatte innen barnehagefeltet et større ansvar.

I Kripós` s rapport om seksuelle overgrep mot barn under 14 år, (2016) fremkommer kjernen til taushet innenfor feltet vold og seksuelle overgrep mot barn, for trusler og belønning. Dette inkluderte positiv oppmerksomhet i form av gaver og belønninger, eller at domfelte ba fornærmede om ikke å fortelle om det han/hun hadde vært utsatt for. Frasen «dette er vår hemmelighet» er gjengitt i en rekke dommer. Trusler var også vanlig, og i noe mindre grad fysisk vold. (Kripós: Seksuelle overgrep mot barn under 14 år, 2016)

3.4 Yrkesetikk

«Etikk handler om å være involvert og om å klare å se hva som står på spill i de situasjonene vi befinner oss i. Å være involvert innebærer at vi befinner oss i nær relasjon (eller fysisk nærhet?) til mennesker vi arbeider med»

(Henriksen & Vetlesen, 2006, s. 14).

Innenfor denne oppgaven vil det være spennende å se etikk og yrkesetikk opp mot barnevoldssaker. Profesjonens yrkesetikk er tilstede i barnevoldssaker. I rapporten om barnevoldssaker referer det til ildsjeler. Det vil si barn som lever med vold i nære relasjoner sin beste mulighet er om de møter en ansatt med drivkraft til å ta deres sak videre i systemet. «Tanken om grunnleggende likhet i verd mellom alle mennesker, tross alle medfødte og miljøbetingede forskjeller individer imellom, står fortsatt sterkt i vårt samfunn. Denne tanken, som vi ovenfor kalte universalistisk – egalitær, er det særlig viktig å fastholde her- ikke bare fordi den har oppslutning over et bredt spekter (politisk, ideologisk og livssynsmessig), men også fordi det er en tanke med spesiell betydning for alle som arbeider med mennesker – enten det er i skolen, i sosialsektoren eller i helsevesenet. For eksempel er det hevdvunne prinsippet om likebehandling bare forståelig i forlengelsen av den normative ideen om at alle mennesker er like i verd og følgelig har rett til de samme grunnleggende goder» (Henriksen & Vetlesen, 2006, s 22&23). Ifølge Henriksen & Vetlesen, (2006) er universalistisk- egalitær ideologi har alle rett på grunnleggende goder som utdanning, arbeid og helse. På tross av ulik bakgrunn, evner og talent er alle like mye verd. Christoffer Kihle Gjerstad mister livet. Han får aldri oppleve å vokse opp og leve i det norske samfunnet. Mona Anita Espevik forteller om tapte muligheter innen skole, helse og grunnleggende goder på grunn av sin barndom. Barn i Forandringsfabrikken snakker om spesielle voksne de har møtt i sin barndom.

Ifølge NOU 2017:12 *Svikt og Svik* lever barn uoppdaget av det offentlige med vold i nære relasjoner. Det blir påpekt at Norge i sin helhet ikke bare har systemsvikt, men at profesjonene som er satt til å håndtere barnevoldssaker svikter de meste sårbare barna. Den anses som så viktig å få frem dette budskapet at ordet svik blir tatt med i navnet på selve rapporten. Barn som lider, i det norske samfunnet, men ikke blir oppdaget og får hjelp av profesjonen som er satt til denne oppgaven vil falle utenfor vårt verdigrunnlag om likhet for alle. Det vil ikke bare være et Wicked Problem, men en urett og brudd på det norske samfunnets verdier.

Det er stadig mer satsning innenfor tidlig innsats i barnehagen. Dette er beregnet for å være samfunnsøkonomisk besparende i fremtiden. Det vil likevel ikke være rom for flere ansatte i en barnehage innenfor gjeldende personalbudsjett når det er saker som fører til varsling. Disse oppgavene vil komme i tillegg til den daglige driften. «H. Viken m.fl. (2003) peker på hvordan denne konflikten bare rammer dem som arbeider i «feltet», mens de som sitter med det overordnede ansvaret for budsjett og økonomi, kan unndra seg belastninger den innebærer» (Henriksen & Vetlesen, 2006, s. 24). Dette vil si noe for organisasjons etikk om hvordan barnevoldssaker håndteres fra øverst til nederst. Det fremkommer at personer i «første linje» er drevet av rettferdighetssans og viljestyrke. Litteraturen om barnevoldssaker viser at sakene trenger både tid og ressurser. De menneskelige ressursene må ivaretas i organisasjonen.

3.5 Smittet av volden

Dette avsnittet går inn på fagpersonene sine reaksjoner ved arbeid med saker som omhandler vold i nære relasjoner. Per Isdal er psykologspesialist og psykoterapeut, og jobber som terapeut for menn som utsetter sine nærmeste for vold. Isdal bruker sitt eget erfaringsfelt for å undersøke: Hva det å jobbe med belastende arbeidsoppgaver som vold gjør med fagpersonene i sakene? Dette er spennende å trekke inn i oppgaven fordi den omhandler fire ulike etater, med ulik kjernekompetanse og utgangspunkt i saken. Politiet er trent i å håndtere saker som omhandler vold og å være proaktive. De skal etterforske og finne gjerningsmannen etter straffeloven § 244. Statens Barnehus er lagt til straffeprosessloven § 239 og står nærmere politiet i sine arbeidsmetoder. Barnevernet skal inn i saker med barn som lever med omsorgssvikt eller vold i forhold til barnevernsloven. Barnehagen sin arena går på barnets hverdag. Kompetansen går på å ha et faglig miljø der barn blir ivaretatt innenfor barnehageloven. Barnehageansatte går ut av sin vanlige rolle når de oppdager eller får melding om at det er bekymring for et eller flere barn i barnehagen. De har nære relasjoner både i forkant, under og etter en etterforskningsperiode av familien. Isdal (2017) omtaler relasjoner til å ha stor betydning når en går inn i andres lidelser. Vold mot barn er et felt som skaper mye følelser både i enkeltmennesket og samfunnet.

Isdal trekker frem Milgrams (1963) eksperiment der hun studerte forsøkspersoner sin vilje til å gi «støt» til et annet menneske. Milgram brukte en skuespiller i rolle som personen som fikk støt. Hun varierte avstand til forsøksperson og skuespiller. Det var forsøkspersoner som gikk opp mot «dødelig dose». Desto nærmere forsøkspersonen var personen som skulle få støt, desto mer verget forsøkspersonen seg. Isdal trekke her sammenligninger til det å jobbe med mennesker. «Milgrams funn kan etter min mening overføres til det å skulle møte andres lidelse og smerte. Jo nærmere vi kommer andre menneskers lidelser, jo mer tar vi inn over oss av denne smerten og lidelsen» (Isdal 2017, s .53).

Innenfor etterforskning av vold i nære relasjoner som omhandler barnet, er relasjonen ulik for alle de fire profesjonene. Barn i seg selv som skadelidende part vil uavhengig av relasjon aktivere personen som skal være hjelperen. Det vil være umenneskelig å ikke bli påvirket. «Å ikke bli påvirket av et medmenneske og et medmenneskes lidelse er i sin natur umenneskelig. Empati og empatiske reaksjoner er en medfødt kapasitet. Som sosiale vesener reagerer vi automatisk på andres lidelse, vi tar den inn over oss, og vi reagerer naturlig med en «hjelperefleks»» (Isdal 2017, s. 123).

Ifølge figur.1. s. 11 er ikke kjernekompetansen innenfor de fire ulike organisasjonene overlappende, men inngå i kjernekompetansen til profesjonen. I politiet og barnevern vil saker som omhandler barn som lever med vold i nære relasjoner være en normalisering av det umenneskelige. Politi, Statens Barnehus og barnevern jobber med flere saker etter hverandre, og til tider på samme tid. De omgis av kollegaer som jobber innenfor samme type saker. «Normalisering hjelper oss til å orke arbeidet med smertefulle menneskeliv. Det gjør at vi som hjelpere kan opptre rolig og fattet i situasjoner der andre ville blitt overveldet og fått panikk» (Isdal 2017, s. 47).

Barnehagefeltet ville naturligvis oppleve saker med vold i nære relasjoner som ekstremet, ettersom det ikke er en del av hverdagen. Personene i saken vil bli aktivert med andre følelser, og måtte i forskningsperioden være todelt. Internt må personalet følge opp barnet, bli gitt oppgaver om å følge barnet til Statens Barnehus, bli avhørt av politi og andre oppgaver som blir gitt av barnevern eller politi. Personalet skal i denne perioden observere barnet, høre på barnet, gjennomføre barnesamtaler, men det skal ikke vises til foreldre. Saker av en slik art skal være skjult for foreldrene. Det er derfor viktig å opptre vanlig ved levering og henting.

Foreldre må ikke forstå hva som skjer. De ansatte må være profesjonelle for å ikke ødelegge etterforskningen!

Isdal fremhever struktur i slike saker som omhandler ivaretagelse av den ansatte. Både for å oppnå et bedre resultat, men også for å ivareta kompetansen innenfor de ulike organisasjonene. Både som med medmenneske og profesjonell er man emosjonelt og fysiologisk aktivert. Det som avgjør graden av påvirkning vil etter Isdal, (2017):

- Kompetanse – forståelse av fremgangsmåten, trygghet på rutiner og forståelse for egne følelser som kan bli aktivert. Tryggheten vil føre til at vi tåler mer, og reagerer mindre. En opptrer mer profesjonelt.
- Erfaring – det at personen har jobbet med lignende saker. Det at den ansatte har bygget en base for hva som er best mulig fremgangsmåte. Hvordan en ivaretar seg selv og sine kollegaer. Alle vet hva en skal gjøre, hva en kan gjøre bedre og hva en kan hjelpe med. Uten erfaring vil en være mer aktivert.
- Tilvenning/ habituering, vil si at personen venner seg til og lærer seg ulike handlingsmønstre. Mennesket er tilpasningsdyktig. Det vil igjen føre til at personen reagerer mindre og mindre på ubehagelig saker og møte sakene mer profesjonell med både kompetanse og erfaring.

«Det kan være en fordel i jobben vår at vi gradvis venner oss til lidelse, men også negativt hvis vi fører det videre til vårt privatliv. Habituering kan bli problematisk hvis vi slutter å føle i jobben også når det er hensiktsmessig og naturlig» (Isdal, 2017, s. 108). Isdal fremhever ivaretagelse av den enkelte arbeidstaker. Han trekker frem arbeidsmiljøloven. Se avsnitt 2.2 om lover. Arbeidsgiver sitt ansvar for å legge til rette for det psykososiale arbeidsmiljøet. Det at en er klar over at de involverte i saken kan reagere ulikt. En må ivareta de ansatte for å videreutvikle kompetanse og erfaring innen et felt som er et ekstremt vanskelig arbeidsområde, slik som barnevoldssaker.

Isdal trekker frem debriefing som en viktig del av arbeidsoppgaver som aktiverer oss følelsesmessig. «Vi aktiveres og reagerer, innover eller utover, fight eller flight. Reaksjonene er vårt naturlige behov for å håndtere, utagere, debriefe eller avgifte det vi har blitt fylt av. Samtidig innebærer det å jobbe i team og grupper en nødvendig informasjonsdeling. Vi skal

også snakke om klientene våre med kollegaer. På begge felt (reaksjon og faglig samarbeid) må vi se på hvordan vi deler og bearbeider historier og informasjon» (Isdal 2017, s. 189). Isdal, (2017) definerer debriefing om å gjennomgå traumatiske hendelser i ettertid innenfor trygge og ivaretagende rammer. Dette kan godt være en innarbeidet rutine for barnevern og politi. Barnehager kan ha rutiner for å evaluere internt, men en har ikke opplevd å ha debriefing som en del av saksstrukturen rundt barnevoldssakene.

KAP. 4 Teoretisk tilnærming

4.1 Teoretisk perspektiv på å forstå organisasjoner.

Kapittelet fire er den strukturerte teoretiske delen av oppgaven her benyttes teorien for å få et dypere forståelse av hva jeg ser på i min problemstilling. Hvorfor har vi ikke mer måloppnåelse til barns beste innenfor barnevoldssaker? Jeg vil bruke Bolman og Deal, (2018) sin organisasjonsforståelse innenfor ledelse og organisasjon for å øke den indre reliabiliteten i oppgaven. Jeg ønsker å forklare mine funn ut fra antatte hypoteser.

Bolman og Deal (2018) bygger opp sin organisasjonsforståelse gjennom perspektiver på ledelse og organisasjoner. De bruker fire fortolkningsrammer:

- Den strukturelle rammen,
- Human Resource rammen,
- Politiske rammen
- Den symbolske rammen.

De fire ulike fortolkningsrammene er en mental modell – «et sett av ideer og antakelser- som du bærer med deg i hodet som hjelp til å forstå og finne frem i et bestemt «terreng». En god fortolkningsramme gjør det lettere å forstå hva du står ovenfor, og i siste instans hva du kan gjøre med det» (Bolman og Deal 2018, s. 38).

Jeg vil i undersøkelsesfasen bruke de fire fortolkningsrammene for å systematisere materialet fra respondentene gjennom analysemetode. Dette for å få en helhet i oppgaven.

Hver ramme har sine begrensninger, men frembringer håndterbare metoder innenfor strategi. «Å «skifte briller» krever evne til å vurdere en situasjon fra mer enn en synsvinkel, slik at en kan utvikle alternative situasjonsdiagnoser og strategier» (Bolman og Deal 2018, s. 32). Det kan være en leders verste fiende å bare se en side av saken. En tror sin første tanke er rett og trekker ikke inn et fugleperspektiv og forstår dermed ikke at saken kan ha ulike løsninger utfra samme ståsted. Rammeverket til Bolman og Deal, (2018) vil gi meg ulike briller til å gå i dybden på barnevoldssaker i etterforskningsperioden. «Tankene dine lurer deg, og du ser bare de peilemerkene du venter å se, og overser dem som kunne ha fortalt deg at du fremdeles er på feil kurs» (Groopman 2007, s. 65) (Bolman og Deal 2018, s. 39).

4.2 Den strukturelle rammen

I dette avsnitte starter jeg med å gå inn på den strukturelle rammen til Bolman og Deal, (2018). Denne rammen foretrekker struktur og rasjonelle beslutninger. Alt bygget opp rundt sosiologi, økonomi og ledelsesforskning. Organisasjonen er bygget opp etter fastsatte mål. Arbeidsoppgaver og roller skal fordeles etter objektiv analyse i forkant der en kartlegger og legger strategier for å plassere rette mennesker på rett plass for å oppnå forventet resultat. «Strukturen i en organisasjon vil til enhver tid være et uttrykk for hvordan organisasjonen best mulig har tilpasset interne aktiviteter etter ytre påvirkninger og muligheter» (Bolman og Deal, 2018, s. 128). Jeg vil senere trekke den strukturelle rammen inn i min analyse rundt barnevoldssaker for å se på om vi lykkes med å arbeidsdeling og samordning internt i sakene. Koordinerer og samhandler de ansatte innenfor gitte rammer og er det en fleksibilitet ut fra de ytre påvirkningene.

Bolman og Deal, (2018) setter opp seks grunnantakelser som ligger under den strukturelle rammen:

1. Organisasjoner eksisterer for å nå fastsatte mål og utforme strategier med sikte på å nå disse målene.
2. Organisasjoner øker sin effektivitet og sin yteevne gjennom spesialisering og en hensiktsmessig arbeidsdeling.
3. Hensiktsmessige former for samordning og kontroll sikrer at enkeltpersoner og ulike enheter fungerer godt sammen
4. Organisasjoner fungerer best når personlige preferanser og press utenfor holdes under kontroll ved rasjonell styring.
5. Strukturer er effektive når de passer til de forhold organisasjonen til enhver tid fungerer under (deriblant strategi, teknologi, arbeidsstyrke og miljø).
6. Når yteevnen svekkes av strukturelle svakheter, er botemiddelet problemløsning og omstrukturering (Bolman og Deal, 2018, s. 76).

Bolman og Deal sine grunnantakelser gir dybde til å få et overblikk over barnevoldssaker og hvordan de ulike profesjonen løser saken. Profesjonen skal ivareta både lover, regler og retningslinjer som skal gi best mulig måloppnåelse.

Stram eller løs struktur innenfor den strukturelle rammen viser til arbeidernes påvirkningsgrad. Ved en stram struktur er forventninger, roller og autoritetsforhold avklart. De ansatte har liten påvirkningsmulighet og deres oppgaver er gjennomgått ned til minste detalj. Løs struktur derimot har stor deltakelse fra alle i bedriften både innenfor avgjørelser og drift. De ansatte tar ansvar for bedriftens oppgaver, og kommer med nye ideer og innspill. Det finnes ulik grad av egen påvirkning innenfor den strukturelle rammen. Å høre på de ansatte, som står i saken i første linje, og er berørt av saken og som er satt til å løse saken vil være gitt gjennom ledelsen.

Vertikal og horisontal samordning brukes som metode for å få hver enkel enhet satt i system for å nå organisasjonen mål. Den vertikale viser til hierarkiet, der organisasjonskartet og hvordan arbeidet skal fordeles er kartlagt. Vertikal samordning fungerer på stabile oppgaver. Den horisontale er bygget opp omkring møter, prosjektgrupper, matrisestruktur eller nettverk. Denne løse strukturen kjennetegnes ved at den er enklere å etablere og oppnå resultater med. Horisontale samordninger fungerer best på komplekse oppgaver med turbulente arbeidsoppgivelser.

«Organisasjonen må ha både vertikal og horisontal samordning. Den optimale balansen mellom vertikalt og horisontalt avhenger av de problemene hver enkelt organisasjon står ovenfor» (Bolman og Deal, 2018, s. 92). Barnevoldsaker tilhører fire ulike profesjoner i denne oppgaven. Det blir fire ulike organisasjoner som skal strukturere og samarbeide om arbeidsoppgavene når en mistanke rundt et barn aktiverer en bekymringsmelding om vold i nære relasjoner. I min analysedel ser jeg videre på teamet som bistår barnet i barnevoldssaken.

4.2.1 Hypoteser

Hypotese 1: Årsaken til at vi ikke lykkes er klassiske strukturelle utfordringer med utgangspunkt i arbeidsdeling og samordning på tvers av ulike tjenesteområder.

Hypotese 2: Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende team organiseringen rundt barnevoldssaker.

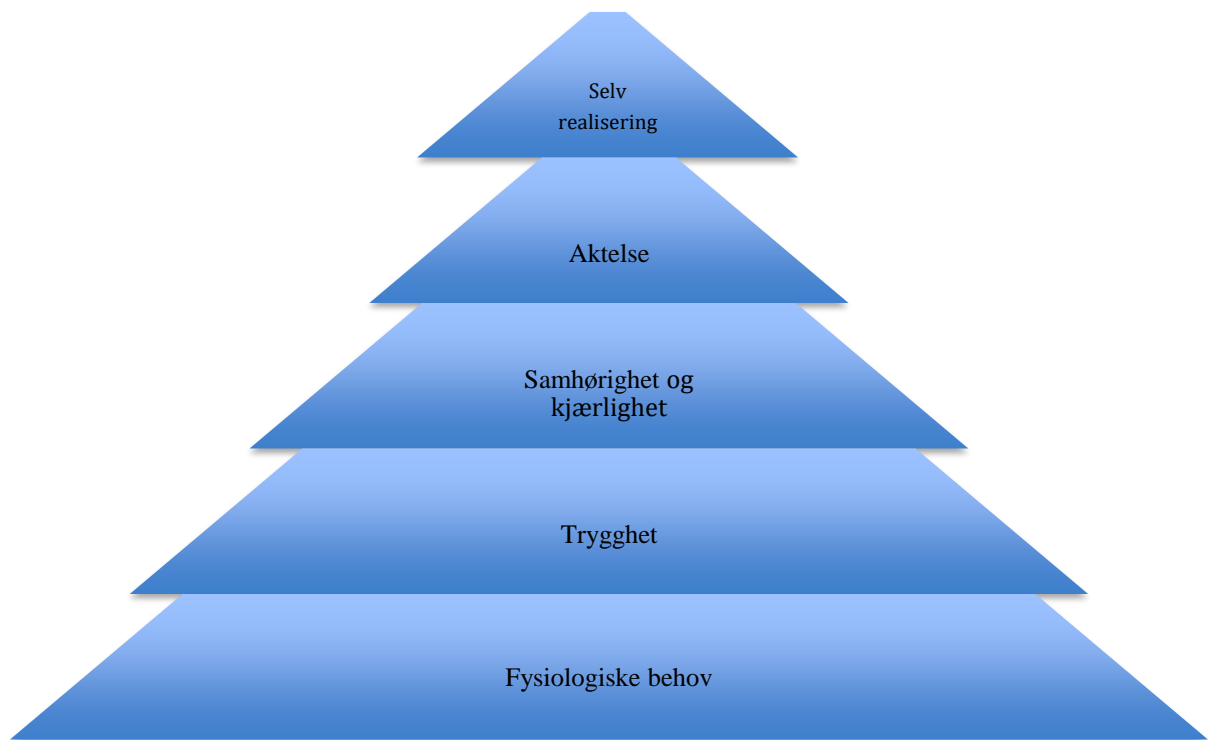
4.3 Human Resource rammen

I den første rammen utviklet jeg hypoteser rundt de klassiske strukturelle utfordringene en organisasjon kan møte på. I Human Resource rammen skal jeg se på de menneskelige ferdigheter og kunnskap og betydningen av dette for mennesket og organisasjonen. Jeg vil se om barnevoldssaker ivaretar og utvikler de ansattes ferdigheter og kjernekompetanse.

Human Resource-perspektivet bygger på visse grunnantakelser:

- «Organisasjoner eksisterer for å oppfylle menneskelig behov – ikke omvendt.
- Enkeltmennesker og organisasjoner trenger hverandre. Organisasjoner trenger ideer, energi og talentet, mens mennesker trenger karrieremuligheter, lønninger og framtidsutsikter.
- Når den enkelte og systemet er dårlig tilpasset hverandre, vil den ene eller begge parter lide under det. Den enkelte blir utnyttet eller vil selv prøve å utnytte organisasjonen - eller det går ut over begge parter.
- En god tilpasning er til gagn for begge parter. Den enkelte finner et meningsfylt og tilfredsstillende arbeid, og organisasjonen får det menneskelige talentet og den energi den har brukt for» (Bolman og Deal, 2018, s. 153).

Mennesker vil ta med sin egen historie inn i arbeidet. Mennesker vil være i utvikling hele livet, også hele arbeidslivet. Det å utvikle menneskets kompetanse står høyt i HR-rammen. Alle må få sine ferdighetsmål og sin kompetanse styrket. Innenfor fagfelt som omhandler mennesker må den ansatte være bevisst sitt predisponerte handlingsmønster på bakgrunn av egne opplevelser og tankemønster. Feltet Human Resource er opptatt av behov. Det er flere forskere som går inn på mennesket behov. Den mest kjente er Marlows behovspyramide.

Figur 2. Laget ut fra (Bolman og Deal 2018, s. 157)

Maslow`s behovspyramide bygger på at grunnleggende behov må være dekket før en kan ta et steg opp i pyramiden. Grunnleggende behov som omsorg, mat og fysiologiske behov må være på plass. Deretter behov for å dekke trygghet, samhold og kjærlighet. Øverst kommer aktelse og selvrealisering. Det å bli sett for sine evner og meninger er viktig for selvutvikling. Innenfor Human Resources rammen vil et vellykket resultat kreve strategi som er basert på langsiktig filosofi: Hvordan forvalte de menneskelige ressursene i organisasjonen. «HR-perspektivet har fått større innflytelse etterhvert som flere har innsett at misbruk av menneskelige ressurser går ut over både fortjeneste og mennesker. Hærskarere av konsulenter, ledere og forskere har forsøkt å finne svar på vanskelig spørsmål som gjelder organisering» (Bolman & Deal, 2018, s. 164).

En kan si det er flere hensyn å ta innenfor barnevoldssaker. Barnevoldssaker i seg selv aktiverer menneskets følelsesregister i ulik grad utfra kompetanse, ferdigheter og kunnskap. Det vil derfor være avgjørende med erfaring. «Både den enkeltes tilfredshet og organisasjonens effektivitet avhenger sterkt av kvaliteten på det mellommenneskelige samspill og teamdynamikken (Bolman og Deal, 2018, s. 220). Det fremkommer at teamleder og grupper må ha kontroll på gruppens normer og mellommenneskelig konflikter. Det må

være samsvar mellom produksjonen av resultat den ansatte bringer inn, og utfordringene som bringes inn med de menneskelige behovene som ansatte i barnevoldssaker har. Innenfor HR-rammen ser en det som viktig å bevare personalet og holde dem i organisasjonen. «I tillegg til at det er dyrt å ansette og lære opp stadig nye folk, går slik gjennomtrekk utover produktiviteten, fordi den nyankomnes manglende erfaring, kompetanse og lokalkjennskap øker andelen av feil og reduserer effektiviteten» (Kacmar mfl.2006) (Bolman og Deal, 2018, s. 176).

«Avanserte organisasjoner gir de ansatte større myndighet i tillegg til å investere i opplæring og utvikling. Myndiggjøring vil blant annet si å holde de ansatte informert, men dette er ikke nok. Det er også nødvendig å fremme selvstendig og deltakelse, omforme jobber og legge til rette for teamarbeid, likestilling og meningsfylte oppgaver» (Bolman og Deal 2018, s. 181). Innenfor HR- perspektivet jobber en både for organisasjonen sin kunnskapsutvikling og den enkelte ansatte. Det omhandler videre organisasjonen sin utvikling av ferdigheter og kompetanse. Det å finne den rette organiseringen som bringer det beste frem både i bedriften og i de ansatte i alle ledd.

4.3.1 Hypoteser

Hypotese 3: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker handler om manglende ferdigheter og kjernekompetanse innen for politi, barnevern, statens barnehus og barnehage.

Hypotese 4: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker er mangel på videreutvikling av tverrfaglig kompetanse mellom de ulike organisasjonene som inngår i denne type saker.

4.4 Politiske rammen

I den tredje rammen kommer det politiske spillet som fører med seg makt og handlingskraft. Hvem får midler? Hvem sine forslag blir hørt? Med de rette strategiene er det her mulig å tilføre midler til å løse oppgavene i en organisasjon. Jeg tar med Bolman og Deal sitt sitat fra Ambrose Bierce som definerer politiske rammen:

«Politikk er en interessekonflikt forkledd som en konkurranse mellom prinsipper».

Ambrose Bierce

Motsetninger og ressursknapphet gjør makt til en vesentlig ressurs. Makt er prosesser som fører frem til hvordan verden ser ut. Pfeffer definerer makt som «den potensielle evnen til å innvirke på atferd, endre begivenhetenes gang, overvinne motstand og få folk til å gjøre det de ellers ikke ville ha gjort» (Bolman og Deal, 2018, s. 228).

«Dette politiske synet på organisasjoner kan virke underlig i lys av de tradisjonelle oppfatningene om styring fra toppen. Men samme dynamikk, med konflikter, koalisjoner og makt, finner vi i alt mennesker driver med, på alle nivåer. Det er slik samfunnet fungerer, sier Mann (1986,2013). Samfunnet er ikke en sammenhengende enhet, men «sammensatt av mange, overlappende og kryssende maktnettverk» (Bolman og Deal, 2018, s. 229).

Grunnlaget for politisk ramme er definert innfor fem underpunkter:

1. Organisasjonen er koalisjoner av forskjellige individer og forskjellige interessegrupper.
2. Det er varige motsetninger mellom koalisjonsmedlemmene når det gjelder verdier, overbevisninger, kunnskaper, interesser og virkelighetsoppfatning.
3. De fleste viktige beslutninger angår fordeling av knappe ressurser – avgjørelser om hvem som skal få hva.
4. Ressursknapphet og varige motsetninger gjør konflikter sentrale i organisasjoners daglige liv og gjør makt til den viktigste ressursen.
5. Mål og beslutninger vokser fram gjennom kjøpslåing og forhandlinger mellom ulike interessegrupper som alle kjemper for sine egne interesser (Bolman og Deal, 2018, s. 226).

Politisk ramme er en annerledes ramme som krever både mot og fagkunnskap av enkeltmenneske og ulike enheter. Den omhandler makt og konflikt. Det kan være utfordrende på mange ulike nivå innenfor barnevoldssaker. Profesjonene som denne oppgaven omhandler vil være berørt av barnevoldssaker som arbeidsoppgave, men alle de fire ulike profesjoner svarer til ulike organisasjoner. Det politiske spillet vil være på et høyere nivå enn respondentene, som valgt i «første linje», som utfører i barnevoldssaker. Jeg vil belyse et trekk for å få frem endring i en organisasjon, eller som i denne oppgaven et samfunnsoppdrag.

«Det som er spennende innfor den politiske rammen er at endringer gjort fra topp og nedover i organisasjonen har større fare for å ikke bli gjennomført. Det er bedre resultater om endring kommer fra nederste del av organisasjonen og oppover. Et grunnleggende dilemma ved forhandlinger er valget mellom å «skape verdier» og å «kreve verdier»» (Bolman og Deal, 2018, s. 256).

I denne oppgaven vil jeg videre se i analysedelen om det finnes et maktspill, og om dette krysser profesjonen. Vil det være politiske krav til resultatene som oppnås i barnevoldssaker. Politikken må være med om en skal se på barnevoldssaker som en helhet. «Konstruktiv politikk er en mulighet – faktisk en nødvendig mulighet hvis vi skal skape institusjoner og samfunn som er både rettferdige og effektive (Bolman og Deal, 2018, s. 244).

4.4.1 Hypoteser

Hypotese 5: Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er fraværet av overlappende og kryssende maktnettverk innenfor de fire organisasjonene.

Hypotese 6: Årsaken til vi ikke lykkes til barns beste innenfor voldssaker er at det ikke er satt politiske krav til resultater gjennom tverrfaglig samarbeid.

4.5 Den symbolske rammen

I det fjerde og siste avsnittet innenfor fortolkningsrammene vil jeg fjerne meg fra struktur, menneskelig behov og politikk. Her vil jeg se på de underliggende prosessene med bruk av symboler og tro. Formell og uformell kultur i de ulike organisasjonene. «Symboler er bærere av sterke intellektuelle og følelsesmessige budskap; de taler til hjertet og sjelen. De er nedfelt i myter som er sannere enn sannheten. «Det er gjennom myter at menn blir løftet over sin vanlige kapasitet, får mektige framtidsvisjoner og realiserer slike visjoner». (Berger1974, s. 26, Bolman og Deal, 2018, s. 286). I henhold til NOU 2017: 12 *Svikt og Svik* kommer det klart frem at saker som lykkes preges av engasjerte ansatte som går inn i saken med hjerte og sjel. De omtales som ildsjeler, personer med stor gjennomføringskraft.

Grunnsetningene for den symbolske rammen:

- «Den viktigste er ikke hva som skjer, men hva det betyr.
- Aktivitet og mening er bare løst forbundet: en og samme begivenhet og handling kan tolkes på mange forskjellige måter fordi mennesker opplever situasjonen forskjellig.
- Når vi står overfor usikkerhet og flertydighet, dukker symboler opp for å hjelpe folk med å fjerne forvirringen, finne retning og forankre våre forhåpninger og vår tro.
- Hendelser og prosesser er ofte viktigere på grunn av det de uttrykker eller signaliserer, enn på grunn av deres formål eller resultater. Med sin emblematiske form danner de en vev av sekulære myter, helter og heltinner, ritualer, seremonier og beretninger som hjelper oss til å finne mening og lidenskap i livet.
- Kulturen er det superlimet som binder en organisasjon sammen, forener mennesker og hjelper en virksomhet til å nå sine mål» (Bolman og Deal, 2018, s. 291).

Det er mye bruk av symboler både innenfor det offentlige og private. I denne oppgaven henter jeg visjon og verdiene til Stavanger kommune i kapitel 3.3. Den har en felles plattform for alle sine ansatte. Det skal bringe en helhet for alle sektorer og brukere av kommunens visjoner og verdier. Visjonen kan brytes ned og brukes som ledestjerne innenfor hele kommunen for både ansatte og innbyggere fra vugge til grav. Den skal være med å sikre livskvalitet for hver enkelt innbygger. «En visjon gir indre bilder som forbinder sagn fra fortiden og viktige

prinsipielle tanker med det som skal skje i fremtiden. En felles visjon fyller organisasjonen med ånd, besluttsomhet og begeistring» (Bolman og Deal 2018, s. 294).

Kulturen blir innen den symbolske rammen sett på som superlimet for å oppnå sine mål i barnevoldssaker. Det er avgjørende å bygge den rette kulturen som ivaretar troen og håpet på resultat og skaper troverdighet for publikumet. I dette tilfellet de enkelte familiene og samfunnet. Her ivaretas en samfunnsoppgave det er en negativ kulturell oppfatning om, der en skal lykkes for å ivareta barnet beste i barnevoldssaker. «Det dreier seg om både å skape et felleskap av mennesker som forenes av en felles tro og en felles kultur, og å finne frem til ånden i felleskapet» (Bolman og Deal, 2018, s. 330).

4.5.1 Hypoteser

Hypotese 7: Årsaken til vi ikke lykkes er mangel av tro og overbevisning på tverrfaglig samarbeid innenfor de tre ulike profesjonskulturene.

Hypotese 8: Årsaken til at vi ikke lykkes er kulturen i hver enkel profesjon (politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage).

På bakgrunn av de fire perspektivene har jeg utviklet følgende hypotese/struktur for å belyse: Hvorfor vi ikke har lykkes mer i barnevoldssaker:

H1	Årsaken til at vi ikke lykkes er klassiske strukturelle utfordringer med utgangspunkt i arbeidsdeling og samordning på tvers av ulike tjenesteområder.
H2	Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende team organiseringen rundt barnevoldssaker.
H3	Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker handler om manglende ferdigheter og kjernekompetanse innenfor politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage.
H4	Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker er mangel på videreutvikling av tverrfaglig kompetanse mellom de ulike organisasjonene som inngår i denne type saker.
H5	Årsaken til vi ikke lykkes i barnevoldssaker er fravær av overlappende og kryssende maktnettverk innenfor de fire organisasjonene.
H6	Årsaken til vi ikke lykkes til barnets beste innenfor voldssaker er at det ikke er satt politiske krav til resultater gjennom tverrfaglig samarbeid.
H7	Årsaken til vi ikke lykkes er mangel av tro og overbevisning på tverrfaglig samarbeid innenfor de fire ulike profesjonskulturene.
H8	Årsaken til at vi ikke lykkes er kulturen i hver enkel profesjon (politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage).

4.6 Oppsummering av det teoretiske rammeverket

Jeg oppsummerer Bolman og Deal sine fortolkningsrammer ved å illustrere det ved hjelp deres egen tabell, og supplere tabellen med mine utarbeidede hypoteser. Dette for å samle den teoretiske delen innenfor organisasjon og ledelse. Det er tydelig at det trengs ulike fortolkningsrammer i barnevoldssaker med kompleksiteten og dagens struktur, for å bedre barns måloppnåelse.

«Caldicott (2014) anser omfortolkning som helt vesentlig for lederskap» Et avgjørende skille mellom ledere som lykkes med å fremme samarbeid og nyskaping og de som ikke lykkes, er evnen til å forstå kompleksitet. Slike ferdigheter handler om å fortolke vanskelige konsepter raskt, sammenfatte informasjon på en måte som gir ny innsikt, og bygge opp team som kan lage framtidsscenarioer som er forskjellige fra den verden de ser i dag» (Bolman og Deal, 2018, s. 41).

Fortolkningsramme				
	Strukturell	HR	Politisk	Symbolsk
Metafor for organisasjonen	Fabrikk eller maskin	Familie	Jungel	Karneval, tempel, teater
Støttefag	Sosiologi, ledelsesvitenskap	Psykologi	Statsvitenskap	Antropologi, dramaturgi, institusjonsteori
Sentrale begreper	Roller, mål, Strategier, Politikk, Teknologi, omgivelser	Behov, ferdigheter, relasjoner	Makt, konflikt, konkurranse, politikk	Kultur, myte, mening, metaforer, ritual, seremoni, historie, helter
Bilde av ledelse	Sosial arkitektur	Myndiggjøring	Å være frontfigur; å ha "politisk teft"	Inspirasjon
Grunnleggende ledelsesutfordringer	Å forme strukturen etter oppgaver, teknologi og omgivelser	Å tilpasse organisasjonens og medlem- mens behov til hverandre	Å utvikle et maktgrunnlag og bestemme hva som må gjøres	Å skape tro, overbevisning, skjønnhet og mening
Antakelse/hypoteser	<p>Hypotese 1: Årsaken til vi ikke lykkes i barnevoldssaker klassisk strukturelle utfordring med utgangspunkt i arbeidsdeling og samordning på tvers av ulike tjenestoområder.</p> <p>Hypotese 2: Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende teamorganisering i problemløsningen rundt barnevoldssaker.</p>	<p>Hypotese 3: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker handler om manglende ferdigheter og kjernekompetanse innen for politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage.</p> <p>Hypotese 4: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker er mangel på videreutvikling av tverrfaglig kompetanse mellom de ulike organisasjonene som inngår i denne type saker.</p>	<p>Hypotese 5: Årsaken til vi ikke lykkes i barnevoldssaker er fravær av overlappende og kryssende maktnettverk innenfor de fire organisasjonene.</p> <p>Hypotese 6: Årsaken til vi ikke lykkes til barnets beste innenfor voldssaker er at det ikke er satt politiske krav til resultater gjennom tverrfaglig samarbeid.</p>	<p>Hypotese 7: Årsaken til vi ikke lykkes er mangl av tro og overbevisning på tverrfaglig samarbeid innenfor de tre ulike profesjonskulturene.</p> <p>Hypotese 8: Årsaken til at vi ikke lykkes er kulturen i hver enkel profesjon. (politi, barnevern, Statens Barnehus og barnehage)</p>

KAP. 5 Metode

Denne studien er et ønske om å se barnevoldssaker med nye øyne og forstå de ulike profesjoner som er involvert i etterforskningen. Ønsket er å se med nøytrale øyne på profesjonene som står ansvarlige for barnets måloppnåelse i barnevoldssaker. Som fagperson er jeg bevisst jeg aldri vil være nøytral i forskning. Dette vil jeg utdype videre i dette kapitlet. Jeg ville undersøke hva som skjer når en bekymringsmelding utløser en etterforskning om eventuell vold i nære relasjoner. Hva skjer i de ulike profesjonen i denne perioden? Jeg ville forsøke å finne et snev av sannhet gjennom vitenskapelig metode om hvorfor det ikke er mer måloppnåelse til barns beste i slike saker. «Metode er læren om de verktøy en kan benytte for å samle inn informasjon, og er en systematisk måte å undersøke virkeligheten på» (Halvorsen 2008, s. 20).

Dette kapitlet omhandler mine valg av metoder. Hvordan jeg vil strukturere oppgaven min utfra ønsket om mest mulig måloppnåelse innen validitet og reliabilitet. Ettersom jeg selv arbeider innenfor en profesjon som er del av mitt utvalg, vil jeg ha fokus på utfordringen dette skaper. Valget av metode dreier seg om hvordan man tilnærmer seg virkeligheten (Jacobsen 2015, s. 16).

5.1 Valg av metode for datainnsamling

Valg av undersøkelsesopplegg for innhenting av empiri har to viktige konsekvenser:

1. Studiens gyldighet og relevans (validitet), og om undersøkelsesopplegget som velges er egnet til å belyse problemstillingen.
2. Studiens pålitelighet og troverdighet (reliabilitet), og om undersøkelsesopplegget som velges kan påvirke resultatene som kommer frem (Hye 2016).

Innenfor dette forskningsfeltet finnes det empiri i form av Barnevoldsutvalgets rapport til barne- og likestillingsminister Solveig Horne NOU 2017: 12 *Svikt og svik*. Det er en grundig gjennomgang av alvorlige saker som omhandler vold, seksuelle overgrep og omsorgssvikt mot barn. Barnevoldsutvalget finner så graverende svikt i Norge at rapporten ble kalt «*svikt og svik*» i tittelen.

Mitt ønske for studiet er å gå dypere inn i profesjonen som omhandler barnevoldssaker. Det hadde vært kunnskapsrikt for studiet å gå både i dybden og bredden, men for å avgrense oppgavens studie velger jeg å gå i dybden i denne oppgaven. Mitt valg av forskningsmetode blir derfor kvalitativ metode. «En kvalitativ studie er som regel intensiv (få enheter) der data samles inn som ord» (Jacobsen, 2015, s. 145). Jeg valgte vekk en kvantitativ studie der en går bredt ut og har mange informanter. Kvantitativ metode benytter spørreskjema som blir sendt ut til relevante informanter. Dette øker antall informanter, og gir større avstand mellom intervju og informantene.

Studiet mitt er basert på menneskene som står i barnevoldssaker i sin arbeidshverdag. Jeg ønsket å se hvordan deres verden så ut under etterforskningen og høre deres refleksjoner rundt saksgangen for barnevoldssaker i Norge. Jeg ville møte dem på deres arbeidsplass og få et unikt innblikk i barnehage, barnevernet, Statens Barnehus og politiet. «Kvalitativ data kan ha høy relevans fordi det ikke legges føring på informasjonen en får inn. Det er respondenten som gir sine meninger. Kvalitativ data er åpne og nyanserte (Jacobsen, 2015, s. 130).

Det er bevisst valgt ut respondenter til denne studien, som har førstehånds erfaring fra barnevoldssaker gjennom sin profesjon. Jeg har ikke ønsket informanter; mennesker med god kunnskap, uten opplevd relevans.

Studiet er lagt opp etter intensiv deduktiv metode der jeg vil gå inn på noen forventninger gjennom hypoteser. Hypotesene vil bli testet mot valgt teori og innenfor empirien som foreligger. Hypotesen vil enten være bekreftet, delvis bekreftet eller avkreftet. Oppgaven min er på et begrenset utvalg og intensjonen er ikke å generalisere. «At ingen undersøkelse kan gi et helhetlig bilde av sannheten, innebærer det at alle data bare gir en liten flik av virkeligheten» (Jacobsen 2005, s. 168).

5.2 Valg av informanter

Det var en spennende utfordring å få på plass mine informanter, som jeg ønsket å studere i denne oppgaven. Informantene ble valgt på bakgrunn av at de alltid snakket barnets sak på en profesjonell og engasjert måte. De jeg ikke allerede hadde truffet personlig, hadde jeg sett og hørt snakke om sin profesjon, og gjennom dette vist en stor yrkesstolthet. Jeg var trygg på at disse var mine ønskede respondenter, men ville de bruke sin tid på meg? Jeg valgte å være

helt ærlig i møte med hver enkelt. De fikk vite at jeg hadde studert dem og ønsket dem som respondenter til min oppgave for sin yrkesutførelse. Jeg fikk ja fra alle.

5.3 Strategi for gjennomføring av intervju

Det var ikke bare utvalget av respondentene som ble valgt ut med omhu. Jeg tok meg den frihet å sende dem kapittel 2 fra oppgaven: Illustrerende case som base for intervju. Det omhandler de tre ulike casene og figur nr. 1.

Dette gjorde jeg for å presentere modellen som gir et bilde av mine tanker rundt den tverrfaglige kjernekompetansen, og hver enkel profesjons egne kjernekompetanse. Kapittelet ble sendt sammen med spørsmålsguiden, som inneholdt åtte ulike spørsmål utarbeidet på grunnlag av hypoteser i forlengelse av fortolkningsrammene til Bolman og Deal (2018). Dette med tanke på å spisse mine empiriske data opp mot problemstillingen.

Intervju metoden har sterk strukturingsgrad, uten ønske om å lukke respondenten svar, men gi hver enkel respondent samme utgangspunkt for intervjuet. ”Å formalisere denne pre-struktureringen kan gjøre slik ”før-dommer” eksplisitte, både for forskeren og eventuelle lesere”(Jacobsen 2005, s. 144). Pre- strukturering vil ikke si at en lukker datainnsamlingen. Det gir like stor grad av åpenhet i intervjuet, men en har satt en fast ramme for respondentene.

Mine fire respondentene er fra ulike organisasjoner med ulik oppbygning og svarer til ulikt lovverk, men gjennom casene og intervjuguiden ville jeg prøve å styrke validiteten i datamaterialet. Jeg inviterte meg selv inn på deres eget territorium for å se deres arbeidsplass, men også for å få dem sentrert om egen profesjon gjennom intervjuet. Det gikk inn som en del av min strategi for å få konteksteffekten opp mot egen profesjon. «intervjuet foregår i, som regel påvirker innholdet i intervjuet. Det kalles da også konteksteffekten» (Jacobsen 2005, s. 147). Etersom den ene respondenten jobber nasjonalt valgte vi å legge intervjuet til en cafe.

De fire respondentene for hver sin organisasjon (barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi) stilte forberedt og hadde satt seg inn i casene og spørsmålene på forhånd. Det var satt av god tid til intervjuene. Det vil si at tidsrammen var på en time, når respondentene hadde tid til å stille. Respondentene fremsto som kunnskapsrik innen feltet. Det var spennende å få høre fire ulike vinklinger innenfor samme spørsmålsguide. Det var likevel en rød tråd gjennom alle

intervjuene. Respondentene påpekte likheten i spørsmålene og at de gikk inn i hverandre. Dette var et bevisst valg og førte til ytterlig validitet for mine empiriske data.

5.4 Intervjuet skjult eller åpent

Barnevoldssaker er et meget omtalt tema i de ulike profesjonen for denne oppgaven. Dette fokuset er forsterket gjennom medias dybdejournalistikk og funn av feilvurderinger av de ansvarlige profesjonene. Oppgaven tittel og problemstilling kan oppleves følsomt for respondentene. Dette stiller større krav til etikk i forhold til respondentene mine. «forskning i Norge i dag er tre grunnleggende krav knyttet til forholdet mellom forsker og dem det forskes på: informert samtykke, krav på privatliv og krav på å bli korrekt gjengitt» (Jacobsen 2005, s. 45). Respondentene har kunnskap, kompetanse og ferdigheter innenfor barnevoldssaker. De har i forkant fått tilsendt spørsmål og casene som styrker deres forforståelse om hva det er de responderer for. Det er stor grad av nytteetikk i arbeidsmetoden til denne oppgaven.

5.5 Nærhet og forforståelse

Det vil være viktig innenfor forskningen å hele tiden være klar over egne forskningsvalg og metode. Jeg personlig er engasjert i fagfeltet og ønsker mer måloppnåelse for barns beste kan både være en styrke og svakhet. Det som har vært unikt for meg er at min egen profesjon barnehage ikke blir vektlagt som profesjon i barnevoldssaker. Det har vært en døråpner for meg for å komme tett på hver enkelt respondent uten frykt for min rolle.

Dette kom tydelig frem i mitt intervju med barnevernet der respondent helt tydelig ikke hadde tro på oppgavens relevans og gjennomslagskraft i barnevoldssaker. Det blir ikke oppfattet som påvirke handlingsstrategi og metode i barnevern, Statens Barnehus eller politi.

Min forkunnskap om feltet har vært til stor hjelp i forarbeidet og problemstillingen, men likevel er etterforskningsdelene innen tverrfaglig kjernekompetanse utenfor eget kunnskapsfelt i barnevoldssaker. Jeg hadde liten grad av innsikt i arbeidsmetodene til barnevernet, Statens Barnehus og politiet i forkant.

Jeg var bevisst dette utgangspunktet, men respondentene snakket ut fra sin forforståelse om barnevoldssaker. Jeg kom med noen forklaringer og dialog gjennom intervjuet. Det var helst

om min definisjon om kjernekompetanse og tverrfaglig kjernekompetanse. Respondentene snakket åpent og reflektert gjennom hele intervjuet. «Det er et etisk dilemma innen all forskning, men i dagens forskning ser en det som lite trolig at forskeren er helt nøytral. Intet menneske, heller ikke forskere, kan være i stand til å velge en problemstilling helt uavhengige av hvem de er og hva slags verdier de har» (Jacobsen, 2005, s. 53). Jeg inntok bevisst en lyttende holdning i intervjuet og med bekreftende lyder ved passende steder. Det var ingen observasjon av at respondentene var usikre i sin rolle. De var som sagt godt forberedte og kunnskapsrike.

Det veldig klart for meg at jeg velger barnevoldssaker fordi jeg har opplevd sakene fra egen profesjon. Det som har vært viktig for meg i mine studier er å få frem empiriske funn om barnevoldssaker under etterforskning. Det som distanserer meg fra studiet er at barnehageprofesjonen ikke deltar aktivt i etterforskningsperioden. «I dag er det få som tror at forskningen kan være helt verdifri. Så lenge ingen undersøkelser kan beskrive den fulle og hele sannheten, vil det alltid være kritiske spørsmål knyttet til hvilken informasjon en undersøkelse ikke får fram. Siden ingen undersøkelse kan være nøytral, bør det settes store krav til åpenhet. Kun ved at forskere beskriver nøye hva de har gjort, kan andre få innsyn i hvilken informasjon en undersøkelse ikke har fått fram» (Jacobsen, 2005, s. 54).

Det vil være mitt mål å være stor åpen om mine valg av metode og strategi, slik at resultatet fremstår med validitet. Det å være profesjonell gjennom struktur for bearbeiding av mine innhentet forskningsdata. Som Pål Repstad (1993) uttrykker det, så er det ikke snakk om enten nærhet eller distanse, men heller en evne til å bevege seg mellom de to idealene. Nærheten er nødvendig for å forstå den undersøktes virkelighet, mens avstand er viktig for å sette denne oppfatningen inn i et videre perspektiv.

5.5 Læringsløyfe tilbake til problemløsningen

Jeg har flere ganger gjentatt mitt bevisste valg av metode i innhenting av empirisk data, men det er fordi jeg har tatt en sløyfe tilbake til problemstillingen. «Når vi velger metode, bør vi hele tiden gå tilbake til problemstilling vi har» (Jacobsen 2005, s. 166). Dette for å sjekke ut om en gjennom sitt metodevalg ender opp med gode data med best mulig validitet og reliabilitet. Profesjoner som er i første linje er tatt med, men ikke mellomledere eller ledelsen. Studien kunne vært utført med flere valg av metode. Det kunne vært flere respondenter

gjennom en kvantitativ studie med spørreskjema. Det kunne vært en kvalitativ metode med annen oppbygning som gruppe, observasjoner eller gjennomgang av dokumenter. Dette ville gitt et større bilde i barnevoldssaker i etterforskningsperioden.

Hva slags informasjon de ulike datainnsamlingsmetodene eger seg til å innhente:

Individuelt intervju	Måler individuelle, personlige synspunkter på et fenomen/forhold. Her teller alle likt.
Gruppeintervju	Måler gruppesynspunkter eller gir et inntrykk av enighet/uenighet i en gruppe. Alle enheter teller ikke likt.
Observasjon	Måler hva brukerne faktisk gjør i en naturlig sammenheng, i stedet for hva de sier de gjør (intervju).
Dokumentundersøkelse	Måler forhold indirekte når primærdata er umulig å innhente. Den kna brukes når vi ønsker synspunkter på eller fortolkninger av en hendelse, eller hva mennesker faktisk har gjort i en situasjon (referater).

Mulige undersøkelseeffekter knyttet til de kvalitative datainnsamlingsmetodene:

Individuelt intervju	Intervjueffekt- dvs. at intervjuers tilstedeværelse skaper spesielle resultater. Konteksteffekten- dvs. at stedet der intervjuer foretas, kan skape spesielle resultater.
Gruppeintervju	Intervjuereffekt – dvs. at intervjuers tilstedeværelse skaper spesielle resultater. Konteksteffekt – dvs. at stede der intervjuer foretas, samt de relasjoner som oppstår i gruppen, kan skap spesielle resultater.
Observasjoner	Observatøreffekt – dvs. at observators tilstedeværelse skaper spesielle resultater. Konteksteffekt – dvs. at stedet der observasjon foretas, kan skape spesielle resultater.
Dokumentasjon	Tilgang til dokumenter. Hvordan passer dokumentenes bruk av data til problemstillingen? Har vi kontroll over mulige feilkilder? Kan vi stole på de kildene data kommer fra?

(Jacobsen 2005, s.167).

Det var veldig klart for meg at min studie måtte være kvalitativt og gå i dybden på noen få respondenter. Jeg ville gå inn på menneskene i første linje av de ulike profesjonen. Jeg vil se og høre og forstå hver enkel sin rolle i barnevoldssaker.

5.6 Transkribering av intervjuet

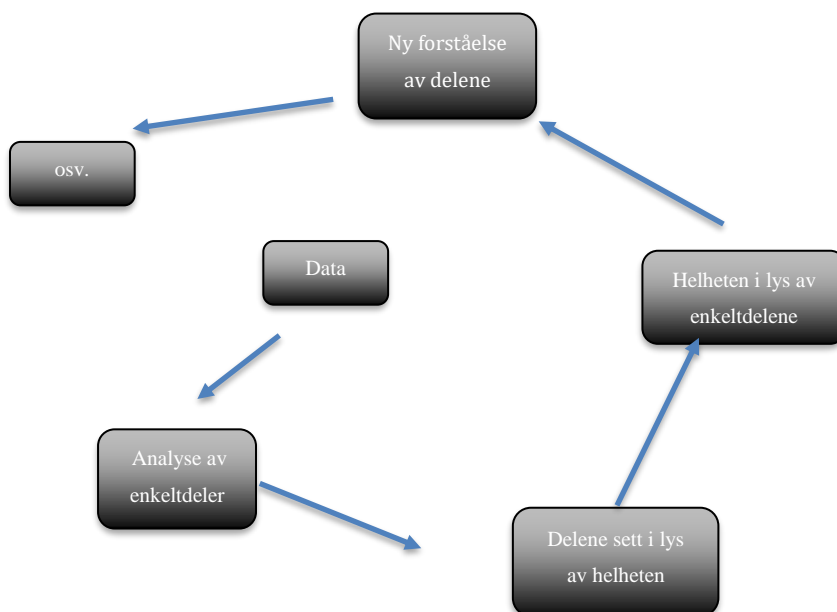
Jeg valgte å ta opp intervjuene i helhet på diktafon. For å sikre mine data tok jeg opp på to samtidig. Det kunne nok vært skremmende for intervjuobjektene, men på barnehage og barnevern var det ikke et tema. Det var forventet. De har møtt masterstudenter eller skrevet

oppgaver selv. Innenfor Statens Barnehus og politiet ble det nikket anerkjennende og sagt nesten det samme: «Så godt du har utstyret i orden». Det fremkommer tydelig gjennom de empiriske data hvor viktig det var for Statens Barnehus og politiet at samtaler ble tatt opp ved bruk av diktafon. Jeg fremsto for dem som forberedt og med rett valg av metode for lagring av data.

Transkriberingen var en stor oppgave, men gav mer glede enn arbeid. Det å høre samtalene i etterkant og få dem over i ord, gjorde dem enda mer utfyllende. Jeg valgte transkribere samtalen i sin helhet på bokmål. Det gav meg mye kunnskap og hevet kvaliteten på analyse og drøftelsen. Politiet som trekker frem i sitt intervju at om vi to skulle ha gjengitt denne samtalen om to dager ville det vært to helt ulike samtaler. Han ville vektlegge viktigheten av å dokumentere ordentlig hva folk sa for både barnevoldssaker og andre saker som omhandler mennesker.

5.7 Analyse

Kvalitativ analyse innebærer store mengder data i ulik form utfra valg av metode. Jeg valget individuelle intervjuer for å få frem respondenten sin forståelse av barnevoldssaker. Intervjuet var pre- strukturert, for å øke reliabiliteten i analysedelen. Valget om å transkribere hvert enkelt intervju i sin helhet styrket ytterligere reliabiliteten.

Figur 3. etter (Jacobsen 2005, s 186)

Det er den første delen av analyse. Deretter kommer fasen med å redusere råmaterialet, for å få oversikt og system. «Systematiseringen er nødvendig for å kunne formidle det vi har funnet» (Jacobsen 2005, s. 186). Dette ble lagt til eget kapittel 6: Presentasjon av funn.

Innholdsanalysen videre gikk inn på å lage en empirisk trakt er i kapittel 7. Der en går helt ned i dybden på hvert spørsmål og hver respondent. «Når intervjuet eller observasjoner er kategorisert, vil neste skritt bestå i å tilordne enheter til de enkelte kategoriene, og til slutt se på likheter og ulikheter mellom de ulike enheter knyttet til de kategoriene vi har definert» (Jacobsen 2005, s 193).

KAP. 6 Presentasjon av empiriske data/ intervju

Så langt i denne masteroppgaven har jeg presentert problemstilling, bakgrunnscaser, teori og teoretisk rammer. Jeg har basert intervjuguiden på teori. I dette kapittelet vil jeg gi en oppsummering av hva de ulike respondentene gav av svar på mine spørsmål. Jeg starter med barnehagefeltet, deretter barnevern, Statens Barnehus og avslutter med politiet.

6.1 Barnehage:

Det første spørsmålet mitt var:

Barnevoldsaker fremstilles gjennom media som vanskelige å løse. En fremstilling av de ulike profesjonen med vanntette skott innenfor egen profesjonsgruppe. En jobber ikke på tvers av profesjonsgruppene. Kan du eventuelt komme med eksempler på denne type utfordringer?

Respondent fra barnehage gir et bilde av en profesjon som ikke blir tatt med i barnevoldsaker. Rollen er lagt til å melde fra om bekymringer for barn i barnehagen. Når barnevern eller politi starter sin undersøkelsesfase er det ulik praksis for om barnehagen mottar mer informasjon.

«Når vi melder fra om voldssaker vil de jo spørre mer, men informasjonen går fra oss til dem og politiet antar jeg».

En oppfattelse av respondenten er at en egentlig ikke ser barnehagen som en del av den tverrfaglige profesjonsgruppen som skal bistå barnet under etterforskningsperioden.

Barnehagen skal gi fra seg informasjon, men ellers er den ikke oppfattet som en samarbeidspartner. Det fremgår at barnevernet bruker barnehagen etter eget behov i saken. Det som avgjør kontakt er barnevernstjenestens sine behov.

«Vi får vite mer fra barnevern spesielt der de går inn akutt og tar barn fra familien. I sånne saker får vi jo vite det for da handler det litt om at de skal jo tilbake igjen til familien».

En oppfattelse av barnehagens rolle er at de bare får små innblikk i saken, men de har viktige oppgaver for å fremme barnas sak og ivareta barn i etterforskningsperioden.

«Nei ingen møter, men vi blir kalt inn til avhør».

Respondenten fra barnehage gir et klart bilde av at vi jobber med vanntette skott innenfor barnevern og politi. Det mangler retningslinjer nasjonalt for strukturen rundt barnevoldssaker.

«Når du melder fra til barnevernet så får du melding tilbake på at det er henlagt eller går videre til undersøkelsessak».

Det kan se ut som om barnevern og politi ikke har noen retningslinjer for å ivareta sine samarbeidsprofesjoner under etterforskningsdelen. Det fremgår ingen tydelige strukturer for å få frem alle profesjonens kompetanse til barns beste i denne avgjørende fasen av etterforskningen for best mulig måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker.

Er det slik at barnevoldssaker mangler en klar struktur for problemstilling og koordinering? Er det en realitet som du har observert?

Respondenten fra barnehage formidler at det ikke fremstår en klar struktur og koordinering av barnevoldssaker. Det er faktisk ikke tenkt fra barnehagesektoren at de er en viktig part som kan bidra til bedre måloppnåelse for barnet.

«Jeg har ikke tenkt på det før. Dette er jo litt spesielle saker, men det er jo det i alle andre saker der det handler om barn».

En ser at saker som omhandler vold og seksuelle overgrep mot barn mangler struktur og koordinering, mens det er vanlig praksis for barnehagen i andre saker som omhandler barn. Det vil si barn som vekke bekymring opp mot pedagogisk- psykologisk tjeneste eller andre tjenester som bistår i barns utvikling. Barnehagen fremstår som om den ikke helt er klar over hvor nødvendig bistå i barnevoldssaker er.

«Ja noen ganger savner jeg noen som har kontroll på saken, som til enhver tid vet hvor den er. Jeg er litt usikker på hvor mye vi trenger å vite, for jeg tror ikke alltid de som jobber tett med barn trenger å vite hele historien».

Respondent fra barnehagen trekker frem et viktig trekk ved barnevoldssaker, det at en ikke vet hvem som har kontroll på saken til enhver tid.

«strukturen er slik at vi melder fra og når det er gjort slipper vi saken, og forventer vi då å få informasjon fra politiet eller barnevernet etterpå. Også vet vi t at vi risikerer å bli kalt inn som vitner i rettsaken. Min erfaring er at en ikke får noen informasjon etter rettsaken».

Respondent fra barnehage trekker frem at barn ofte skifter barnehage i slike saker, uten at det er overtakelsesmøter om saken barnet står i. En kan få en følelse av at barnevern og politi ikke tenker det som viktige faktorer i bevisførselen.

I hvilken grad er du av den oppfatning at det råder manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse om barnevoldssaker innenfor de tre ulike profesjonen?

Respondent fra barnehage er klar på at saker som omhandler vold og seksuelt misbruk i nære relasjoner er vanskelig saker. Det er en tydelig underrapportering av saker og noe av dette kan tilskrives manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse på feltet.

«for å begynne med barnehage så tror jeg det er ganske manglende kunnskap dette gjelder hva du skal se etter? Me vet at vi underrapporterer og de burde vi klart gjort noe med».

«Jeg vet vi mangler kunnskap selv og vi blir veldig usikre med engang det skjer noe på dette område, veldig usikre. Da trengte vi med hjelpe med engang!».

Respondent fra barnehage har vært gjennom flere saker og har derfor gjennomtenkte strategier for å fange opp og melde ifra om flere saker. Siden barnehage er mitt eget fag har jeg lagt merke til flere styreere med over ti års erfaring eller mer, som sier de aldri har hatt en sak i sin barnehage. Enkelte undrer seg over om de virkelig ikke har hatt noen saker å melde, mens andre lurer på om de ikke klarer se dem. Respondentene jeg har valgt er klare på at de melder saker og står i sakene selv. Selv om de trekker frem flere saker i intervjuet, er de ikke kjent med strukturen i etterforskningsfasen.

«Jeg er jo den første avdelingen forteller det til. Jeg er ikke noe guru på dette så jeg må få veiledning, hjelp utenfra. Jeg kan iallfall ta en avgjørelse dette er så grovt at en må melde med en gang eller få mer veiledning. Saken sender vi fra oss».

De to andre profesjonene sin kunnskap, ferdigheter og kompetanse er ikke kjent, men basert på antakelser. En har en forventning om at de er profesjonelle og kan håndtere sakene som ligger til deres sektor.

«Jeg vet ikke nok om barnevernet og hva de mangler, men de har jo folk som er spesialister så jeg regner med at de vet hva de skal se etter».

«Politiet har jo egne folk det på Statens Barnehuset, så jeg regner med de har bra kompetanse, men de har sikkert for få tipper jeg. Litt fordommer hos meg kanskje. Egentlig litt der at det er knappe ressurser på alt»

Respondent som er bevisst på å søke mer kunnskap gjennom å kurse hele personalet og aktivt bruker eget fagteam i kommunen som veileder i barnevoldssaker. Gjennom mitt forarbeid med oppgaven er det gjenkjennelig fra NOU 2017: 12 *Svikt og svik* som sier det er ildsjeler bak sakene som er avgjørende.

Er det illustrerende for denne type saker at en mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonsgruppene som er involvert i barnevoldssaker?

Respondent fra barnehagefeltet gir et klart bilde av manglende gjensidig kommunikasjon og informasjon. Man blir rett og slett ekskludert.

«Informasjonen går jo den ene veien fra oss og oppover i systemet, men så er det og det som jeg ser en fare iallfall om det blir en politisak. I etterforskningsdelen at vi kan forsnakke oss på en eller annen måte vi kan gjøre noe sånn at etterforskningen skades».

Et gjentakende bilde informant gir fra barnehagefeltet er at en anser saken som om den går «oppover». En legger ved beskrivende ord som løfter saken ut av barnehagen og inn i noe

ukjent. Barnehage er både barn og foreldres kjente arena, men den fremstår som glemt i saken når etterforskningen er startet.

Dette inntrykket forsterkes når respondenten gir eksempler i en sak der far ble voldelig ved henting av barn. Barna ble akutt hentet og far måtte legges i bakken av politi. Dette førte til at barnehagen hadde tettere kontakt med barnevernet om håndtering av saken. Det skapte en uro om far kunne komme til barnehagen å være voldelig.

«Ja så den ene av oss i ledelsen var her mesteparten av tiden. Det var som regel meg. Måtte flytte kontor plass så vi var i nærheten når vi visste de var alene. Vi stengte også en dør som pleide å stå åpen tidligere den ble låst».

Det ble utarbeidet egne rutiner for helse, miljø og sikkerhet for barn og ansatte i barnehagen ut fra barnehagens egen kunnskap, og ikke politiet som er utdannet innen sikring i slike hendelser.

«Iallfall hvis det blir litt sånn hastetatt av barn blir tatt på kort tid og kort varsel at da burde vi på en måte nok hatt møte, eller debriefing, eller et eller annet om hvor langt har vi kommet nå og da kunne vi også ha diskutert med politiet eller hvem det skulle være om vi burde sette inn tiltak».

Gjennom media, og tildels forskningen får en ofte fremstillinger av utfordring med å få frem tverrfaglig kompetanse som trengs for å løse barnevoldssaker. I hvilken grad mener du det er tilfellet?

Respondenten fra barnehage gir et klart bilde på manglede tverrfaglig kompetanse. Man gir informasjon, men taushetsplikten stenger utveksling tilbake. Det er ikke satt noe tverrfaglig team som starter, gjennomfører og avslutter saken. Det er ingen læringsutbytte for profesjonen i saken som blir diskutert i etterkant.

«I forhold til jobb til barnehagen og de voldssakene vi har hatt så opplever jeg at barnevernet på mange måter har vært veldig behjelpelige. De kan ikke si så mye, men informere tydelig om det de kan informere om, synes jeg».

En veldig interessant handling barnevernet velger i barnevoldssaker er å trekke inne barnehageansatte i barnets barnehage for å løse saken. Ansatte bes om å ta med barn hjem etter tilrettelagt avhør på Statens Barnehuset. Uten forberedelse eller at den ansatte er et aktivt beredskapshjem for akutt plassering.

«Ja det er flere ting med den saken som jeg ikke var enig med blant annet spurte de om den ansatte kunne ta med seg barnet hjem. Det var jeg tydelig på det skal du ikke spør om. Det gjorde de allikevel og ble værende hjemme hos den familien i tre uker det er ikke greit».

Det vises her til overtramp fra barnevernet mot barnehagen. Ansatte blir satt i situasjon som kjennes umenneskelig for en ansatt i barnehagen. Styrer har gått inn og sagt nei i forkant, men det blir ikke tatt hensyn til. Styrer moderer på kravet og sa ja, men kun en natt. Det ble i denne saken tre uker. Barnehagen blir her ikke en del av den tverrfaglig kompetansen i barnevoldssaker, men en kortsiktig løsning.

«og hvis du hadde fått et slikt spørsmål så e det noe du ikke kan si nei til, sier du nei er du en kynisk jævel altså og det er du ikke i barnehage om du er styrer eller assistent, men det er et spørsmål du aldri skal få mener jeg».

Basert på de innsamlet data kan man se at barnehage er et tiltak, og ikke blir ansett som en medvirkende profesjon for best mulig måloppnåelse for barn i barnevoldssaker.

I hvilken grad er din organisasjon opptatt av å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen innenfor barnevoldssaker?

Respondenten fra barnehagen har i høy grad tillit til den tverrfaglige kompetansen, og da i særlig grad barnevernet. Respondentene mine jobber i Stavanger Kommune som har et eget team med fagfolk som gir veiledning i vold og seksuelle overgrep til barnehageansatte. Det er møter fastsatt en gang per måned og sakene meldes som case på mail. Respondentene mine bruker aktivt dette teamet for å undersøke egne saker som fremstår uklare med hensyn til veien videre. Det vil si om en melder direkte vold til barnevern og politi.

«Vi må bruke det teamet for barnevoldssaker og så er det litt sånn at vi melder fra. Jeg påstår vi gjør for få likevel, men vi skal iallfall melde fra om vi har mistanke om barnevold».

Respondenten er likevel klar på at det meldes for få saker fra barnehagen. En av strategiene som er laget av barnehagen er at styrer er ansvarlig i alle sakene. Dette for å løfte vekk saken fra de som jobber nærmest barna. Både for å få flere saker, men også for å sikre personalet mot utagerende foreldre. Respondenten er opptatt av å trekke den faglig kompetansen nært opp mot barnehage når en sak går over til bekymringsmelding.

«Hvis jeg jobbet på avdeling og tenker på at jeg skulle melde opp noe hadde jeg trengt noen å snakke med, helst noen med kompetanse om det jeg ville skal snakke med de om og da skulle snakket med nå».

«du kan for så vidt gjør å ringe barnevernet på mottakssenteret, men det er ikke alle der som har kompetanse på dette».

Det er et klart ønske fra barnehagesektoren er mer nærhet og tilstedeværelse i et tverrfaglig team når en sak går fra bekymring til handling. Det er krevende saker å stå alene i.

«Observasjon og veiledning til personalet. Dere bør gjøre sånn og sånn akkurat nå ser det sånn ut. Dere må observere mer så må dere gi beskjed til meg innen en uke. Opprette kontakt med avdelingen og pedagogisk lede»r.

I hvilken grad mener du det er kulturelle begrensninger for tverrfaglig kompetanse innen de tre profesjonene?

Respondenten for barnehagefeltet gir et klart svar på at det ikke er noe kultur for tverrfaglig kompetanse. Barnehageprofesjonen vet ikke hvordan de ulike organisasjonens kultur er heller. Dette er det fagfolk i barnehagen med over ti års erfaring som legger frem.

«Ja nå kjenner ikke jeg kulturen på innsiden i barnevernet eller politiet, men jeg mener at barnehagen er åpen for nye ting og veldig opptatt av å få oss ny kompetanse for å hjelpe andre eller for å være i stand til å hjelpe».

En ser klart at respondenten ikke er en del av teamet som bistår barnet i barnevoldssaker. Det er en felles sak som er viktig for barnet, men også samfunnet. Det at barn ikke blir sett har store samfunnsmessige utfordringer og kostnader.

«Det burde nok vært mer avklart hva som er hemmelig, og hva som ikke er hemmelig. Det kunne du nok gjort om du startet en sak, og så hadde du kalt inn og så var det oss tre som hadde saken».

«Politiet skal på en måte være litt vanntett som et ytterpunkt til barnehagene igjen, mens barnevernet ligger midt i mellom. Jeg har en opplevelse at vi kommer tettere nå en vi gjorde før».

Barnehagefeltet er nok ikke sett på som en del av den tverrfaglige kompetansen innen barnevoldssaker, selv om det som oftest er her de fleste observasjoner av barn og foreldre blir foretatt. Det er ingen retningslinjer nasjonalt eller i kulturen som åpner for en casebasert gruppe som har ansvar for barnets saken fra første bekymring til sak er avsluttet. Det er heller ikke noe kultur for debriefing som kunne gitt bedre kunnskap til neste sak. Barnehagefeltet gir et bilde av at saken bare henger over dem, men de vet ingen ting etter saken er startet av barnevern eller politi.

Hva er dine suksesskriterier for bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker?

Respondent fra barnehage er klar på sine suksesskriterier som handler om å ha tillit til egne ansattes kompetanse på feltet.

«her som jeg sikker er at jeg må stole på de som jobber hos meg kort og godt og så må jeg handler ut fra det».

Det at en går inn som styrer og tar rollen som melder fra barnehagen er gjennomgående. Det som ligger bak er at det alltid blir informert om det overfor foreldrene når bekymring legges frem i barnevernet. En kan i verste fall få trusler og utagerende foreldre i barnehagelokalene. Blir det gjort som tiltak i barnehagen, men da uten faglig vurdering av ekspertene på feltet politiet.

«Da må jo de som foreldre gå på meg. Det er du som har gjort dette ja det har jeg gjort og det kan jeg stå inne for sant»

Det er klart at barnehagefeltet opplever reaksjoner fra foreldrene. Foreldre våger å vise følelser og reaksjoner i barnehage, men det er mot den profesjonen som vet minst i saken. Det er tenkt lite på barnehageansatte i slik saker. Kan det være fare for barnehagen? Barnehagen velger selv løsninger. Beskyttelse av ansatte gir forventning om at flere saker blir meldt av personalet på avdelingen.

6.2 Barnevernet

Barnevoldssaker fremstilles gjennom media som vanskelig å løse. En fremstilling av de ulike profesjonene med vanntette skott innenfor egen profesjonsgruppe. En jobber ikke på tvers av profesjonsgruppene. Kan du eventuelt komme med eksempler på denne type utfordringer?

Respondent fra barnevern gir et klart bilde av profesjonsgrupper som ikke jobber på tvers for å løse saker innenfor barnevold. En ser ikke på saken fra start til slutt. Det er rett og slett vanntette skott.

«den største utfordringen tenker jeg der er forskjellige profesjoner, som du påpeker som har forskjellige oppgaver og egentlig forskjellig tilnærming».

Barnevoldssaker fremstår uten struktur som er gitt nasjonalt, men bygget rundt ulike profesjoner for å løse barnevoldssaker. Når en setter fokus på fasen om etterforskning kommer dette tydelig frem.

«Politiet har hatt en tilnærming som går ut på at de ønsker at færrest mulig skal ha snakket med barnet i forkant av avhøre. På bakgrunn av at et barn kan bli påvirket. Mens vi i barnevernet er opptatt av at barnet skal snakkes med av den personen barnet har en trygg og god relasjon til».

Respondent fra barnevern trekker frem viktigheten av å skille mellom de alvorlige voldssakene der barnet har synlig funn, og saker der barnet formidler litt utydelig om vold i hjemmet.

«Problemet er de sakene der barnet formidler litt utydelig at det er vold hjemme. Det er jo de sakene som oppleves vanskelige».

Respondenten fra barnevernet trekker frem en viktig profesjonsforskjell mellom barnevern og politi, som går på måloppnåelse for barn. Politiet går inn som rettsikkerhet, og har fokus på å få en dom eller frifinnelse, mens barnevernet legger til grunn å hjelpe barn i familien.

«For meg dreier det om hva er det som gjør det at barn får det bedre uavhengig av om a) 90% av sakene blir henlagt eller b) om foreldrene blir dømt. For vi tenker jo at de fleste barns behov dekkes hjemme og da må vi ha et apparat. En ting er avdekking, en annen ting er det arbeidet som skjer i etterkant».

Respondent trekker tydelig frem de ulike profesjonsgruppene sine vanntette skott når strukturen og kulturen i etterforskningsfasen blir undersøkt slik jeg gjør i denne oppgaven. En ser profesjoner som ikke samhandler eller har eierskap i en felles tverrfaglig kjernekompetanse. Det kunne legger føringer for best mulig måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker.

«ja vi er uenige rett og slett i tilnærming, a) skal vi snakke med barn b) skal politiet snakke med barn».

Er det slik at barnevoldssaker mangler en klar struktur for problemløsning og koordinering? Er det en realitet som du har observert?

Respondent fra barnevern gir et spennende bilde av strukturen og koordineringen innenfor barnevoldssaker. Det ligger en struktur til og koordinering til grunn, men det mangler en rød tråd gjennom prosessen.

«Det er en klar struktur, men er det en god struktur?».

Et klart skifte av struktur og koordinering er nå saken går fra barnevern til politi. Politiet overtar da saken og setter rammene for fremdriften. Det skjer et koordineringsmøte mellom barnevern og politi om veien videre. Dette møtet er lagt utenom barnehagen selv om det er barnehagen som har meldt saken. I arbeidet med denne studien vises det ikke tegn på at barnehagen er tenkt som en medregnende profesjon i barnevoldssaker.

«Politiet sitter i dag med veldig mye formell makt for disse sakene de styrer når det skal skje noe, hvilken tid det skal skje noe, og egentlig utgangspunktet hvordan det skal skje noe. Men de er også raske når det er ferdig til å si at det ikke lengre er røde lamper».

Barnevoldssaker fremstår som uten en nasjonal føring for struktur og koordinering. Det er ikke tatt med de ulike profesjonene tverrfaglig kompetanse i de ulike overgangene for barn og deres familie.

«Familier har blitt hjemsendte og jeg tenker mottaksapparatet både i forhold til foreldre som blir tatt imot etter et avhør og barna som får bli med foreldre hjem og har vært i avhør basert på ting dette er alt for dårlig».

Her trekker respondenten frem utfordringer for familien i etterkant av formelt avhør av politiet. Hvordan fungerer familien i etterkant? Det gis et bilde av at denne overgangen ikke er kvalitetssikret i det hele tatt. Dette sammenfaller med barnehagen sin fremstilling der barn ikke får bli med foreldre hjem etter avhør, blir gitt over til barnehageansatte uten kompetanse for å være beredskapshjem.

I hvilken grad er du av den oppfatning at det råder manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse om barnevoldssaker innenfor de tre ulike profesjonene?

Respondenten fra barnevern gir et klart bilde av manglende tverrfaglig kompetanse i forhold til den overlappende profesjonskompetansen som trengs for å løse barnevoldssaker.

«Ja her kunnskap, manglende kunnskap. Tenker manglende samhandlingskunnskap i forhold til det og så manglende det en felles plattform».

Respondent trekker frem kompetansen som er grunnlaget for bekymringsmeldingen. Her vektlegges barnevern og barnehage sin kunnskap på feltet. Nettopp dette at en ikke holder seg til fakta, men går i følelser både fra barnevernet og barnehagen.

«det som vi må være bevisst på at den type informasjon vi gir er ikke følelsesbasert, men kunnskap- og faktabasert. Vi glipper spesielt dette med følelse aspektet preger oss».

Respondenten trekker frem ferdigheten rundt det å snakke med barn. Det er her mye av grunnlaget for en god sak starter. Det er uenighet rundt hvem som snakker med barnet. Hvem besitter best mulig kompetanse til å få frem barnets sak.

«Sannsynligheten for at barnet vil fortelle fordi barnet er trygg på deg. Barnet tenker ikke at du at er politi eller noe skummelt. Og noen av de barna er vokst opp med at når de har sett politi så har de kjempedårlig erfaring med det. For de har enten far eller mor eller onkel som skal tas med».

Respondenten for barnevern er klar på at vi må ha på plass mer kunnskap, ferdigheter og kompetanse i barnevoldssaker. Dette er saker som omhandler samfunnets familiestruktur og det næreste en har i livet sitt. Det må være kvalitet fra en bekymring starter til en avslutter saken til det beste for barnet og familien.

«Vi kan faktisk gjennom vår forforståelse bidra til å begå et justismord. Parallelt med at vi kan frarøve foreldre og barn sin rett til å være sammen. Et av prinsippene i barnevernsloven og i barnekonvensjonen er jo at det biologiske prinsippet».

Er det illustrerende for denne type saker at en mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonsgruppene som er involvert i barnevoldssaker?

Respondenten fra barnevernet er helt klar på utfordringen som ligger til kommunikasjon og informasjon innenfor de tre profesjonene i etterforskningsfasen. Det vises til utfordringer fra den første bekymring blir laget til ettervern av familien når sak er avsluttet enten av politi eller av barnevern.

«det er ekstremt krevende å lage rom så store rom for at dette blir riktig. Det andre er at politiet i stor grad som sitter på definisjonsmakten på en del ting».

En kan se klart at kommunikasjonen i barnevoldssaker er springende og veldig lite satt i system. I overgang mellom barnevern og politi er det et koordineringsmøte, men respondenten påpeker det manglende overblikket på barnevoldssak.

«Det er for lite definert hvem det er som har ansvaret videre. Tror og det er for lite fokus på dette i dette koordineringsmøte. Vi tenke, ok når skal de pågripes, hvilken måtte skal det skje på? Vi tenker mye, men ikke på avslutningen når avhørene er gjennomførte. De fleste blir jo sendt hjem etterpå foreldre altså. Hva da med de neste 24 timene, 48 timene de er det et for dårlig apparat».

Respondenten trekker frem den manglende strukturen rundt en barnevoldssak. Samme sak arbeides det med i de ulike profesjoner, men det mangler en klar linje fra start til slutt. Hvem er ansvarlig? Hvem holder alle involvert oppdatert på sin rolle? Hvordan ivareta barn og foreldre i en krise? Det er jo veldig belastende å bli satt i avhør av politiet både for barn og foreldre. Respondenten viser til at en ikke tenker gjennom ettervern til barn og familiens beste. Respondenten er klar på at dette vil øke i mindre kommuner og i mindre lokalsamfunn. Barnevoldssaker er ekstremt krevende for alle involverte og feil er fatale. Det vet alle som har vært gjennom en sak. Respondenten er klar på at en må ha fokus på mål for barnet.

«For hvis vi at dette er utgangspunktet at dette ble vellykket at når ble de akutt plasserte har vi jo bommet. Då er det mer ut av syn, ut av sinn det er jo mange gjør. Altså mange barn har opplevd og plasserte ikke på grunn av barnet smerte, men ubehaget ansatte i barnehage barnevern kjenne».

En ser at mangel av informasjon og koordinering kan føre til feilplassering av barn.

Gjennom media og tildels forskning får en ofte fremstillinger av utfordringer med å få frem tverrfaglig kompetanse som trengs for å løse barnevoldssaker. I hvilken grad mener du det er tilfelle?

Respondent fra barnevernet trekker frem at det er ulike profesjoner som er satt til å være aktive i barnevoldssaker og at det er viktig med tillit til hverandres kompetanse.

«Hva er å løse en sak? Er det svaret å få dem dømt eller det. Nei vi må stole på hverandres kompetanse. Det jeg er opptatt av ivaretagelse av barn i denne prosessen. Det er politiet i norsk samfunn er det politiet som er satt til å etterforske. Vi er satt til å ivare ta og gi foreldre, hjelpe foreldre til å bli gode foreldre når det er utfordringer».

Det som vektlegges fra barnevernet er at en ikke nasjonalt er enig om sakens struktur eller gjennomføringen i barnevoldssaker. Kunnskap er der, men er den satt i et system som blir brukt av profesjonen. Dette er gjennomgående uklart i studien min.

«Det som bekymrer meg er at i dag tror meg gjerne på et system er med å løfte frem barnets stemme. Her er de lærde uenige. Det har jeg sagt. Vi tror mer på at barnets stemme kommer frem gjennom trygge relasjoner. Politiet tror mer at barnets stemme kommer frem med profesjonell relasjon, såkalt avhørsteknikk».

Det fremkommer at fagfeltet stemmer overens med media og forskningens funn om å få frem den tverrfaglige kompetansen som trengs for å løse barnevoldssaker.

I hvilken grad er din organisasjon opptatt av å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen innenfor barnevoldssaker?

Respondent fra barnevernet viser stor vilje til å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen i barnevoldssaker, men viser samtidig til strukturer og systemer som svikter slik at en ikke fremstår som profesjonell i de ulike profesjonen.

«Ja det er vi jo opptatt av eller hadde vi ikke anmeldt det. Vi er opptatt av når vi har mistanke når det er noe straffbart, ikke når det har skjedd, men når vi har mistanke om at barn blir utsatt for vold så anmelde vi til politiet».

«På den andre siden er vi opptatt av å samarbeide tett med barnehagen hvis de kan være med barnet den dagen så er vi superfornøyde for da er barnet med en de er trygge på».

Respondenten trekker frem utfordringer med samarbeidet der en kan se at fagfeltet går i følelser og ikke i fakta. En løfter ikke sakene på en profesjonell måte. Her trekkes barnehagen frem.

«Men det har vært utfordrende i barnehagen jeg synes det er unyansert informasjon de kommer med. Jeg synes det er for mye følelser, som ender i unyanserte uttalelse».

Respondenten viser og til den menneskelige faktoren med å gjøre saker større i forhold til å overdrive når saker blir videreført. Saken vokser ut av proporsjon. En har behov for å snakke om og bearbeide så krevende saker, men en må ha profesjonskravet inn i etterarbeidet også.

«Men vi har jo behov. Det er jo gjerne at debrifing aspekt. Det er en forventning om at barnehagen debrifer seg selv, at barnevernet debrifer seg selv og at politiet debrifer seg selv. Det er litt sånn det er».

Det er ingen felles debrifing i barnevoldssaker der en skal evaluere gjennomføring og avslutning. En kartlegger ikke utfall og om en beholdt fokus på måloppnåelse for barns beste i saken. Det vil si at en ikke har en læringskurve slik at kjernekompetansen styrkes i alle involverte profesjoner. Respondenten gir et klart innblikk i at dette blir lagt til hver enkelt profesjon å håndtere utfra egen organisasjon.

En spennende tilbakemelding fra barnevernet er at denne studien ikke vil føre til bedring i barnevoldssaker innenfor etterforskningsperioden. Oppgaven min er spisset mot et avgjørende tidspunkt i barn og familier sitt liv. Det å få livet sitt gransket av organisasjoner for å endre livet de har i dag. En ser at oppgaven kan med hjelp av en imøtekommende barnehagesjef i Stavanger kanskje endre strukturen på barnehagefeltet, men ikke rundt mer måloppnåelse til barnets beste i barnevoldssaker.

«Jeg tror du kan gjøre forskjell. Du kan gjøre forskjell du er i en barnehageprofesjon og du greier neppe med denne rapporten gjøre en stor forskjell i politiet, neppe gjøre en stor forskjell i barnevernet, men du kan gjøre en forskjell i forhold praksis i barnehagen i Stavanger».

Respondenten fra barnevernet trekker frem at en ikke jobber med tverrfaglig kjernekompetanse, men på hvert sitt kompetanseområde. Når en sak går fra barnevern til politi går barnevernet i et vakuum. Når en sak er overført til politi blir det innen kort tid gjennomført et koordineringsmøte. Her legges det en plan utfra aksjonsplan som utarbeides innenfor politiet, men med barnevernet representert. Barnehage er ikke med, men ansatte er avhørt og en ser gjerne at barnehageansatte følger barnet til Statens Barnehus på aksjonsdagen.

«Her er rutiner, mener gode rutiner aksjonsdagen. For det er relativt kjapt etter politiet får den så blir det et koordineringsmøte mellom barnevern og politi».

I hvilken grad mener du det er kulturelle begrensninger for tverrfaglig kompetanse innen de tre profesjonene?

Respondenten viser til at det er en samhandling mellom barnevern og barnehage i denne fasen når en barnevoldssak er under etterforskning, men at kulturen i politiet følger en helt annen strategi og målsetting.

«Jeg mener at samhandlingskompetansen er mener jeg er høy i både barnehage og i hos barnevernet minus politiet. De likesom går inn å gjør jobben sin. Hele veien juristen som, avgjør. De gjør en jobb så vurderer juristen. Og så vil det styre saken videre. Det de lyst til å finne ut kan vi straffe far eller mor eller kan vi ikke. Vi må ta innover oss».

Barnevernet fremhever ytterligere kulturforskjellen med politiet og en oppfatning av hva det kan gjøre for barnet sak. Se en helhetlig sak og ikke bare dommen.

«De har straffesporet og levere det er nok greit nok det. Vi tror gjerne i større grad når vi går til politiet så koordinerer de alt og styrer alt, men de vi slite gjerne med å ha en god å rød tråd hvordan alt skal gjøres».

Hva er dine suksesskriterier for bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker?

«Det liker jeg bedre altså måloppnåelse det at barnets stemme kommer frem, barnet beste er i fokus at vi hele tiden opptrer på en måte ikke forutbestemt. Vi hele veien forholder oss faktabasert forhold om ting».

Respondenten fra barnevernet trekker frem barnets stemme i sakene og at det er gjort faglige samtaler i forkant med kjent personal. Det at barnet har en trygg relasjon ovenfor den som tar den første barnesamtalen. En skal bygge opp saken på fakta for barnet og familien fra første mistanke til saken er avsluttet til det beste for barnet og familien.

«Barnet stemme, rød tråd i saken, barnets beste ligger hele veien at det blir drøftet opp ikke følelsesmessig ditt basta at vi må plassere dette barnet».

«relasjon aspektet for å regulere barn på en god måte må du ha en trygg relasjon til barnet. For å kunne få informasjon må de stole på deg, barn er jo enormt åpne».

6.3 Statens Barnehus

Barnevoldssaker fremstilles gjennom media som vanskelige å løse. En fremstilling av de ulike profesjonene med vanntette skott innenfor egen profesjonsgruppe. En jobber ikke på tvers av profesjonsgruppene. Kan du eventuelt komme med eksempler på denne type utfordringer?

«ja jeg tenker vi har mange slike saker der de ikke har snakket sammen. Vi ser kanskje at barnehage ikke har snakket med barnet, og at eller at de har meldt veldig mange ganger til barnevernstjenesten og barnevernstjenesten ikke har tatt det videre til politiet».

Respondent fra Statens Barnehus går rett inn på profesjonene sine vanntette skott. Statens Barnehus er en forholdsvis ny enhet innen barnevoldssaker, og nettopp her ligger mye av samhandlingen. Informanten for Statens Barnehus er klar på at i slike saker er det helt nødvendig med et flerfaglig blikk. Hun trekker frem en case fra egen enhet. En voksen som i en alder av 26 år, har meldt ifra om overgrep fra barndommen. Hun var blitt sendt fra barnehage til barnevern og vært innom alle ulike instanser uten å bli snakket med. Hun hadde til og med fått diagnose psykisk utviklingshemmet. Diagnosen ble senere trukket tilbake. At

alle fagpersoner hadde sett på hennes adferd uten å ha på seg omsorgssviktsbriller resulterte i at hun nå er under psykiatrien og kjemper for å få rettsikkerheten sin ivaretatt.

«det kunne gått om hadde man jobbet litt mer i takt eller de har hadde snakket sammen så kunne godt være hadde det vært blitt utfall i mange saker likevel, men da hadde politiet sin stemme inn og barnet rettsikkerhet hadde vært ivaretatt eller vurdert, men nå er det som det er sin egen greie og det har jo betydning for forhold til følelsen av å bli tatt på alvor, blir hørt, noen har sett meg, senere på erstatning».

Respondent fra Statens Barnehus trekker frem en viktig del av barnevoldssakene en har i Norge; Rettsikkerheten til barn. Det at saken er godt dokumentert og at en kan få se sin egen mappe. Ble jeg sett av systemet eller ikke? Det er helt avgjørende som respondenten sier for erstatning om en er feilplassert, eller i verste fall fått en feil diagnose og et ødelagt liv.

«det er som svikt og svikt rapporten sier her at det her er ikke noe en instans kan sitte på man må kunne sette seg sammen og drøfte sammen ikke bare fra flerfagligblikk for der, ikke bare flerfaglig blikk for der flerfaglig med tanke på å se det utfra mitt ståsted og andre sitt, men litt hvordan kan vi se det fra en tverrfaglighet».

Respondent fra Statens Barnehus viser god kjennskap til de tre profesjonen som er inne i en sak når den er under etterforskning. Det er mye logistikk som er lagt til Statens Barnehus i dette tidsrommet.

«da kan jeg si utfra politiet som ikke kanskje er så mye ute og samarbeider med barnevern og barnehage. Barnevern og barnehage har mye samarbeid, men så kommer politiet og de er vant med å se det fra sitt ståsted og kanskje ikke så mottakelige for å ta inn de andre og da tenker jeg vi mister noe verdifullt og ikke sikkert det blir det beste for barnet».

Respondent fra Statens Barnehus trekker utfordringen rundt det å ha en felles fenomenforståelse og fenomenkunnskap. Det er finnes ingen kjerne av kunnskap som er felles, hver profesjon holder seg innen for egen kjernekompetanse.

«Ja og noen av de tingene som går igjen i alle er vi har for liten kompetanse om dette her med fenomenforståelse, fenomenkunnskap er for dårlig i alle profesjoner og det er også i barnevernstjenesten så er det der. På system selvsagt noen som er veldig dyktige».

«Det er liksom som jeg sier utvikle traumblikk vold overgrepbriller den er viktig inn når vi ser barn som strever så mye kan ikke bare slå oss til ro med at det bare kan være en ADHD diagnose eller. Kan det være noe mer her?».

Respondenten er tydelig på funn som er gjort på grunn av at en ikke jobber på tvers av profesjonen og utvikler seg med egen fenomenkunnskap. Det er tydelig at informant har sett alle tre profesjonene i et helhetsblikk med barns beste i fokus.

Er det slik at barnevoldssaker mangler en klar struktur for problemløsning og koordinering? Er dette en realitet som du har observert?

«absolutt både struktur koordinering og felles forståelse og mange løse det bare ulikt i mange kommuner».

Respondent fra Statens Barnehus er helt klar på at en mangler klare strukturer for problemløsning og koordinering i barnevoldssaker og da ligger dette nasjonalt. Dette med ulik praksis. Respondenten etterlyser gjennom intervjuet en prosedyre som er lik nasjonalt i Norge. Det skal ikke være avgjørende for sakens oppbygning og resultat på ildsjel nivå, men på systemnivå.

«og da er vi jo veldig farlig for da er vi på ildsjel nivå eller noen som har mye kompetanse og forstått mer, mens det er ikke sånn det er. Derfor må vi ha gode systemer sånn at alle bare vet selv om du ikke har inngående kompetanse at en kan lene seg på systemene og at systemene driver deg frem».

I hvilken grad er du av den oppfatning at det råder manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse om barnevoldssaker innenfor de tre ulike profesjonene?

Respondenten fra Statens Barnehus ser helt klart skille mellom kjernekompetansen for de ulike profesjonen, men trekker denne videre til tverrfaglig kjernekompetanse som mangler i alle profesjonene.

«Ja i alle har noen har der er det store variasjon noen er veldig gode, kjempe flinke, noen kan veldig mye, ildsjeler de har satt seg inn i det og noen har mindre og som sagt mange fra eget ståsted, men du har ikke klart å ta inn de ander sine ståsteder».

En kan trekke ut at en ser manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse i alle profesjoner når det kommer til oppbygning, gjennomføring og avslutning av barnevoldssaker til det beste for barnet.

«du har ikke klart å ta barnehageståstedet du har ikke klart å ta inn barnevernståstedet. Dermed blir det ikke bra for barnet».

Er det illustrerende for denne type saker at en mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonsgruppene som er involvert i barnevoldssaker?

Respondent fra Statens Barnehus er helt klart på at ja det mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonen.

«ja absolutt det jeg tror og jeg sa om perspektiv utvidelse og at en undring sammen mangler og ofte da har en handlingstvang».

Respondenten trekker frem behovet i Statens Barnehus og politiet til å få informasjon og kommunikasjon på et minimums nivå. Det skaper lite rom for helhetlig syn på barnevoldssaker for barnet beste.

«ting skal og her i politiet veldig mye logistikk og man tenker at alt skal sikres og alle faktorer skal vi ha kontroll på å det er lite fora for de har refleksjonen sammen tenker den her trekanten».

Frykten for andre profesjoners håndtering av informasjonen setter en stopper for å jobbe strukturert i et helhetlig profesjonelt team som skal se saken med måloppnåelse til barns beste.

Gjennom media og tildels forskning får en ofte fremstilling av utfordringer med å få frem tverrfaglig kompetanse som trengs for å løse barnevoldssaker. I hvilken grad mener du det er tilfelle?

Respondent fra Statens Barnehus er opptatt av det tverrfaglige og ser at de ulike profesjonene burde økt sin kompetanse på tverrfaglig kompetanse i alle ledd.

«Vi kan være opptatt av vårt eget ståsted og kanskje kan vi ha god kompetanse på det i varierende grad, men det å klare dra det inn i tverrfaglig og på en måte se totalen hvordan blir det for barnet. Det har vi mye å gå på i alle ledd før, under og etter avhør».

Respondent fra Statens Barnehus trekker linjene for hvordan den tverrfaglig kompetansen må økes, og brukes til best mulig måloppnåelse til barnets beste i vold saker. Det å få med en læringskurve som bidrar til flere suksesshistorier for barn og familiene i slike kompliserte saker.

«Jeg tenker og det hadde vært spennende for hvis vi hadde et tverrfaglig virkelig et tverrfaglig blikk og på en måte den perspektiv utvidelsen da når en forsto hele saken ut fra barnet med alle de profesjonen tror jeg vi hadde hatt mye igjen for det. Da hadde vi hatt en læringskurve på en måte i neste sake hadde du i neste sak faktisk de blikk, de forståelse, den kompetansen Hva trenger vi for å for å ha det nødvendig stede på plass uten å forståelse».

Respondenten fra Staten Barnehus ser enda lengre at kvalitetssikre de ulike profesjonene som kan være tilstede i en barnevoldssak. En ser at psykologer har gitt råd som har forverret livet til barn når barnets sak er under etterforskning. En kan se til mine eksempler i casene med Christoffer og Mona Anita.

I hvilken grad er din organisasjon opptatt av å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen innenfor barnevoldssaker?

Respondenten fra Statens Barnehus viser til at det ikke er lenge siden Statens Barnehus kom som enhet. I Stavanger har politietterforskerne i barnevoldssaker sine kontorer på Statens Barnehus. Det vises til at en i mye større grad enn før tenker tverrfaglig og utnytter den tverrfaglige kompetansen.

«Og før det politiet strevde mye da det å gå inn å snakke med barn det krever jo barnefaglig kompetanse så vi er jo veldig verdsatt kompetanse her på barnehuset».

Statens Barnehus knytter ulike profesjoner nærmere hverandre i barnevoldssaker. Det å forstå politiet sin organisasjon og struktur er en viktig del av å være barnefaglig på Statens Barnehus. Respondenten viser til at en må forstå politiorganisasjonen for å være en del av den.

«Når du begynner på et Statens Barnehus kjenne hva er herligheten min plass her for du må virkelig forstå det her organisasjonen forstå dem hva er meningsfullt og nyttig inn i avhør av det barnefaglige. Så tenker der ser jeg virkelig de at dem lener seg til oss og tar inn og vi har en plass».

En viser til at en blir veldig tekniske når en er i etterforskningsfasen av en barnevoldssak. Det er et stort apparat som skal fungere samtidig når en starter avhør av barn og foreldre. Det er mange tanker om å kvalitetssikre bevis og riktig gjennomføringsmetode utfra loven i den fasen.

«Det er jo vår jobb å bringe inn selvfølgelig et må sikre at ikke risikerer at noen skal hente i barnehagen. Vi må sikre at barnehagepersonale er trygg ikke sant til å kunne gjøre denne oppgaven her. Hva trenger de for det? Samtidig være mer ute etter å være uten etter hva kan barnehagen bidra med her ikke flinke nok til å hente inn her».

Barnevernstjenesten er en del av saken. De melder fra til politi når det er mistanke om vold eller seksuelle overgrep i saker som de har fått inn. De følger opp med koordineringsmøte i forkant av pågrepelse og deltar på avhør. Barnevernstjenesten står fritt til å bruke opptakene av avhøret i sitt videre arbeid med saken.

«De barnefaglige da barnevernstjenesten sitter de får jo være med å komme med innspill det gjør de og de får også bruker opptakene».

Det er likevel helt klart politiet som legger premissene for saken når den er meldt til politiet.

«Det er jo i all hovedsak politiet som styrer dette og etter politiet sine premisser, men i en straffesak er det jo litt nødt til å være det også».

En viser til at den tverrfaglige kompetansen kunne vært brukt mer, men da i forkant og etterkant av saken. Politiet er pålagt utfra norsk lov å gjennomføre tilrettelagt avhør og avhør av foreldre etter gitt struktur.

”da er jeg uten tvil ha mer og det ville gjort ha preget at saken ha de her kjernekompetansen mer inn”.

I hvilken grad mener du det er kulturelle begrensninger for tverrfaglig kompetanse innen de tre profesjonene?

Respondent fra Statens Barnehus er helt klar på at de kulturelle begrensningene profesjonen har for tverrfaglig kompetanse. Profesjonen kjenner ikke hverandres kultur og har ikke en felles kultur i barnevoldssaker. Det er fire ulike profesjoner uten kultur for samhandling som er inne i saken for barnet beste.

”barnehagen og barnevern kjenner jo hverandre til dels, men der også er det mange ting som klarer ikke forstå hverandre eller ser hverandre fra hverandre ståsted. Man har ikke klart å samle det inn se hva betyr dette for barnet sånn totalt og i iallfall politiet dem er enda lengre borte mye lengre borte”.

Politikulturen er en helt annen enn de to andre profesjonene. Det at en struktur og strategi, endrer seg når saken går fra bekymring i barnevernet til etterforskning av politiet.

«Dårligere enda dårlig forståelse for det barnevern og barnehagen og tenker det er veldig fremmed for barnevern og barnehage egentlig politiståstedet. Her er mye å gå på».

Respondenten fra Statens Barnehus bedre tverrfaglig kulturell innen barnevoldssaker kan være et bidrag til å øke profesjonskunnskap, ferdigheter og kompetanse. Da særlig innen kjernekompetansen for barnevoldssaker.

«Og da tenker jeg ikke at vi har som mål at man skal kunne hverandre inn og ut, men i sånn her saker som du sier kjernekompetanse må vi ha for å gjøre hverandre god i denne jobben.»

Hva er dine suksesskriterier for bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker?

Respondent fra Statens Barnehus trekker frem kunnskap og kjernekompetansen. Oppnåelsen blir ikke bedre til barns beste i barnevoldssaker uten.

«Jeg tenker jo mer kunnskap, fenomen kunnskap og kunnskap generell, kjennskap til hverandre sånn som vi snakket om det å få det å utvikle denne kjernekompetansen utfra de her ulike flerfaglige ståstedene.»

Respondenten fra Statens Barnehus går videre inn på struktur og koordinering som en del av suksesskriteriene for barnevoldssaker. Det skal ikke være avgjørende for et barn som lever med vold i nære relasjoner hvem barnet møte i barnehage, barnevern og politi. Det må være strukturen som driver frem bra prosesser i saken.

«Jeg forventer at de og det fra de ulike systemene at det er mye bedre satt i system. Det er ikke opp til hver og en barnehage, barnevern og politi det tenker jeg absolutt koordinering.»

Respondent fra Statens Barnehus trekker frem de andre profesjonene rundt barnet og barnesamtalen. Det at barnet blir snakket med og hørt av profesjonelle ansatte som kan barnesamtale metode og utførelse. Det at systemet gir trygghet på at en har nok kompetanse til å hjelpe barn og familien ut fra deres behov og utfordringer.

«Det er virkelig en suksessfaktor så det og at barn må være trygg når de skal fortelle det er suksessfaktor enten det er i barnehage eller barnevernstjenesten eller her.»

«Hva må til for at barn skal være trygg nok? Det kan du fortelle og trygg nok etterpå. For hvis det ikke klarer fortelle alt eller skal fortelle litt og hvis de skal forklare igjen så må det være en opplevelse av trygghet i dette her».

Respondenten fra Statens Barnehus ser helhet i barnevoldssaker og at det må være fokus på måloppnåelse for barns beste. Det vil si minst mulig inngripende med best mulig måloppnåelse. Et spennende forslag respondenten kom med er å lage trygghetsplan i lag med barnet som er i saken.

«Minste inngripende for på en egentlig måte måloppnåelse».

«Og vi må ha en nok virkemidler til å trygge dem og lage trygghetsplaner sammen med dem og for dem».

Respondenten er klar på en forpliktelse må inn og det må forankres på ledernivå.

«Å det må være ledelsesforankret at en har en slik forpliktelse».

6.4 Politiet:

Barnevoldssaker fremstilles gjennom media som vanskelige å løse. En fremstilling av de ulike profesjonen med vanntette skott innenfor egen profesjonsgruppe. En jobber ikke på tvers av profesjonsgruppene. Kan du eventuelt komme med eksempler på denne type utfordringer?

Intervjuet med politiet gir et klart skifte for meg som intervjuer. Det er en helt annen struktur og tankegang enn de to andre profesjonen og Statens Barnehus. Det er spennende å kjenne på følelsen og ordlyden, som er med et klart skifte. En er innenfor en organisasjon som er helt klart ulik samarbeidende profesjoner i barnevoldssaker.

Respondent fra politiet vil gjerne starte med et som er positivt i barnevoldssaker. Respondent er helt klar på at Statens Barnehus åpner for en tverrfaglig kompetanse, ferdigheter og kultur i barnevoldssaker. Dette er viktig for politiet å få frem.

«si litt positivt før første barnehuset nettopp der kommer profesjonen sammen med de forskjellige kulturbakgrunnene og utfordringen som ligger i det».

Respondenten fra politiet er klar på den største utfordringen med å jobbe på tvers av profesjonen er skyldkravet. Det er andre retningslinjer for saksoppbygning og skyldkrav innenfor barnevernet og politi.

«Barnevernet har og sin egen skyldkravet for de er jo sannsynlighetsovervekt altså femti prosent pluss for at da kan de gjøre ting. Gripe inn med tiltak, ikke sant! De kan gjør tvangstiltak på at en sannsynlighetsovervekt. Politiet tenker litt annerledes vi skal være helt sikre på at det har skjedd, helt overbevist er det tvil skal saken henlegges».

Respondent fra politi gir samme bilde som alle respondenter under intervjuet. Barnehage er ikke sett på som en medvirkende profesjon innen barnevoldssaker.

Respondent fra politiet trekker frem linjene som er forventet i en straffesak i Norge. Det er teknisk gjennomtenkt fra deres side når de starter saken. Det er fokus på å ha klare bevis fremleggelse for domstolen. Barnevoldssaker fremstår i mine studier med to ulike oppbygninger og forventinger til strukturen. Det vil fremstå utenfra som vanntette skotter innenfor profesjonen.

«det jeg vil trekke frem da når vi tar avhør så er jo vi veldig nøye på hvordan det foregår at reglene for å ta et avhør i straffesak er det strenge. Forsvarer tilstede, alltid lydopptak minst helst lyd og bilde på alle avhør i saken barnevoldssaken og so altså seksuelle overgrepssaker. Opplysning om du ikke trenger å forklar deg i hele tatt om du hvis du er mistenkt sikta».

Respondenten fra politiet går videre med å vise til barnevernet sin oppbygning i barnevoldssaker. Politiet trekker det så langt i fremstillingen at barnevernet gjennomfører samtaler med barn og skriver et notat i etterkant. Det trekkes frem som det kan svekke saken foran forsvarer og dommer.

«eller enda verre når de har hatt avdekkende samtaler i straffesaker og det ikke er på lyd og bare på notater så kan avhøre våre være helt supre, men de hjelper ikke det når barnevernet

kommer med noen de har kanskje møt i en barnehage to stykker hatt barnet foran seg så har det vært gjerne en pedagogisk leder og en assistent og to fra barnevernet som barnet ikke kjenner fra før og snakke de gjerne litt på skift og kan då hvis vi ser det fra forsvarer sine øyne bake inne en historie med gjentatte spørsmål, lukka spørsmål, suggestive teorier komme inn med en gjerningsperson og så skriver en etterpå erklæringen barnet fortalt kolon».

Respondent fra politiet legger ikke frem bare bevis for at profesjonen i barnevoldssaker har vanntette skott, men de kan og ødelegge saken for best mulig måloppnåelse til barns beste. De vanntette profesjonene bygger ikke saken sammen.

«på den måten kolliderer kulturene og da så lurer vi på hvordan er det så enorme henleggelse prosent. Politiet må henlegge mye på grunn av de avdekkende samtaler ikke blir dokumenter på skikkelig vis, skikkelig etter politiverden sin oppfatning av hva som er skikkelig».

Respondent fra politiet trekker frem RVTS sitt oppdrag med å få innført snakke sim i norske barnehager. Det er et program som skal styrke de ansatte i barnehagen i samtaler med barn om vold og seksuelle overgrep. De ansatte trenes i samtaleteknikk gjennom et dataprogram. Respondent er klar på barnevoldssaker må være dokumentert rett fra første mistanke i barnehagen, barnevern til tilrettelagt avhør på Statens Barnehus.

«kjempe positiv at snakke sin er kommet og at barnehagen tar det til seg og ser hvordan det kan gjøres».

«et poeng at man tar opp å lyd da sikrer vi dette her på en så god måte. En kommune i Rogaland har begynt med dette innført dette fra barnevernet med pålegg, med egen instruks om at avdekkende samtaler skal foretas med på lyd og jeg juble da!».

Respondent fra politiet viser til at en fra første bekymring i en sak som omhandler vold i nære relasjoner bør tenke objektivt, ryddig og formelt. Dette for å styrke saken fra oppstart til slutt.

«det har vært groteske tilfeller på i Norge hvor man dreier saken i en bestemt retning i en bestemt sak og ikke evner å tenke objektivt. De å tenke objektivt er noe av det vanskelig som er for politifolk og».

«og for barnevernet som er opplært til bare å tenke bare faktisk barnet beste så kan man dreie saken i retning. Det ser vi jo flere ganger. At de ikke får medhold i fylkesnemnda og når det kommer til tingretten så taper de gang på gang. Dette er mye av grunnen er min mening sett fra mitt ståsted».

Er det slik at barnevoldssaker mangler en klar struktur for problemløsning og koordinering? Er det en realitet som du har observert?

Respondent fra politiet er klar på at innen politiet er en regulert av straffeloven § 244 og at det er formelle krav til sakene er mottatt av politiet til den henlegges. Det er ikke personlig avgjørelser om problemløsning eller koordinering. Det er styrt av sentralt hold.

«jeg synes jo fra politiet side så synes jeg det jeg kjenner beste da at vi har jo klare strukturer hva som skal tas tak i og vi har lav list for hva vi tar tak i. For meg blir jo regulert av straffeloven § 244. I straffelovsaken der står det dersom det er rimelig grunn til å anta at det har skjedd en straffbar handling så skal politiet etterforske».

Politiet er rett på saksgang og tilrettelagt avhør. Det er prosedyrer barnevern og Statens Barnehus kjenner til. Politiet sine prosedyrer starter opp når de mottar en bekymringsmelding.

«da tar vi tilrettelagt avhør og nitti prosent av de tilrettelagte avhørene blir henlagt det sier litt om hvor lav list politiet har for å gjøre det fordi om det ikke gjør gjennom, fordi om vi tenker dette her blir ikke lett».

Respondent fra politiet er klar over media sin fremstilling av politiet i barnevoldssaker og deres henleggelses prosent, men sett fra politiet er det et kvalitetsstempel. De gjennomfører sine prosedyrer med objektivitet. En kan ikke ta hensyn til andre faktorer. Har et barn gitt en bekymring om sine levekår, skal det etterforskes. Det som er spennende er at representant fra politi får høre fra barnevernet:

«det jeg hører fra hvis barnevernet hadde levet under den samme. De som jeg hører fra barnevernhold vi får jo inn så mye og hvis vi skulle at sendt alt dette her til politiet ville vi knelt hele politisystemet».

Respondent fra politiet er klar på at det er ikke noen grunn til å ikke sende en bekymringsmelding videre til politi. Den skal ikke bli liggende i barnevernet. En kan trekke frem fra intervjuet at en ser strukturen og koordineringen mellom de ulike profesjonen er mangelfull og motstridende. Det at en organisasjon mener noe om kapasiteten til andre profesjoner viser store mangler av samhandling.

De to profesjonen barnevern og politi har ulik strategi for å melde videre til hverandre kommer det frem fra informant i politiet. Politiet har det som automatikk å varsle barnevernet, mens barnevernet går flere runder med fagleder og leder før det eventuelt sendes videre til politiet.

«når vi får inn en bekymringsmelding så sender vi automatisk melding til barnevernet og ikke omvendt barnevernet vurderer og så vurderer de videre om de skal sende til begge to».

Respondent fra politiet forsterker dette i sin videre fremstilling av et veldig viktig møtepunkt i barnevoldssaker. Det er her en avgjør om saken skal ha en tverrfaglig profesjonsgruppe inne eller ikke.

«alt for ofte får vi noen greier der vi ser at barnevernet har hold på i måneder og vurdere og varsler foreldre og gjort sånne ting som vi overhode ikke ønske de skal gjør då forsvinner bevisene mellom fingrene på oss når de har advart foreldrene og tatt opp det som dette som barnet har sagt».

Respondent fra politiet er klar på at en vil barnehagen skal varsle både politi og barnevern når en er bekymret for vold i nære relasjoner.

«det er derfor jeg sier til barnehager når jeg er ute når jeg er rundt omkring send til oss begge to».

I hvilken grad er du av den oppfatning at det råder manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse om barnevoldssaker innenfor de tre ulike profesjonen?

Respondent fra politiet viser til at en mangler kunnskap, ferdigheter og kompetanse innenfor barnevoldssaker. Det er flere saker der en er enig om å være uenig. Informant trekker frem samarbeid opp mot barnehage er blitt nærere og det blir sett på som en styrke.

«oftest ender det med at vi enig om at vi er uenig, når vi går sammen».

«jeg føler oftere oftere enn før at jeg snakker letter om barn med en pedagogisk leder i barnehagen en med barnevernet i økende grad følere jeg det».

Respondent fra politiet viser til Forandringsfabrikken og ungdommene som har levd med vold i nære relasjoner i barndommen og nå snakker om hvordan det er å leve sin barndom med en hemmelighet. Her trekkes politiet frem at de får ros for deres måte å snakke med barn og dokumentere saken.

«jeg føler at politiet får mye oppbakking i måten de tenker på og måten de snakker med barn på. Blant annet sier de i rapporten sin her at politiet må lære opp de som snakker med barn om hvordan de skal dokumentere samtaler».

Respondent fra politiet er klar på at barnevoldssaker kan bli bedre på er å få det i system. Det å snakke med barn og det å sikre bevis i barnevoldssaker må være klart mandat.

«der er jo noe politiet kan bli bedre på, men ikke alt vi kan gjøre noe med».

«stemme det skal vi ha mulighet for å sikre bevis sikre overgrep materialer som kan ligge på pc som nesten alltid er nå i overgrepssaker, en overgriper har nesten alltid på en måte. Det kan være skal vi si kroppsvæske sæd i en barneseng, ikke sant».

Er det illustrerende for denne type saker at en mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonsgruppene som er involvert i barnevoldssaker?

Representant fra politiet trekker linjer gjennom sine saker og observasjoner som viser store mangler på gjensidig kommunikasjon og informasjon i barnevoldssaker. Det fremstilles store mangler og forståelse fra de ulike profesjonen.

«det er mer på tolkning av informasjon den kan være helt forskjellig. Det som barnevernet synes oi oi dette var det mye, kan vi si her dette her kan vi ikke brukes til noen ting».

«de ikke har sagt fra for lenge siden og då har de gått inn med sånn snodige mellomløsninger med å kalle partene til sånne forsoningsavtaler».

Respondent fra politi viser vel at en ikke bare mangler, men en har vel ikke i utgangspunktet noen form for kommunikasjon og informasjon som bidrar til å løfte saken for til barns beste i barnevoldssaker. Det er litt personavhengig.

«hver man sin kultur, hver kommune sitt barnevern. Forskjellige folk alfahaner og hunner sånn er det».

Respondent fra politiet ønsker seg et regionalt barnevern som har lik struktur og organisering som politiet. Dette for å gjøre barnevoldssakene i Norge mer lik uansett hvem som har fått bekymringen og er satt til å føre saken for barnet. Politiet trekker frem sine egne utfordringer med egne meninger og forskjellige ansatte, men at en er styrt sentralt på landsbasis.

«det er mye løye rart i politiet sikkert forskjellige folk, forskjellige meninger og så videre, men når er jo i staten så det som en eller annen har bestemt. Når det er bestemt, så snur vi over natten og innfører noe».

Gjennom media og tildels forskningen får ofte fremstilling av utfordring med å få frem tverrfaglig kompetanse som trengs for å løse barnevoldssaker. I hvilken grad mener du det er tilfelle?

Respondenten fra politi stoppet litt opp på denne tverrfaglige kompetansen. En bruker tid på å tenke seg om før en ser på utfordringene med å være en gruppe med et tverrfaglig blikk. Politiet er trent på å tenke objektivt og dele minst mulig bevis til andre enn de som er i saken fra politiet.

«da er jo utfordring for politiet der er hvem har innsyn i saken. Det er parter og du er vitne i saken og vi har ikke lov å si et pip til deg».

Respondent fra politiet ønsker å få politiet inn i barnevoldssaker på et tidlig tidspunkt som mulig. En ønsker å starte prosedyrer for straffeloven.

«Vi vil jo komme inn så tidlig som mulig. Sånn at det ikke blir for mye tenkning og møter osv osv så vil vi jo høre om det er noen som skal anmeldes berammes med engang eller bør det foretas en avdekkende samtale».

Politiet er klar på at deres instruksjoner er kjent og satt i system. De skal forhold seg opp mot rettssystemet. Det blir en annen tenkning enn barnehage og barnevern.

«ja og så klart hensynet til mistenkte er vi minst like opptatt av ikke sant som hensynet til barnet».

«tenk deg å bli uriktig anklaget og enda verre sikta ransaker går gjennom alt du eier og har, ikke sant. Sitte i avhør til og med når det er henlagt»

Respondent fra politiet viser til at riksadvokaten i forhold tverrfaglig kompetanse og samarbeid.

«der har riksadvokaten kommet med instruksjoner det for politifolk å sitte i slike råd nærest er problematisk. Politiet skal ikke gi for mye råd om hva som skal anmeldes eller ei».

«bedre ti skyldige fri en uskyldig dømt det skal gjelde i hele politihierarkiet».

I hvilken grad er din organisasjon opptatt av å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen innenfor barnevoldssaker?

Respondent fra politiet var pådriver for at politiet som jobber i barnevoldssaker sitter i samme lokaler og bygg som Statens Barnehus i Stavanger. Det viser at en får inn barnefaglig kompetanse gjennom barnehuset og de barnefaglige på Statens Barnehus blir opplært i politiets tenkning.

«hvorfor kan vi ikke sitt her for vi trenger barnefaglig og ikke minst de har kort vei til oss så for å tenke i våre baner. Og da styrker vi hverandre var mitt håp og tilbakemeldingene så langt er gode. Synes det er faglig og interessant og givende begge deler».

Politiet trekker frem Statens Barnehus som et bedre egnet sted for tilrettelagte avhør av barn. Det er tenkt på barns sikkerhet og barnets følelse i møte med politiet. Politiet på statens barnehus går ikke i uniform.

«ja det er derfor vi har barnehuset før hadde vi bare sånn det hjelper ikke med et Donald blad liggende på bordet. Det er politibiler og uniformere og sånn om folk smiler er det skummelt».

I hvilken grad mener du det er kulturelle begrensninger for tverrfaglig kompetanse innen de tre profesjonene?

Respondent fra politiet er klar på politiets kultur og rammer gjennom hele intervjuet, men er veldig åpen for å få bedre kvalitet på barnesamtaler som er gjort i forkant av en bekymringsmelding. Politiet er klar over sine begrensninger inn i den tverrfaglige kompetansen og dette ligger til deres kultur. Politiet er da åpen for samarbeid opp mot barnefaglige og barnehager i forhold til Snakke Sim og trene barnehage ansatte på å gjøre gode samtaler med barn som har verdi og er ordentlig dokumentert til den videre etterforskning.

«nei settes ikke så lenge dokumentasjonen er der og lydopptak er der helt fantastisk i et avhør».

«altså det er null problem du må være helt åpen tenke toleranse vinduet at barnet har roen sånn da kan du gå på ha opptaker på Hvem, Hva, Hvor og ikke introduserer mulige gjerningspersoner fordi du tror at det kan være den og den».

Hva er dine suksesskriterier for bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker?

Respondenten fra politiet er klar på sine suksesskriterier og de starter ved første barnesamtale. Det er både gjennomføring, samtaleteknikk og profesjonelt reaksjonsmønster av den voksne. De voksne som får barns tillit må ikke blir satt ut av det som kommer og vise det ovenfor

barnet. Det vil lukke barnet for å fortelle sin historie. Det er samme ønsket forventning både av barnevern, helsesøster og barnehage.

«avdekkende samtaler ikke ledende, gjentatt og lukka spørsmål. Det er viktig!».

«det kan være at avhørende og medisinsk undersøkelse alt kan være helt sånn supert, men det hjelper ikke når det viser seg at når du kommer i retten og forteller barnet sa sånn og sånn jeg klarte ikke holde meg jeg begynte å grine jeg».

«eller du slenger ut ett eller annet gulrot og tiss og sånn eller noe slik vi har sett i Snakke Sim og så blir du helt satt ut så får barnet det var skamløye og barnet har får den oppmerksomheten»:

Respondent fra politiet tenker både verbalt og nonverbalt i barnesamtalen som skal være gjennomført av de andre profesjonene i forkant av en bekymringsmelding om vold eller seksuelle overgrep i nære relasjoner. Det at en er bevisst på om en selv har vært utsatt for vold i egen barndom vil ha noe å si for ens gjennomføringsteknikk av barnesamtalen. Du skal være bevisst ditt eget toleransevindu.

«Flashback følelse og ikke være der og då i toleransevinduet selv for det er lett å snakke barnet å snakke om en er i eget toleransevinduet».

«jeg føle nå vi snakker mer, vi stiller åpne spørsmål, vi lytter med hele oss vi er mer tilstede når barn forteller historier».

«det handler om å lytte».

6.5 Oppsummering og analysetabell av funn

I dette avsnittet trekker jeg sammen materialet mitt. For å oppsummere og komprimere det empiriske materiale så har jeg utviklet følgende analyse tabell. Den ligger til slutt i avsnitt 6.5. Tabell sammen med det utvidede intervjumaterialet vil danne grunnlaget for påfølgende drøftinger der det empiriske materiale vurderes i forhold til de teoretisk utviklede hypotesene. Det kommer i kapittel 7.

Spørsmål	Barnehage	Barnevern	Statens barnehus	Politi
Barnevoldssaker fremstilles gjennom media som vanskelig å løse. En fremstilling av de ulike profesjonen med vanttette skott innfor egen profesjonsgruppe. En jobber ikke på tvers av profesjonsgruppene. Kan du eventuelt komme med eksempler på denne type utfordring?	Barnehagen blir ikke sett på som en profesjonsgruppe innen barnevoldssaker.	Barnevernet oppfatter både oppgavene og tilnærmingene innen de ulike profesjonen til den største utfordringen.	Statens Barnehus ser manglende fenomenforståelse og kunnskap er for dårlig i alle profesjonen.	Politiet se skyldkravet som det mest utfordrende inne tverrfaglig samarbeid i barnevoldssaker.
Er det slik at barnevoldssaker mangler en klar struktur for problemløsning og koordinering? Er det en realitet som du har observert?	En ser klart barnehage ikke er en del av problemløsningen eller koordinering i barnevoldssaker.	Barnevernet er klar på at barnevoldssaker fremstår uten nasjonale føringer for struktur og koordinering.	Statens Barnehus etterlyser nasjonale føringer innen barnevoldssaker slik at saker blir gjennomført systematisk i hele landet.	Politiet viser til at deres problemløsning og koordinering er objektivt og styrt sentralt for hele landet.
I hvilken grad er du av den oppfatning at det råder manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse om barnevoldssaker innenfor de tre ulike profesjonen?	Barnehagefeltet underrapporterer saker innenfor barnevold og det kan være et tegn på manglende kunnskap, ferdighet og kompetanse.	Barnevernet trekke frem at en må bedre barnesamtaler med fakta og ikke følelsesbaserte. En svakhet i feltet i dag.	En mangler tverrfaglig kjernekompetanse og klare ferdigheter for å gjennomføre en barnevoldssak fra start til slutt.	Politiet trekker frem det må bli bedre kompetanse for gjennomføring av samtaler, teknisk lagring og system innen barnevoldssaker.
Er det illustrerende for denne type saker at en mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonsgruppene som er involvert i barnevoldssaker?	Barnehagen er ikke deltakende i kommunikasjon og informasjonsflyten i barnevoldssaker.	Barnevernet er klar på en ikke ser saken i helhet og at den manglende fører til dårlige avslutninger på barnevoldssakene for barnet.	Statens Barnehus ser politiets logistikk og sikring står i veien for refleksjon og informasjonsflyt i barnevoldssaker.	Politiet ønsker regionalt barnevern for å styrke samhandling innen kommunikasjon og informasjon i barnevoldssaker.
Gjennom media og til dels forskning får ofte fremstillinger av utfordring med å få frem tverrfaglig kompetanse som trengs for å løse barnevoldssaker. I hvilken grad mener du det er tilfeller?	Barnehagefeltet blir ikke anerkjent for sin kompetanse og står utenfor den tverrfaglige kompetansen i forhold til barnevern og politi.	Barnevernet påpeker en må ha samtalestruktur med barnets stemme i barnevoldssaker innen de ulike profesjonen.	Statens Barnehus ser en må øke den tverrfagligblikket og perspektiv utvidelse til å se helhet i saken for barnet.	Politiet ønsker å være med tidligere i barnevoldssaker, men påpeker utfordringen med at barnehage og barnevern er innenfor annet system enn rettssystemet.
I hvilken grad er din organisasjon opptatt av å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen innenfor barnevoldssaker?	Barnehagefeltet viser stor tillit til barnevernstjenesten og politi i barnevoldssaker, men har større tillit til barnevernet.	Barnevernet har stor vilje til å utnytte den tverrfaglige kjernekompetanse, men trekker frem utfordringene i ulik tenkning innenfor profesjonen.	Statens barnehus viser til en økende grad av tverrfaglig kompetanse og at staten barnehus er samlende for profesjonen som skal samhandle i barnevoldssaker.	Politiet viser og stor grad av ønske å utnytte den tverrfaglige kompetansen innen de ulike profesjonene og ser statens barnehus som en brobygger innen dette feltet.
Hvilken grad mener du det er kulturelle begrensninger for tverrfaglig kompetanse innen de tre profesjonen?	Barnehage ser ingen kultur for tverrfaglig kompetanse innenfor barnevoldssaker.	Barnevernet viser til barnehage og barnevern har stor samhandlingskompetans e, mens politiet er opptatt av straffeseporet.	Statens barnehus trekker frem at her er det veldig mye å gå på. En kjenner ikke hverandres kultur og det gir dårlig resultat for barnet.	Politiet viser til sin lukkede organisasjon, men ønsker bedre barnesamtaler i barnehage for å bedre resultatet i barnevoldssaker.
Hva er dine suksesskriterier for bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker?	Barnehagen ser tillit til sine ansatte sin kompetanse som en suksesskriterier.	Barnevernet trekker frem barnesamtalen er gjort kvalitetsmessig og av trygge voksne helst barnehage.	Statens barnehus trekker frem suksesskriterier med å gjøre barn trygge i barnesamtaler og at det gjelder både i barnehage og under avhør i statens barnehus.	Politiet trekker frem barnesamtalen gjennomføring, samtaleteknikk og opptak. Den bør gjøres av barnehagen.

KAP. 7 Drøfting av funn

Målet med oppgaven min er å gå inn i ulike profesjoner som er involvert i barnevoldssaker for barn i barnehagealder. Jeg har utfra det teoretiske perspektivet utviklet åtte hypoteser innenfor Bolman og Deal (2018) sine fire fortolkningsrammer. Oversikten over hypotesestrukturen er på siden 35. Jeg vil nå teste de ulike hypotesene empirisk mot mine funn i kapittel 6.

7.1 Den strukturelle rammen

Hypotese 1. Årsaken til at vi ikke lykkes er klassisk strukturelle utfordringer med utgangspunkt i arbeidsdeling og samordning på tvers av ulike tjenesteområder.

Mine funn innen klassisk strukturell ramme for barnevoldssaker i etterforskningsperioden viser til liten eller ikke eksisterende arbeidsdeling og samordning i de ulike profesjonen. Det vises til klare utfordringer for samordning. Politiet trekker frem skyldkravet som ligger til de ulike enhetene. Politi og barnevern har ulike krav for å gå videre i en sak som omhandler vold i nære relasjoner. Dette støttes opp av Statens Barnehus som viser til at barnevoldssaker burde vært sett på som en helhet. Staten Barnehus trekker frem at det kanskje ikke vil si noe for utfall av saken for barnet, men en må få på plass barnets rettsikkerhet. Det gjøres innenfor straffeloven. Barnehage viser til at de ikke ser saken igjen etter den er levert til barnevernet og har ikke mulighet til å kontrollere fremgang. Det fremstår gjennom mine empiriske funn at de fire respondentene mine fra barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi har ikke et felles utgangspunkt, gjennomføring eller avslutning som vektlegger best mulig måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker.

«den største utfordringen tenker jeg der er forskjellig profesjoner, som du påpeker som har forskjellig oppgaver og egentlig forskjellig tilnærming». (barnevernet)

Barnevernet er klar på at en har ulike oppgaver og det er skille mellom de ulike profesjonen hvordan en går frem i barnevoldssaker. Det er ikke sammenfallende for profesjonen å se saken som en helhet. Barnevernet understreker dette med:

«det er en klar struktur, men er det en god struktur?». (barnevern)

Barnehagen som profesjon er ikke en del av barnevoldssaker. Det er tydelig at en tenker i fagfeltet når bekymringsmeldingen er oversendt barnevern eller politi er saken ut av barnehagen. Barnehagen går inn med informasjon når barnevern eller politi eventuelt etterspør dette.

«når vi melder fra om voldssaker så da vil jo de spør mer, men informasjonen går jo fra oss til de og politiet har vel sikkert jeg vet hva politiet har egentlig». (barnehage)

Barnehagen ser ikke den strukturelle rammen i barnevoldssaker. Det er ingen klar ledelse av saken som etterser hver enkelt sin oppgave og fremdriften i saken. Det fremstår uten noen form for kvalitetssikring på om en velger best mulig samordning og kvalitet i den enkelte barnevoldssaken. Jeg finner ikke i mine studier funn av en horisontal samordning i barnevoldssaker der en raskt danner en formell eller uformell gruppe som fyller arbeidsoppgavene i en barnevoldssak. Det henvises til jurister innen politi og ledernivå i barnevernet, men de sitter langt fra første linjen i barnevoldssaker. Det kan tenkes jeg ikke har spurt nok direkte om ledelse innen barnevoldssaker, men en ser alle fire respondentene aldri trekker frem en klar rød tråd i barnevoldssaker og ingen trekker frem ledelse eller ledelsesutfordringer. Det er gjentatt gjennom alle mine funn at både barnevern, politi og Statens Barnehus ønsker en nasjonal ordning med struktur og retningslinjer for slike saker i Norge.

«Ja noen ganger så savner iallfall at noen som har kontroll på saken som vet til enhver tid hvor den er». (barnehage)

Statens Barnehus ser klart fire ulike profesjoner som ikke jobber strukturelt sammen i barnevoldssaker. Det blir fire ulike profesjoner som er i samme sak, men med egne strategier og mål. Statens Barnehus er klar på at en må se saken som helhet og etterspør å få styrke barnevoldssakene gjennom nasjonalt føringer. Det må være utarbeidet klare retningslinjer.

«Der er som svikt og svik rapporten sier jo likesom her at det her er ikke noe en instans kan sitte på man må jo kunne sette seg sammen og drøfte sammen ikke bare fra flerfagligblikk for der, ikke bare flerfaglig blikk for der flerfaglig med tanke på å se det utfra mitt ståsted også andre sitt, men litt hvordan kan vi se det fra en tverrfaglighet.

Statens Barnehus trekker frem de ulike strukturene som barnevoldssaker styres gjennom. Det er et klart skifte av saken når politiet starter sin etterforskning. Statens Barnehus viser at en i flere saker ikke tenker konsekvenser for barnet i fremtid. Har en barnets rettsikkerhet med i sakene når de blir liggende i barnevernet. Barn som har fått sin sak innenfor straffeloven har bedre mulighet for erstatning i fremtiden.

Politiet understreker dette skifte av struktur og koordinering. Det gjennomføres etter gitte retningslinjer som styres sentralt i Norge. Politiet er styrt av struktur og overordnet ledelse. Det er fokus på den taktiske etterforskningen og rettsikkerheten for den anmeldte og barn i saken. Det er store forskjeller mellom barnevern og politi i dokumentasjon. Dette fører til frustrasjon når sak skal opp til retten. En kunne forventet en struktur basert på vertikal samordning med formelle krav og myndigheter i barnevoldssaker siden det skal opp mot domstolen. Jeg kan ikke finne slik struktur i mine data. Det ser ut til å mangle og at en ser henleggelse i saker på grunn av dårlig struktur og samordning i fra profesjonen som behandler barnets sak.

«på den måten kolliderer kulturene og da så lurer vi på hvordan er det så enorme henleggelse prosent. Politiet må henlegge mye på grunn av de avdekkende samtalene ikke blir dokumentert på skikkelig vis».

Den strukturelle rammen gir en forventning om at en ser saken i en helhet. Det skal være klar ledelse, delegering og måloppnåelse, som skal gi et forventet resultat. Mine empiriske funn tyder på at dette mangler innenfor barnevoldssaker. En kan trekke ut fra respondentene at det er ønskelig med en nasjonalføring som gir likhet over hele landet for barn som har sin sak under etterforskning. Det vises til ildsjeler i rapporten NOU 2017: 12 *svikt og svik* og mine funn understreker dette. Det er personnivå om saken har måloppnåelse og ikke systemet som gir måloppnåelse. En lykkes ikke i barnevoldssaker på grunn av manglende klassisk struktur for arbeidsdeling og samordning i feltet. En kan se at den manglende strukturen til og med kan være ødeleggende for saken i retten.

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen **bekreft**e min hypotese. Årsaken til at vi ikke lykkes er klassisk strukturelle utfordringer med utgangspunkt i arbeidsdeling og samordning på tvers av ulike tjenesteområder.

Hypotese 2: Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende team organiseringen rundt barnevoldssaker.

Innenfor den strukturelle rammen kan en samordne og koordinere ulike sammensetninger av organisasjoner og personal utfra en gitt oppgave med en gitt måloppnåelse. En kan sette sammen en gruppe med vertikal samordning. Den vertikale samordningen er det en klar ledelse og en hver i team har sin spesifikke oppgave. Det er kontrollsystem som sjekker at en fungerer som forventet i forhold til sine arbeidsoppgaver. En kan og velge horisontal samordning med mindre formelle og uformelle møter og arbeidsstruktur, den fremstår som enklere å starte opp og fungere raskere enn den vertikale samordningen.

I mine empiriske funn for team samling er det i beste fall en bedring etter en fikk på plass Statens Barnehus. Her skjer det en tilnærming til et tverrfaglig samarbeid, men da opp mot politiet i størst grad.

«Si litt positivt før første barnehuset nettopp der kommer profesjonen sammen med de forskjellige kulturbakgrunnene og utfordringene som ligger i det». (politi)

Det fremgår videre i mine funn at den eneste koordineringen av profesjonen barnevern og politi er når sak blir igangsatt med etterforskning, tilrettelagt barneavhør og avhør av gjerningsperson/ personer. Det er et taktisk møte som er styrt av politiet. Barnevernet viser til liten forståelse for før og etter fasen av barnevoldssaken. Politiet kan om de ikke finner tilstrekkelig grunnlag for siktelse trekke seg ut av saken å la barnevernet stå alene med videre saksgang.

«det er for lite definert hvem er det som har ansvar videre. Tror og det er for lite fokus på det i dette koordineringsmøte tenker vi på ok skal de pågripes, skal det skje på? Vi tenker mye, men ikke så mye på når. De fleste blir jo sendt hjem etterpå, foreldre altså. Hva da med de neste 24 timene, 48 timene her er et for dårlig apparat». (barnevern)

Barnehagen er ikke tilstede på dette møte. De er ønskelig fra alle andre profesjoner i barnevoldssaker at barnehagen følge barnet til tilrettelagt avhør på barnehuset og om mulig bli værende på Statens Barnehus for best mulig trygghet for barnet. De kan bli innkalt til vitneavhør. Barnevernet kan i etterkant av tilrettelagt avhør på Statens Barnehus be de ansatte

i barnehagen ivareta barnet, om foreldrene ikke får ta med barnet/barna hjem. Det fremgår av mine funn at dette ikke er koordinert i forkant.

«Ja det er flere ting med den saken som jeg ikke var enig med blant annet spurte de om den ansatte kunne ta med seg barnet hjem. Det var jeg tydelig på det skal du ikke spør om. Det gjorde de allikevel og ble værende hjemme hos den familien i tre uker det er ikke greit».
(barnehage)

Statens Barnehus går inn og forsterker bilde av profesjoner som mangler team organisering som arbeidsmetode og at det er en faktor som kan tilskrives at vi ikke lykkes i barnevoldssaker.

«Ja jeg tenker vi har mange slike saker der de ikke har snakket sammen. Vi ser kanskje at barnehage ikke har snakket med barnet og at eller at de har meldt veldig mange ganger til barnevernstjenesten og barnevernstjenesten ikke har tatt det videre til politiet». (Statens barnehus)

I min studie finner jeg ingen uttalelser som tilsier at barnevoldssaker har en struktur med team organisering. Det jeg finner er et par møte punkter i barnevoldssaken, men da ikke med likevekt for alle profesjonen. Det finnes data på at en viser vilje til å møtes som et tverrfaglig team, men alle profesjoner ønsker at det er nasjonale retningslinjer og ikke opp til hver enkelt organisasjon/kommune.

«hver man sin kultur, hver kommune sitt barnevern. Forskjellige folk alfahaner og hunner sånn er det». (politi)

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelse **delvis bekrefte** min hypotese. Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende team organiseringen rundt barnevoldssaker.

7.2 Human Resource rammen

Hypotese 3: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker handler om manglende ferdigheter og kjernekompetanse innenfor politi, barnevern, statens barnehus og barnehage.

Human Resource rammen er knyttet til at det enkle mennesket og organisasjonen trenger hverandre. Den menneskelige ressursen tilfører organisasjonen ideer, energi og talent, mens mennesket trenger karrierer, lønn og fremtidsutvikling. Når en ikke er tilpasset hverandre går det negativt ut over både den menneskelige ressursen og organisasjonens måloppnåelse.

Mine funn viser at det er menneskelige ressurser som ønsker å tilføre barnevoldssaker både kunnskap og ferdigheter. Det viser gjennom hele studiet felles trekk for å få kompetanse til barnesamtalen. Alle profesjonen trekker frem viktigheten av barnesamtalen som blir utført i barnehagen. Den må være kvalitetssikret, objektiv, dokumentert og må være etter krav innen straffeloven §244.

«Det som vi må være bevisst på er at den informasjon vi gir ikke er følelsesbasert, men kunnskap og faktabasert. Der tror jeg vi glipper og der tror jeg vi glipper spesielt dette med følelser aspektet preger oss». (barnevern)

«Det er virkelig en suksessfaktor så det og at barn må være trygg når de skal fortelle det er suksessfaktor enten det er i barnehagen eller barnevernstjenesten eller her». (statens barnehus)

«Avdekkende samtaler ikke ledende, gjentatt og lukka spørsmål. Det er viktig!». (politi)

«Jeg føle nå vi snakker mer, vi stiller åpne spørsmål, vi lytter med hele oss vi er mer tilstede når barn forteller historier». (politi)

«her som jeg sikker er at jeg må stole på de som jobber hos meg kort og godt og så må jeg handle utfra det». (barnehage)

Funnene sier at det ikke er en mal som er innarbeidet i barnehagesektoren. Den er ikke kvalitetssikret og lagt inn som kjernekompetanse for barnehageansatte. Det har alle profesjonen lagt inn som suksesskriteriet i barnevoldssaker, men alle henviser til dårlig

gjennomførte samtaler både av barnehagen og barnevernet. Samtaler av dårlig kvalitet vil svekke barnets sak. Det vil si at en avgjørende faktor i barnevoldssaker mangler ferdigheter og kjernekompetanse innenfor profesjonen som deltar i barnevoldssaker.

Jeg ser manglende ferdigheter og kjernekompetanse i alle profesjonen innen det å se saken som en helhet eller en rød tråd gjennom hele saken. I mine funn er det svakheter i alle profesjonens håndtering av barnevoldsakene. En mangler ledelse og en mangler resultat som blir evaluert. HR rammen viser til at en uten å finne tilfredsstillelse og mening i arbeidet, kan en i verste fall få en tilbaketrekning i sine menneskelige resurser.

«ja noen ganger så savner iallfall at noen som har kontroll på saken som vet til enhver tid hvor den er. Jeg er litt usikker på hvor mye trenger vi å vite? Jeg er litt usikker på for jeg tror ikke alltid de som jobber tett med barn trenger ikke vite hele historien». (barnehage)

Barnehagen som profesjon er satt utenfor barnevoldssaken i forhold til den tekniske gjennomgangen og koordineringen. Barnehagen setter seg selv utenfor kan det se ut som ifølge min undersøkelse. De andre profesjonene inkludert heller ikke barnehage i sitt koordineringsmøte. Det samme satt jeg igjen med når jeg gikk gjennom NOU: 2017 *Svikt og svik*. Barnehagen var ikke inkludert. Barnehagen som profesjon er satt utenfor og ikke blir hørt. Styrer sier klart fra: dere spør ikke mine ansatte om å ta med barn hjem etter tilrettelagt avhør i forkant. Når barneavhør er gjennomført og barnet ikke får bli med egne foreldre hjem, da henvender barnevernet seg til den ansatte og barnet ble med den ansatte hjem. Styrer ettergir, men sier klart ifra bare til i morgen da må dere ha annen løsning klar. Det blir tre uker.

«Og hvis du hadde fått et spørsmål så er det noe du ikke kan si nei til, sier du nei er du en jævel altså og det er du ikke i barnehage om du er styrer eller assistent, men det er et spørsmål du aldri skal få mener jeg». (barnehage)

Det er funn som sier at en ikke har klare ferdigheter innen barnevoldssaker. En sitter på slutten av tilrettelagt avhør av barn og en har ikke klart beredskapshjem. Det må være meget traumatisk for et barn å bli avhør om sin egen barndom «hemmeligheter». Når barn ikke får bli med foreldre hjem etter endt avhør av foreldre er det alvorlige barnevoldssaker. Da

fremstår saken med mangel av tverrfaglig kjernekompetanse for å ivareta barnet etterkant. Det samme gjelder for foreldrene som barnevernet påpeker i mine funn.

«familier har blitt hjemsendt og jeg tenker mottaks apparatet både i forhold til foreldre som blir tatt i mot etter et avhør og barna som får hjem bli med hjem som har vært i avhør basert på ting som er sagt blir alt for dårlig». (barnevernet)

Barnevoldssaker er basert på menneskelig ressurser. Det er flere som skal samhandle for å få best mulig resultat. Det må være høy grad av kompetanse og ferdigheter. Barnevoldssaker der en ikke ser den røde tråden og helhet kan skade barnet og familien for livet.

«vi kan faktisk gjennom vår forforståelse blir med å bidra til å begå et justismord. Parallelt med at vi kan frarøve foreldre og barn sin rett til å være sammen. Et av prinsippene i barnevernsloven og i barnekonvensjonen er jo at det biologiske prinsippet». (barnevern)

Barnevoldssaker blir fremstilt gjennom NOU:2017: 12 *Svikt og svik* til å være basert på ildsjeler, men er det kvalitet for best mulig måloppnåelse for barnet? Det er like kritisk om en blir flyttet ut av et hjem uten at det er til barnets beste slik barnevernet påpeker. Det er ikke alltid fratakelse fra foreldrene er barnets beste i saken. Det å ha ferdigheter og kompetanse innen objektivitet og overblikk kan være avgjørende og mangler det kan det i verste fall være en feil vridning i barnevoldssaken. Det trekker politiet frem. Det at saken er en gitt gjerningsperson før det er etterforsket og at sakene blir dratt mot denne personen.

«Det har vært groteske tilfeller på i Norge hvor man dreier saken i en bestemt retning i en bestemt sak og ikke evner å tenke objektivt. Det å tenke objektivt er noe av det vanskelig som er for politifolk og». (politiet)

Det ser ut som vi innen barnevoldssaker ikke klarer å komme innenfor et eget kretsløp som bidrar til å utvikle organisasjonen og den menneskelige ressursen innen barnevoldssaker. Jeg kan ikke se en formell strategi som fører til at en både beholder og videreutvikler ferdighetene og kjernekompetansen i barnevoldssakene innenfor de ulike profesjonen. Det vil selvsagt være en læringskurve, men etter mine funn er det ikke satt i system.

«og da er vi jo veldig farlig for da er vi på ildsjel nivå sant eller noen som har mye kompetanse og forstått noe litt mer. Derfor må vi ha gode system sånn at alle bare vet selv om du ikke har inngående kompetanse at en kan lene seg på systemene og at systemene driver deg frem».

Statens Barnehus sier noe om den tverrfaglige kompetansen som burde vært på plass i barnevoldssaker. Det at enhver som er ansatt for å utføre elementer i barnevoldssaker har en felles forståelse og tverrfaglig kompetanse som driver frem sakene og ikke personer på ildsjel nivå. En utnytter ikke den menneskelige ressursbanken som bygget opp innenfor tjenesteområdet fordi en hopper fra sak til sak. Det vises til gode ferdigheter og kjernekompetanse på eget fagfelt, men stopper opp i den indre sirkelen ifølge figur 1. S.11. Det er ikke noen debrifing av barnevoldssaker der en stopper opp og reflekterer for å øke den tverrfaglige kjernekompetansen.

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen få **delvis bekrefte** min hypotese. Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende ferdigheter og kjernekompetanse innenfor politi, barnevern, statens barnehus og barnehage.

Hypotese 4: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker er manglende på å videreutvikle av tverrfaglig kompetanse mellom de ulike organisasjonene som inngår i denne type saker.

Mine data sier lite om tverrfaglig kjernekompetanse innenfor barnevoldssaker. Det vises til og oppleves som et sinne fra to av mine respondenter når andre profesjoner ødelegger en sak på grunn av for dårlig kjernekompetanse. Det viser vilje til samarbeid, men at system i barnevold ikke åpner for å utvikle den tverrfaglige kjernekompetansen. Jeg finner ferdigheter, kompetanse, vilje og profesjonens stolthet i mine empiriske data. Det har vært engasjement for barns beste som har vært tilstede i hele intervjuene mine. Utfra et Human Resource blikk må det nesten ses på som om organisasjonen ikke klarer å ivareta sine medarbeideres vilje og kompetanse til å oppfylle barnets behov. Behov i denne anledningen vil være måloppnåelsen til barns beste i barnevoldssaker.

«Jeg vet ikke om barnevernet om de mangler, men de har jo folk som er spesialister så regner jeg med og de vet jo mer hva de skal se etter». (barnehage)

«Ja her kunnskap, tenker manglende samhandlingskunnskap i forhold til den overlappende profesjonskompetansen som trengs for å løse barnevoldssaker». (barnevern)

«Ja i alle har noen har der er det store variasjon noen veldig gode kjempe flinke, noen kan veldig mye, ildsjeler de har satt seg inn i det og noen har mindre og som sagt mange fra eget ståsted, men du har ikke klart å ta inn de andre sitt». (Statens barnehus)

Jeg finner store manglende innenfor den tverrfaglige kjernekompetanse og kunnskap, men også en del motsetninger. Statens Barnehus er opptatt av tverrfaglig kjernekompetanse og ser verdien av å se saken tverrfaglig. Barnevern og politi fremstår som lengst unna hverandre. Barnehage er ikke inkludert i den tverrfaglige kjernekompetansen. Det kan godt være bevisst eller ubevisst av de andre profesjonene.

«Det er mer på tolkning av informasjon den kan være helt forskjellig. Det som barnevernet synes oi dette var det mye, kan vi si dette kan vi ikke brukes til noen ting».

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen **bekrefte** min hypotese. Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker er mangel på videreutvikling av tverrfaglig kompetanse mellom de ulike etatene som inngår i denne type saker.

7.3 Politiske rammen

Hypotese 5: Årsaken til vi ikke lykkes i barnevoldssaker er fravær av overlappende og kryssende maktnettverk innenfor de tre organisasjonen.

I mine empiriske data finner jeg lite referanse til det politiske spillet mellom de ulike profesjonen. Det er ingen av mine informanter som snakker om sin leder eller ledelse strukturen. Det som fremkommer er motsetninger av strategivalg og gjennomføring av barnevoldssaker.

«For hvis vi at dette er utgangspunktet at dette ble vellykket at når ble de akutt plassert har vi jo bommet. Då er det mer ut av syn, ut av sinn det er jo mange gjør. Altså mange barn har opplevd å plasser ikke på grunn av barnet smerte, men ubehaget i barnehagen barnevernet kjenne». (barnevern)

«Å det må være ledelse forankret at en har en slik forpliktelse». (Statens Barnehus)

«det er mye løye rart i politiet sikkert forskjellige folk, forskjellige meninger og så videre, men når en jo i staten så det som en eller annen har bestemt. Når det er bestemt, så snur vi over natten og innfører noe». (politi)

Det er klart bilde av profesjoner som deler en oppgave det vil si å løse en eventuell barnevoldssak til det beste for barnet og samfunnet. Det er stor verdi for samfunnet både økonomisk og sosialt at en løser slike saker i yngst mulig aldre på barnet. I den politiske rammen trekkes konflikt frem som sentralt for å videre utvikle både innenfor vertikal og horisontale arbeidsgrupper eller team. Det må være en klar ledelse for at konflikt i en enhet fører til utvikling. Blir det for mye og det håndteres dårlig blir det destruktive samspill i teamet. Jeg finner mye uenighet i mine data, men lite rom for felles dialog om uenighetene. Det er innen barnevernet en spiral fra barnevernskonsulent, til teamleder til leder som alle bekymringssaker innenfor vold i nære relasjoner må inno. Barnevernet er klar på at om barnevernskonsulentene i første linje skulle sitted med makt til å tvangsflytte barn ville det være mange flere. Det reduseres for hvert ledernivå saken behandles innenfor. Politiet viser til i samme at de har en klar ledelses profil. Deres krav til skyldkravet og opp mot sin politihierarkiet.

«bedre ti skyldige fri enn en uskyldig dømt det skal gjelde i hele politihierarkiet». (politi)

Det som er ønsket at Statens Barnehus, barnevern og politi har nasjonale føringer. Det er ingen som snakker om egen organisasjon eller egen enhet sin struktur. Det er på et nasjonalt nivå en ønsker at maktspeillet skal foregå. Det skal være tydelig og gi tydelige ramme for barnevoldssaker. Det skal være for saken sin saksgang og ikke organisasjonene som behandler barnevoldssakene.

Det er veldig spennende opp mot det politiske speillet om midler til organisasjoner innen det offentlig. Jeg finner empiriske data på at andre samarbeidende enheter forventer at de andre har knappe midler for å løse slike saker. Det er ikke en offentlig løftet vurdering av midler, men fremstår i mine data som en forventning.

«politiet de har jo eget folk på Statens Barnehuset så jeg regner med de har bra kompetanse, men de har sikkert for få tipper jeg. Litt fordommer hos meg. Egentlig jo litt der at det er knappe ressurser på alt». (barnehage).

«Det jeg hører fra hvis barnevernet hadde levet under den samme. De som jeg hører fra barnevernshold til får jo inn så mye og hvis vi skulle sende alt dette her til politiet ville vi knelt hele politisystemet». (politi)

Det som gis fra barnehage og barnevern er at politiet ikke har midler til å gjennomføre barnevoldssaker. Jeg kan ikke si noe om hvorfor en forventer at en ikke har midler, men kan dette være grunnen for ikke å sende bekymringsmeldinger automatisk til politiet. Det kan også ses på som en del av maktspillet mellom organisasjonen.

Trekker jeg linjene opp mot de ulike profesjonene sin struktur og felles front er det politiet som fremstår som sterkest til å samle seg i et felles krav til mer midler. Barnevernet har for tiden en felles aksjon over hele Norge om mer midler til barnevernet. Det var Stavanger kommune sitt barnevernkontor som hadde statsministeren Erna Solberg på besøk. Hun kunne ikke gi mer midler til barnevernet er hennes svar på nåværende tidspunkt.

Jeg trekker ut fra mine empiriske funn og NOU 2017: 12 *Svikt og svik* at en ikke ser på barnevoldssaker som en felles vertikal eller horisontal samordning og at det ikke er gitt midler til å lage tverrfaglig team som løser barnevoldssaker fra første bekymring er sendt til saken er avsluttet til barnet beste.

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen **bekreft**e min hypotese. Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er fravær av overlappende og kryssende maktnettverk innenfor de tre organisasjonene.

Hypotese 6: Årsaken til vi ikke lykkes til barns beste innenfor voldssaker er at det ikke er at satt politiske krav til resultater gjennom tverrfaglig samarbeid.

I min empiri er det lite funn om politisk krav. Det er ulike svar fra respondentene om hva er et resultat i en barnevoldssak. Det fremkommer ikke at en skal evaluere hver enkel sak i ettertid for kvalitet sikre funn og fremtidig læring. Det finnes ingen formell drøfting i mine data om

politisk vilje til å samordne strukturen, rammene og måloppnåelsen i barnevoldssaker. Dette finner jeg støtte i fra NOU 2017: 12 *Svikt og Svik*. Jeg legger ved barnevoldsutvalget sin konklusjon: «utvalget viser hvordan tjenesteapparatet bør utvikles på områder som kunnskap, kompetanse, samarbeid og samordning. Vi ser blant annet klare utviklingsmuligheter for det forebyggende arbeidet. Barnevoldsutvalget konklusjoner viser vei, men uten **politisk** handlekraft forsetter systemet å svikte og utsatte barn vil fortsatt lide og bære omkostningene for vårt nasjonale svik mot dem (NOU 2017:12 *Svikt og svik*, s 3).

Min studie er fra «første linjene» der respondentene ikke sitter i lederstillinger, men utøver oppgavene i barnevoldssakene. De er som nevnt i metodekapittelet valg for sin yrkesutøvelse og sitt engasjement der de viser stor vilje til å ha best mulig måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker. Det kan være at et bredere respondent utvalg inkludert ledere og ledernivå ville gitt mer innsikt i de politiske kravene. Gjennom media, respondentene mine og NOU 2017:12 *Svikt og svik* ser jeg ingen politiske krav som er gitt fagfeltet. Det trekkes opp gjennom media når saker blir løftet av journalister, men det har ingen politiske etterspill. Det har vært stort mediafokus på barnevoldssaker og seksuelle overgrep saker i det offentlig, men ingen har tatt til ordet for en strategi på bakgrunn av fakta som NOU 2017:12 *Svikt og svik* kom med i 2017.

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen **bekreft**e min hypotese. Årsaken til at vi ikke lykkes til barns beste innenfor voldssaker er at det ikke er satt politiske krav til resultater gjennom tverrfaglig samarbeid.

7.4 Den symbolske rammen

Hypotese 7: Årsaken til vi ikke lykkes er mangel av tro og overbevisning på tverrfaglig samarbeid innenfor de tre ulike profesjonskulturene.

Den symbolske rammen fremhever heltemotet og de gode historiene som løfter organisasjonen. De blir sett på som ledestjerne eller verdier som setter standeren for arbeidsutførelse og resultater. De samler de ansatte og deler de gode historiene for videre innsats. De viser vei når alt virker kaotisk og flertydelig. Jeg har ikke fått noen gode tverrfaglige historier eller symbol i mine empiriske undersøkelser. Jeg har funnet vilje og pågangsmot, men ingen gode

heltehistorier om en vellykket sak til barnets beste i barnevoldssaker som er en suksess fordi en tenkte tverrfaglig.

I min studie er det tverrfaglig kunnskapsutveksling mellom statens barnehus og politiet. Jeg finner politiet som verdsetter statens barnehus sin kunnskap om barn.

«Hvorfor kan vi ikke sitt her for vi trenger barnefaglig og ikke minst de har kort vei til oss så for å tenke i våre baner. Og da styrer vi hverandre var mitt håp og tilbakemeldingene så langt er gode. Synes det er faglig og interessant og givende begge deler». (politi)

«Og da tenker jeg ikke at vi har som mål at man skal kunne hverandre inn og ut, men i sånn her saker som du sier kjernekompetanse må vi ha for å gjøre hverandre gode i denne jobben». (statens barnehus)

«Og noe det burde nok vært mer avklart hva som er hemmelig og hva som ikke er hemmelig. Det kunne du nok gjort om du startet en sak og så hadde du blitt kalt inn og så var det oss tre som hadde saken». (barnehage)

Mine empiriske funn preges mer av å være flertydelig og kaotisk enn heltehistorier. Vi hører om ildsjeler som må til for å ta vare på barnet i barnevoldssaker, men de gode historiene ligger ikke i fagfeltet. Dette er «Wicked Problem» saker som går inn på mennesker som jobber med barn og barnets hemmeligheter blir avdekket. Det at en kan redde et barn fra vold og seksuelle overgrep er en heltegjerning.

Jeg finner håp i mine funn og jeg våger å si jeg finner håp for bedre tverrfaglig kjernekompetanse i barnevoldssaker. Håp er en ledestjerne innen den symbolske rammen. Det at en gir fagfeltet gode historier og vellykkede historier blir løftet frem vil føre til tillit og håp i befolkningen. Barnevoldssaker er ikke noe mennesker ønsker å komme nært inn på, men et barn som blir reddet og endret sitt liv gir håp.

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen **bekreft**e min hypotese. Årsaken til vi ikke lykkes er manglende tro og overbevisning på tverrfaglig samarbeid innenfor de tre ulike profesjonskulturene.

Hypotese 8: Årsaken til at vi ikke lykkes er kulturen i hver enkel profesjon (politi, barnevern, statens barnehus og barnehage).

Innenfor den symbolske rammen er en del av kulturen å bygge organisasjonen som et teater. Produksjonen legger rammene, formål og håpet. Drama på scene skal gi publikum en forestilling. «For et publikum utenfor organisasjonen utgjør de et grunnlag for tillit og håp» (Jacobsen 2005, s. 349). En kan gi håp gjennom symboler og en kan endre en dårlig organisasjonskultur med å omskrive drama. «Hvis ting går galt, kan vi fikse opp symbolene, omskrive dramaet, bygge opp nye myter – eller danse til en annen låt» (Jacobsen 2005, s. 349).

Innenfor mine empiriske data finner jeg politiet som mest sikre på egen og organisasjonen kultur. Den er ufravikelig juridisk forankret. Politiet viser til sin indre kultur og hva politiet skal være for både barnet, men også de som er siktet for et straffbart forhold.

«det er mye løye rart i politiet sikkert forskjellige folk, forskjellige meninger og så videre, men når er jo staten så det som en eller annen har bestem. Når det er bestemt, så snur vi over natten og innfører noe». (politiet)

Politiet viser også at en ikke ønsker at andre definerer deres kultur eller gjennomføringsevne. Det at en hører fra andre profesjoner at en vil kneble politiet med saker blir avvist. Det er troverdig når en sier bare send sakene. Vi skal føre hver sak etter struktur og orden som forventet innen straffeloven.

Barnehagen kommer som et ytterpunkt andre veien med å stille seg åpen til nye metode og åpenhet om å være med å bidra til bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker. Barnehage indre kultur vises til at barnevoldssaker ikke er satt i en struktur og rammer, men at sakene løftes ut av barnehagefeltet etterforskningsfasen.

«ja nå kjenner ikke jeg kulturen på innsiden av barnevernet eller politiet, men jeg mener at barnehagen er åpen for nye ting og på en måte deler min opplevelse er at vi er veldig opptatt av å få oss ny kompetanse for å hjelpe andre eller for å være i stand». (barnehage)

Barnehagen ønsker å delta på et profesjonelt og faglig nivå. Jeg finner funn at en bruker barnehageansatte som reserveløsninger. Det er ikke ønskelig fra barnehagefeltet. De vil være en del av saken. Hvor mye finner jeg ikke empirisk data på, men de vil vite nok til å bedre barnets og familien sin sak. Det er i denne relasjonen både barn og familie har daglig kontakt, mens en etterforskning pågår. Barnehagekulturen er oppbygg rundt barnehageloven. De skal i samspill med barnets nærmeste gi barnet en god barndom.

Barnevernets kultur styres av barnevernloven. Barnevernloven legger rammer at en skal hjelpe barn som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling. De er en organisasjon med komplekse utfordringer når en sak skal avgjøres. Det kan være fra veiledning, pålegg eller at en sak skal videre til politiet. De fører sine overtakelses saker opp mot fylkesnemnda.

«Problemet er de sakene der barnet formidler litt utydelig at det er vold hjemme. Det er jo de sakene som oppleves vanskelige». (barnevernet)

«For meg dreier det om hva er det som gjør det at barn får det bedre uavhengig av om a) 90% av sakene blir henlagte eller b) om foreldrene blir dømt. For vi tenker jo at de fleste barns behov hjemme og då må vi ha et apparat en ting er avdekking, men ting er det arbeidet som skjer i etterkant». (Barnevernet)

Barnevernet er den organisasjonen som har kulturutfordringer med sitt publikum. Det vil si befolkningen. Det er endel media saker som kritiserer barnevernets metoder og avgjørelser. Barnevernet på sin side ikke forsvare sine avgjørelser. En kan se på det som om teateroppsetningen deres ikke gir tillit og håp til sitt publikum.

Statens Barnehus er forholdsvis ny organisasjon i Norge. Det første barnehuset ble åpnet i Bergen 2007. Det er 11 barnehus i hele Norge. Statens Barnehus styres etter straffeprosessloven. De skal minske barns belastning når de er til tilrettelagt avhør og medisinsk undersøkelse. Det skal skape trygghet under tilrettelagt avhør og gi barnefaglig råd i saker. De samspiller med avhørsleder og skal bidra til best mulig grunnlag for avhørsleder sine beslutninger.

De fremstår i mine empiriske funn som brobyggeren i barnevoldssaker. De tenker barnet og familien, men viser ønske om tverrfaglig kompetanse øker i barnevoldssaker. De viser til å ha et overblikk i barnevoldssaker.

«Det kunne godt om hadde man jobbet litt mer i takt eller de har hadde snakket sammen så kunne det godt være hadde det vært blitt utfall i mange saker likevel men da hadde politiet sin stemme inn og barnet rettsikkerhet hadde vært ivaretatt eller vurderte, men nå er det som det er sin egen greie og det har jo betydning for forhold til følelsen av å bli tatt på alvor, blir hørt, noen har sett meg, senere på erstatning».

Jeg har vært så heldig å få omvisning på Statens Barnehus og å være med som følgeperson for et barn som skulle til tilrettelagt avhør. De viser et hus som vil være en trygg base i en vanskelig og krevende hendelse for barnet som blir avhørt. De viser til komplekse arbeidsoppgaver, men at de er åpne til enda mer for barnets beste. De er opptatt av at barn skal ha en rettsikkerhet og at en i fremtiden kan kreve erstatning om en er et barn som ikke ble oppdaget. En står sterkere i en erstatningssak i ettertid om den er lagt mot straffeloven. Det er en helhet om at barn som leser sin mappe skal se de har blitt sett uansett hvordan utfall av dom og deres liv ble i etterkant.

«Og da tenker jeg ikke at vi har som mål at man skal kunne hverandre inn og ut, men i sånn her saker som du sier kjernekompetanse må vi ha for å gjøre hverandre god i denne jobben».
(Statens Barnehus)

Konklusjon: Jeg vil på bakgrunn av denne drøftelsen **delvis bekrefte** denne hypotesen. Årsaken til at vi ikke lykkes er kulturen i hver enkel profesjon (politi, barnevern, statens barnehus og barnehage).

Jeg setter dette opp i en tabell for å gi en oversikt over mine funn i drøftelsen kapittelet mitt:

Hypoteser	Bekreftede	Delvis bekrefte	Avkreftede
H1: Årsaken til at vi ikke lykkes er klassisk strukturelle utfordringer med utgangspunkt i arbeidsdeling og samordning på tvers av ulike tjenesteområder.	X		
H2: Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er den manglende team organiseringen rundt barnevoldssaker.		X	
H3: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker handler om manglende ferdigheter og kjernekompetanse innen for politi, barnevern, statens barnehus og barnehage.		X	
H4: Årsaken til at vi ikke lykkes innen barnevoldssaker er mangel på videreutvikling av tverrfaglig kompetanse mellom de ulike organisasjonene som inngår i denne type saker.	X		
H5: Årsaken til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker er fravær av overlappende og kryssende maktnettverk innenfor de tre organisasjonene.	X		
H6: Årsaken til at vi ikke lykkes til barns beste innenfor voldssaker er at det ikke er satt politiske krav til resultater gjennom tverrfaglig samarbeid.	X		
H7: Årsaken til at vi ikke lykkes er mangel av tro og overbevisning på tverrfaglig samarbeid innenfor de tre ulike profesjonskulturene.	X		
H8: Årsaken til at vi ikke lykkes er kulturen i hver enkel profesjon (politi, barnevern, statens barnehus og barnehage).		X	

Av tabellen fremkommer det at jeg har fått bekreftet fem av mine hypoteser og delvis bekreftet tre. Ingen hypoteser ble avkreftet. Det vi kan konkludere med at det er flere årsaker til at vi ikke lykkes i barnevoldssaker. Det er et sammensatt bilde som fremkommer av hypotesestrukturen. Dette er noe jeg skal komme tilbake til i avslutningskapittelet mitt. Der jeg skal snakke om teoretisk og praktisk implikasjoner av studiet

KAP. 8 Oppsummering og veien videre

I denne oppgaven har jeg belyst problem med måloppnåelse i barnevoldssaker. Dataene jeg har anvendt har jeg skaffet gjennom fire respondenter hentet fra barnehage, barnevern, Statens Barnehus og politi. Det vil si jeg har et begrenset materialer og intensjonen er ikke å generalisere. Oppgaven handler om å få en dypere forståelse av spørsmålene.

Med utgangspunkt i studiet fant jeg at:

- Barnevoldssaker har ikke en satt struktur med tverrfaglig samarbeid innenfor de ulike profesjoner.
- Barnevoldssaker under etterforskning har ikke satt et team som følger barnets sak fra oppstart til avslutning.
- Barnevoldssaker kan ses på som om å ha vanntette skott innenfor de ulike profesjonen som skal løse barnevoldssaker.
- Barnevoldssaker mangler en klar ledelse.

Disse funnen har en del komplikasjoner for håndtering av barnevoldssaker, som jeg har samlet i følgende punkter:

- Det vil være positivt å utvikle nasjonale føringer for barnevoldssaker.
- Barnevoldssaker mangler et satt team med ansatte fra de ulike profesjoner som er ansvarlig for barnets sak fra oppstart til avslutning. Dette bør innføres.
- I forbindelse med barnevoldssaker bør det utpekes en leder for teamet.
- Det bør rettes mer forskning inn mot barnevoldssaker.
- Tverrfaglig kjernekompetanse er ønsket av alle profesjonen i studiet.
- Det kan være en ide å innføre barnesamtale som kjernekompetansen for barnehageansatte.
- Det bør bli en praksis ved barnesamtaler at den dokumenteres med lydopptak og helst bilde.

Hva har de ulike fortolkningsbriller gitt meg gjennom dette studiet? Barnevoldssaker trenger en kompetansereform for håndtering av barnevoldssaker med et tverrfaglig tema i de profesjoner som er inkludert i saker, som omhandler vold i nære relasjoner. Det bør bli mer kunnskap og ferdigheter innenfor barnevoldssaker innenfor alle profesjonen. I den forbindelse må det legges inn kunnskap om å jobbe i team og ikke bare innenfor egen organisasjon, men tverrfaglig. Det må inn ny ledelsesforståelse som ivaretar de ulike aktørene og videreutvikler tverrfaglig kjernekompetanse i barnevoldssaker.

Dette må videre legges inn i de ulike profesjonsstudiene. Det vil si en revisjon av læreplanen for profesjonen som skal håndtere barnevoldssaker i sitt yrke.

Feltet må heves til det politiske nivået slik at det kommer på den politiske dagsordenen. Det må tilføres nye ressurser i form av øremerkede midler og stillinger for saksområdet.

Vedlegg.

Intervjuguide:

1. Barnevoldssaker fremstilles gjennom media som vanskelige å løse. En fremstilling av de ulike profesjonene med vanntette skott innenfor egen profesjonsgruppe. En jobber ikke på tvers av profesjonsgruppene. Kan du eventuelt komme med eksempler på denne type utfordringer?
2. Er det slik at barnevoldssaker mangler en klar struktur for problemløsning og koordinering? Er det en realitet som du har observert?
3. I hvilken grad er du av den oppfatning at det råder manglende kunnskap, ferdigheter og kompetanse om barnevoldssaker innenfor de tre ulike profesjonen?
4. Er det illustrerende for denne typer saker at en mangler gjensidig kommunikasjon og informasjon på tvers av de ulike profesjonsgruppene som er involvert i barnevoldssaker?
5. Gjennom media og til dels forskningen får en ofte fremstillinger av utfordringer med å få frem tverrfaglig kompetanse som trengs for å løse barnevoldssaker. I hvilken grad mener du det er tilfelle?
6. I hvilken grad er din organisasjon opptatt av å utnytte den tverrfaglige kjernekompetansen innenfor barnevoldssaker?
7. Hvilken grad mener du det er kulturelle begrensninger for tverrfaglig kompetanse innen de tre profesjonene?
8. Hva er dine suksesskriterier for bedre måloppnåelse til barns beste i barnevoldssaker.

Litteraturliste

Bøker

Befring, E. & Frønes, I (2010). *Sårbare unge. Nye perspektiver og tilnærminger* (utgave 1). Oslo: Gyldendal.

Bolman, L.G & Deal, T.E (2018). *Nytt perspektiv på organisasjon og ledelse. Struktur, HR, politikk og symboler.* (6. utgave 2018). Oslo: Gyldendal

Bratterud, Å & Emilsen, K (2013). *Dørstokkmila.* Bergen: Fagbokforlaget

Børhaug, Kjetil & Moen H, Kari (2014). *Politisk-administrative rammer for barnehageledelse.* Oslo: Universitetsforlaget.

Gangdal, Jon. (2011). *Jeg tenker nok du skjønner det sjøl historien om Christoffer.* Oslo: Kagge

Henriksen, J-O& Vetlesen, A. J (1997). *Nærhet og Distanse Grunnlag, verdier og etiske teorier i arbeid med mennesker.* (3 utgave 2006). Oslo: Gyldendal

Heltne, U. & Steinsvåg, P. Ø (2011). *Barn som lever med vold i familien. Grunnlag for beskyttelse og hjelp.* Oslo: Universitetsforlaget.

Hjerm, M. & Lindgren, S. (2011). *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig analyse* (utgave 1). Oslo: Gyldendal

Isdal, P. (2017). *Smittet av vold. Om sekundærtraumatisering, compassion fatigue og utbrenthet i hjelpeyrkene.* Bergen: Fagbokforlaget.

Isdal, P. (2000). *Meningen med volden.* Bergen: Kommuneforlaget

Jacobsen, D.I. (2005). *Hvordan gjennomføre undersøkelser? Innføring i samfunnsvitenskapelige metode.* (utgave 2). Kristiansand: Høyskoleforlaget AS- Norwegian Academic Press

Kvello, Ø. (2013). *Barn i risiko. Skadelige omsorgssituasjoner.* (utgave 1). Oslo: Gyldendal

Kvello, Ø & Moe, T (2014). *Barnevernsledelse.* Oslo: Gyldendal

Strand, T (2001). *Ledelse, organisasjon og kultur.* (2 utgave). Bergen: Fagbokforlaget

Øverlien, C & Hauge, M-I og Schultz, J-H. (2016). *Barn, Vold og traumer. Møter med unge i utsatte livssituasjoner.* Oslo: Universitetsforlaget.

Lov om barnehage(barnehageloven) (2005)

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2005-06-17-64?q=barnehageloven>

Lov om barneverntjenester(barnevernloven) (1992)

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1992-07-17-100?q=Barnevernloven>

[Lov om forvaltning \(forvaltningsloven\)](#)

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2005-05-20-28>

[Lov om straff \(Straffeloven\)](#)

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2005-05-20-28>

NOU 2017:22 *Svikt og svik*

Vista Analyse. (2017). *Samfunnsøkonomiske konsekvenser av omsorgssvikt og vold mot barn.*

Ingeborg Rasmussen og Haakon Vennemo. Vista Analyse 2017/12

Proposisjon til Stortinget 12 S (2016-2017). Opptappingsplan mot vold og overgrep (2017 – 2021)

4.5 På nettet

Store Norske Leksikon

Stine Sofie Stiftelsen

<https://www.stinesofiestiftelse.no/vold/konsekvenser>

Nasjonal veiviser ved vold og overgrep

<https://dinutvei.no/fagpersoner/418-generell-avvergeplikt-etter-straffeloven-196>

[Tiliut.no](#)

Politiet Nasjonal drapsoversikt 2017

<https://www.politiet.no/globalassets/04-aktuelt-tall-og-fakta/drap/drapsoversikt-kripos-2017.pdf>

Politiet Kripos Seksuelle overgrep mot barn under 14 år

https://www.politiet.no/globalassets/04-aktuelt-tall-og-fakta/voldtekt-og-seksuallovbrudd/seksuelle-overgrep-mot-barn-under-14-ar_web.pdf

[VG](#)

<https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/1L27G/33-barn-drept-og-doedelig-mishandlet-av-sine-foreldre>